

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΖ'

Τετάρτη 9 Δεκεμβρίου 2009

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Α. Λεβέντη, σελ. 1047
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Δημοτικό Σχολείο Παιδαγωγικής Πειραιά, το 11ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Σμύρνης, το 28ο Δημοτικό Σχολείο Βόλου και το Γενικό Λύκειο Γαστούνης, σελ. 1043, 1045, 1052, 1060, 1066, 1074
3. Επί Προσωπικού θέματος, σελ. 1053, 1054

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 10 Δεκεμβρίου 2009, σελ. 1037

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Αποζημίωση των θυμάτων εγκλημάτων βίας από πρόθεση» (Εναρμόνιση της Ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 2004/80/ΕΚ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 29ης Απριλίου 2004) και άλλες διατάξεις», σελ. 1037, 1072
2. Αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 3 και ειδικό 2 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σελ. 1072, 1073
3. Ονομαστική ψηφοφορία επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 3 και ειδικό 2 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σελ. 1074, 1084, 1085, 1086, 1087
4. Επιστολικές ψήφοι επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 3 και ειδικό 2 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σελ. 1074-1083

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί Προσωπικού θέματος:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α., σελ. 1054
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ., σελ. 1053, 1054

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΒΛΑΤΗΣ Ι., σελ. 1055
ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ Ε., σελ. 1056
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ., σελ. 1041, 1042, 1043, 1066
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α., σελ. 1052, 1053
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι., σελ. 1040
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π., σελ. 1050, 1051, 1065
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ. 1066, 1067
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ., σελ. 1045, 1055, 1064, 1069, 1070
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ., σελ. 1046, 1047, 1061, 1062, 1070, 1071
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ., σελ. 1050, 1063, 1070
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α., σελ. 1051
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ., σελ. 1059, 1060
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 1047, 1063, 1064, 1068
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 1060
ΠΛΕΥΡΗΣ Α., σελ. 1048, 1049, 1062
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α., σελ. 1054, 1055
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ., σελ. 1039, 1065
ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ-ΒΥΛΛΙΩΤΗ Β., σελ. 1037, 1039, 1064, 1065
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν., σελ. 1044, 1045, 1067, 1068
ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ Σ., σελ. 1054, 1058, 1059, 1068, 1069
ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 1057

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΖ'

Τετάρτη 9 Δεκεμβρίου 2009

Αθήνα, σήμερα στις 9 Δεκεμβρίου 2009, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.12' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑΣ ΖΗΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 10 Δεκεμβρίου 2009.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 187/7-12-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Λεωνίδα Γρηγοράκου προς την Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την εφαρμογή του προεδρικού διατάγματος για την απαγόρευση αλιείας στη θαλάσσια περιοχή όρμου Βατίκων του Λακωνικού Κόλπου κ.λπ..

2. Η με αριθμό 186/7-12-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αλέξανδρου Κοντού προς την Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τις επιδοτήσεις στον τομέα του καπνού κ.λπ..

3. Η με αριθμό 191/7-12-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αντωνίου Σκυλλάκου προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τις προθέσεις του Υπουργείου για την εφαρμογή δωδεκάωρης εργασίας στους πυροσβέστες κ.λπ..

4. Η με αριθμό 196/7-12-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Παύλου Μαρκάκη προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την ολοκλήρωση του περιφερειακού δρόμου του πολεοδομικού συγκροτήματος Βόλου-Νέας Ιωνίας κ.λπ..

5. Η με αριθμό 200/7-12-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ευαγγελίας Αμμανατίδου-Πασχαλίδου προς την Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την άμεση καταβολή των επιδοτήσεων στους παραγωγούς κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 194/7-12-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Κρεμαστινού προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την αναβάθμιση των υπηρεσιών υγείας στη Δωδεκάνησο κ.λπ..

2. Η με αριθμό 197/7-12-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Καραγκούνη προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με τον εμβολιασμό του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων για τη νέα γρίπη H1N1.

3. Η με αριθμό 192/7-12-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαράλαμπου Χαραλάμπους προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων του νέου Νοσοκομείου της Κέρκυρας κ.λπ..

4. Η με αριθμό 195/7-12-2009 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ουρανίας Παπανδρέου-Παπαδάκη προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη ρατσιστική ενέργεια σε βάρος μαθητή με ειδικές ανάγκες κ.λπ..

5. Η με αριθμό 199/7-12-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκη προς την Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη λήψη μέτρων στήριξης του εισοδήματος των ελαιοπαραγωγών κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Αποζημίωση των θυμάτων εγκλημάτων βίας από πρόθεση» (Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 2004/80/ΕΚ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 29^{ης} Απριλίου 2004) και άλλες διατάξεις».

Το νομοσχέδιο κατά τη χθεσινή συνεδρίαση ψηφίστηκε επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες ως μια ενότητα.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας και Βουλευτής Βοιωτίας κ. Βασιλική Τσόνογλου-Βυλιώτη για οκτώ λεπτά.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ-ΒΥΛΙΩΤΗ: Κύριοι συνάδελφοι, φέρονται στην κατ' άρθρον και στο σύνολο συζήτησης οι προτεινόμενες τροπολογίες στο σχέδιο νόμου «Αποζημίωση των θυμάτων εγκλημάτων βίας από πρόθεση» και συγκεκριμένα τροποποιήσεις που αφορούν τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συγκεκριμένα το άρθρο 282 παράγραφος 3 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και λοιπών άλλων διατάξεων.

Όπως είναι γνωστό από την λεκτική διατύπωση του άρθρου 282 παράγραφος 3, αυτή η επίμαχη διάταξη κάτω από το πρίσμα της δογματικής θεμελιώσής της, ουσιαστικά οδηγεί στον περιορισμό της προσωπικής ελευθερίας του ατόμου. Το γεγονός αυτό την καθιστά ιδιαίτερα επαχθές μέτρο εφόσον δεσμεύεται η ελευθερία και η κίνηση του πολίτη, έναν εξαιρετικά ευπαθή καταναγκασμό που επιβάλλει η πολιτεία πριν διελευκανθεί η ποινική υπόθεση στηριζόμενη στις σοβαρές ενδείξεις περί τελέσεως αδι-

κου πράξεως.

Η μέχρι τούδε διατύπωση του άρθρου 282 παράγραφος 3 περιέχει αόριστες αξιολογικές εκτιμήσεις που εφαρμόζονται από τις ανακριτικές αρχές, τουλάχιστον, αυτό έχει καταδείξει η δικαστηριακή πρακτική επιγραμματικά, τυπικά, μηχανικά, μονολογικά σε τρόπο ώστε να μην παρέχονται τα δικονομικά εχέγγυα προστασίας των δικαιωμάτων του υπόπτου διαπράξεως εγκληματικής πράξεως και εν πολλοίς παραβιάζουν το ύψιστο συνταγματικά κατοχυρωμένο και από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων υπέρ του κατηγορουμένου τεκμήριο αθωότητας. Τούτο έχει σαν αποτέλεσμα τη συγκέντρωση ενός υπερβολικά μεγάλου αριθμού υποδίκων στις φυλακές που αναπόφευκτα οδηγεί στην συμφόρησή τους.

Η ανάγκη προστασίας του πολίτη αφ' ενός αλλά και της αποσυμφορήσεως των καταστημάτων κράτησης, όπως η δικαστική πρακτική, τουλάχιστον, καταδεικνύει, οδηγεί στην αναπόφευκτη ανάγκη τροποποίησης, βελτίωσης των προϋποθέσεων επιβολής του επαχθούς μέτρου της προσωρινής κράτησης περιορίζοντας τις περιπτώσεις προφυλακίσεως όπως λέμε, για αδικήματα που απειλούνται με ποινή κάθειρξης σύμφωνα και με τη νομοτεχνική βελτίωση που δόθηκε, εφαρμόζοντας ρητή υποχρέωση αφ' ενός μεν να λαμβάνεται ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία τόσο στην ανάγκη επιβολής περιοριστικών μέτρων, όσο, πολλώ μάλλον, στην ανάγκη επιβολής του μέτρου της προσωρινής κράτησης μετά διαπιστούμενη αιτιολογημένη αρνητική κρίση ότι τα περιοριστικά μέτρα δεν είναι επαρκή.

Η προτεινόμενη ρύθμιση, λοιπόν, διασφαλίζει ουσιαστικά την έρευνα και αιτιολογημένη ειδική και εμπειριστατωμένη από το Σύνταγμα επιβαλλόμενη διατύπωση της συνδρομής των προϋποθέσεων επιβολής της προσωρινής κράτησης με υποχρεωτική αιτιολογία αφ' ενός μεν της αδυναμίας επιβολής των περιοριστικών όρων ως ανεπαρκών προσδιορίζουσα περιοριστικά τις αντικειμενικές προϋποθέσεις εφαρμογής της προς απόλυτο έλεγχο της προσφορότητας της αναγκαιότητας των τηρουμένων αρχών της αναλογικότητας, της απαγόρευσης του υπερμέτρου, της αρχής του προσήκοντος βαθμού υπονοιών ή ισχύος των ενδείξεων όπου και πάλι απαιτείται η διαπίστωση για την ύπαρξη σοβαρών ενδείξεων.

Έτσι στην αναδιατύπωση των κριτηρίων και προϋποθέσεων για την επιβολή αυτής της αιτιολογίας περιλαμβάνονται διαζευκτικά πρώτον, ο κίνδυνος φυγής, μη γνωστή διαμονή στη χώρα, παρασκευαστικές ενέργειες, διευκόλυνση φυγής, παραβίαση μέτρων περιοριστικών, διευκόλυνση φυγής άλλου ή συμμετοχή σε απόδραση κρατούμενου, ο κίνδυνος τέλεσης νέων εγκλημάτων όπου εν προκειμένω εισάγεται η εξής μεταρρύθμιση. Ο κίνδυνος τέλεσης νέων εγκλημάτων που είχε κατανήσει μια μονολογική και επιγραμματική διάταξη αρκείτο στην πιθανολόγηση. Δηλαδή ακόμα και με το δελτίο αντικοινωνικής συμπεριφοράς που συνόδευε τη δικογραφία, πολλές φορές ήταν αρκετό για τον ανακριτή να επιβάλλει την προσωρινή κράτηση, όπως επίσης και με την περιρρέουσα φήμη ότι πρόκειται περί εγκληματίου, ότι έχει κάνει δήθεν διάφορες παραβατικές πράξεις. Πλην όμως τώρα τίθεται ασφαλιστική δικλίδα η προηγούμενη διαπίστωση της προηγούμενης καταδίκης με αμετάκλητη δικαστική απόφαση για κακούργημα. Η αυτή αιτιολογία, δηλαδή επιβολής της προσωρινής κράτησης ειδικώς και αιτιολογημένως επιβάλλεται και για τα αδικήματα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή προσδιοριζομένου του αντικειμενικού στοιχείου της υποψίας φυγής, ενώ εξαλείφεται η διάρκεια της προσωρινής κράτησης πέραν του εξαμήνου για τρεις μήνες. Περιορίζεται στο εξάμηνο.

Περαιτέρω, πέρα δηλαδή αυτών των μέτρων που συνιστούν βελτίωση του 282 παράγραφος 3 προσαρμόζεται και το άρθρο 296 σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού γιατί ο αναγραφόμενος στην παραπάνω διάταξη σκοπός, δηλαδή η εξασφάλιση της παράστασης του κατηγορουμένου ενώπιον του ακροατηρίου ή κατά τη διαδικασία ανακρίσεως δεν ταυτίζεται με τις προϋποθέσεις του 282 παράγραφος 3.

Άρθρο 2. Τη βαρύτητα του εγκλήματος προσδιορίζει η απειλούμενη από το νόμο ανώτερη ποινή, ενώ η ποινή που θα εκτιθεί καθορίζεται από το δικαστήριο και ως πρώτιστο είδος και ως προς τη διάρκειά της. Με τη διάταξη αυτή επιλύεται ένα ουσια-

στικό ζήτημα που είχε δημιουργηθεί ως προς τον ποινικό χαρακτήρα των πράξεων που τελέστηκαν από εξαρτημένο χρήστη και στο νόμο απειλούνται με ποινή φυλακίσεως, τουλάχιστον, ενός έτους επιλυομένων νομοθετικώς των οιονδήποτε αμφισβητήσεων.

Στη συνέχεια στην τροπολογία αυτή περιλαμβάνεται διάταξη η οποία αφορά την απόλυση υπό όρον των καταδικασθέντων για παράβαση του ν. 3459/2006. Μετά από διαπίστωση ότι ουδείς λόγος συντρέχει ώστε να εξαιρούνται οι καταδικασθέντες για παραβίαση του ν. 3459/2006, των διατάξεων του ενιαίου κανονιστικού πλαισίου των άρθρων 105 και επόμενων του Ποινικού Κώδικα που είναι εντεταγμένες στον Ποινικό Κώδικα, ορθώς προτείνεται από την Κυβέρνηση η εφαρμογή του μέτρου τούτου και για τους καταδικασθέντες αυτούς ενώ για τους καταδικασθέντες με την ποινή της ισόβιας κάθειρξης προβλέπεται η εφαρμογή του άρθρου 105 έως 110 του Ποινικού Κώδικα εφόσον οι εν λόγω καταδικασθέντες εκτίσουν ποινή είκοσι πέντε ετών. Η ρύθμιση αυτή επιβάλλεται καθ' όσον η βαρύτητα του εγκλήματος, οι ειδικές περιστάσεις, η προσωπικότητα του δράστου κρίνονται από το δικαστήριο, όπως και οι λόγοι επιμέτρησης της ποινής κατά το άρθρο 79 του Ποινικού Κώδικα. Συνεπώς στην απόφαση του δικαστηρίου που επιβάλλει την ποινή λαμβάνεται υπ' όψιν και η προσωπικότητα του δράστη και η ηθική απαξίωση της πράξης.

Συνεπώς δεν συντρέχει κανένας λόγος εξαίρεσης από το γενικό κανονιστικό δίκαιο των καταδικασθέντων αυτών, από το δίκαιο που ισχύει και το πλαίσιο για όλους τους λοιπούς καταδικασθέντες, εφόσον επιβάλλεται η εφαρμογή και εν προκειμένω του ενιαίου κανονιστικού πλαισίου του άρθρου 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα, του άρθρου 106 που ορίζει τις προϋποθέσεις με τις οποίες διατάσσεται η απόλυση υπ' όρον, που είναι δυνητική για το δικαστήριο, το δικαστικό συμβούλιο, εφόσον επιτρέπεται η ανάκληση απολύσεως εν όψει του ότι υπέπεσε σε νέο αδίκημα και μάλιστα η ποινή η οποία απαγγέλλεται αθροιστικώς με την υπόλοιπη ποινή θα εκτιθεί σε περίπτωση ανακλήσεως και επειδή, ακριβώς, υπάρχουν αυτές οι ασφαλιστικές δικλίδες και επειδή η πράξη αυτή κρίνεται και πάλι, όπως και η διαγωγή του κατηγορούμενου, κατά το χρόνο συζητήσεως στο δικαστικό συμβούλιο, ουδεμία αμφιβολία υπάρχει ότι το μέτρο αυτό εφαρμοζόμενο αφορά εκείνους τους κρατούμενους που, πράγματι, πρέπει να ενταχθούν στην κοινωνία με την ισάξια εφαρμογή και γι' αυτούς του ενιαίου κανονιστικού πλαισίου που ισχύει και για τους λοιπούς καταδικασθέντες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Άρθρο 3. Οι διατάξεις του ν. 3727/2008 και 3772/2009 περί μετατροπής της ποινής φυλακίσεως έως πέντε ετών σε χρηματική, ακόμα και αν ήταν ποινή καθειρξεως δεν έδωσαν σε πολλούς καταδικασθέντες την ευχέρεια να κάνουν χρήση των διατάξεων αυτών, διότι ο μεν πρώτος νόμος είχε μικρό χρόνο διαρκείας και δεν ξεκαθάριζε αν στην ποινή των πέντε ετών περιλαμβάνεται η ποινή της κάθειρξης, αφ' ετέρου ο δεύτερος νόμος, ο οποίος δημοσιεύτηκε μεταγενέστερα, έδινε αναδρομική ισχύ με συνέπεια εκείνοι οι οποίοι υπέβαλαν αίτηση για να τύχουν της ευεργετικής διάταξης του προηγούμενου νόμου και απερρίφθη η αίτησή τους, να μην προλάβουν να κάνουν χρήση των νέων αυτών διατάξεων.

Εν όψει αυτής της αστοχίας πολύ κατάδικοι δεν πρόλαβαν να απολαύσουν αυτής της διάταξης, των νόμων αυτών και εξαιτίας ακριβώς αυτής της αστοχίας έρχεται η τροπολογία να καλύψει αυτά τα κενά, όπου και πάλι ρυθμίζει ότι το επιδικαστέο δικαίωμα, που είναι η αποσυμφόρηση της φυλακής, δεν κρίνεται άνευ ετέρου λόγου συμπληρώσεως της πενταετίας, αλλά κρίνεται και πάλι εν όψει των ειδικών περιστατικών του δράστου και του οικονομικού υπόβαθρου, αν μπορεί δηλαδή και έχει την οικονομική άνεση να πληρώσει, σημειωμένου και προσδιοριζομένου ως ελαχίστου ποσού την καταβολή των 3 ευρώ για τους οικονομικά αδυνάτους.

Σε τυχόν περίπτωση που δεν έχει τα χρήματα, είναι άπορος ο καταδικασθείς, μπορεί να εξαγοράσει την ποινή του με την απασχόλησή του σε κοινωνική εργασία και εφόσον συμπληρωθούν οι ώρες της απολύσεως υπ' όρον μπορεί να υποβάλει αίτημα

απολύσεως υπ' όρον.

Εν όψει όλων αυτών και μια συμπληρωματική τροποποίηση αφορά τη διάταξη του άρθρου 50 παράγραφος 1 του ν. 3772/2009, όπου ρυθμίστηκε ότι τα ένδικα μέσα μπορούν να ασκούνται στη γραμματεία του ειρηνοδικείου του τόπου διαμονής ή κατοικίας του δικαιούχου. Αυτό είχε σαν συνέπεια να είναι εξαιρετικά δυσχερής ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ-ΒΥΛΛΙΩΤΗ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Αυτό είχε σαν συνέπεια, ελλείψει του μηχανογραφικού συστήματος που βεβαίως δεν υπάρχει ακόμη στη χώρα μας και της ενιαίας ηλεκτρονικής ρυθμίσεως, να υπάρχει μεγάλη δυσκολία στον αντίδικο του δικαιούχου να βρει πού ασκήθηκε το ένδικο μέσο, με συνέπεια να πρέπει να αναζητάται σε όλα τα ειρηνοδικεία της χώρας αν έχει ασκηθεί ένδικο μέσο, ώστε να μπορεί να πάρει πιστοποιητικό τελεσιδικίας ή να προχωρήσει και να προσδιορίσει την έφεση ή την αναίρεση.

Η διάταξη, λοιπόν, αυτή απεδείχθη ότι είναι άστοχη και με την παρούσα τροποποίηση επανέρχεται το παλιό καθεστώς 495 παράγραφος 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που λέει ότι το ένδικο μέσο ασκείται στη γραμματεία του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση. Επιπλέον δε τίθεται εδάφιο, προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι μεταβατικές έδρες των εφετείων, ώστε τα ένδικα μέσα των εφετείων να μπορούν να ασκηθούν και στη γραμματεία του πρωτοδικείου της μεταβατικής έδρας.

Αξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι, το ουσιαστικό ποινικό δικονομικό δίκαιο το διαμορφώνουν οι όροι σεβασμού της ατομικότητας, της ελευθερίας του ατόμου, αλλά και της κοινωνικής ειρήνης που οδηγεί στην ασφαλή και ομαλή διαβίωση.

Οι προτεινόμενες τροπολογίες είναι απολύτως προσαρμοσμένες στις ανάγκες της καθημερινής πρακτικής αυτής της εφαρμογής του δικαίου και αναμφισβήτητα έχουν την ορθή κατεύθυνση. Γι' αυτό και τις ψηφίζουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Τσόβολου.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας και Βουλευτής Ηλείας κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θεωρώ ότι και μετά από την πολύ ενδελεχή και ενδιαφέρουσα συζήτηση που έγινε χθες το βράδυ στην Αίθουσα αυτή, κύριε Υπουργέ, πρέπει πράγματι –θεωρώ τουλάχιστον ότι έχετε αυτήν την υποχρέωση– να επανεξετάσετε το θέμα της πρωτοβουλίας που είχατε να καταθέσετε τις δύο αυτές τροπολογίες και αναφέρομαι, κυρίως, στην τροπολογία, η οποία μεταρρυθμίζει την διάταξη του άρθρου 282 παράγραφος 3 και σε εκείνη, η οποία τροποποιεί τις διατάξεις των άρθρων 30 και 40 του Κώδικα περί ναρκωτικών.

Το λέω αυτό, γιατί, πράγματι, θεωρώ ότι και το κοινοβουλευτικό σας ήθος και το επιστημονικό σας επίπεδο, το οποίο, πράγματι, είναι αξιοζήλευτο, δεν επιτρέπει να συνδέσετε την πορεία σας στην πολιτική με μια τέτοια πρωτοβουλία.

Και εξηγούμαι αμέσως. Ξεκινάω από αυτήν την υπόθεση, που θα την έλεγα σκοτεινή, της περιπτώσεως του άρθρου 2 που τροποποιεί τα άρθρα 30 και 40 του Κώδικα περί ναρκωτικών. Υπάρχει, πράγματι, μια προσπάθεια να ανατραπεί η ισορροπία ή η κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ εισαγγελέα και δικαστηρίου κατά την επεξεργασία τέτοιων υποθέσεων που αφορούν άμεσα την κοινωνία.

Τι κάνει η τροποποίηση του άρθρου 30 της παραγράφου 2; Αναθέτει στον εισαγγελέα καθήκοντα, τα οποία δεν έχει, δηλαδή του αναθέτει –μεταξύ των άλλων– την αρμοδιότητα της διαπίστωσης εάν κάποιος είναι τοξικομανής ή όχι και μάλιστα κατ' εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 177 του Κώδικα της Ποινικής Δικονομίας.

Εδώ, υπάρχουν οι εξής αντιρρήσεις, κύριε Υπουργέ:

Πρώτον, η διάταξη του άρθρου 177 του Κώδικα της Ποινικής Δικονομίας, η οποία καθιερώνει το σύστημα των ηθικών αποδεί-

ξεων, απευθύνεται στους δικαστές και λέει: Οι δικαστές δεν έχουν υποχρέωση να τηρούν νομικούς κανόνες κατά το στάδιο της αξιολόγησης των αποδείξεων. Εδώ, λοιπόν, για πρώτη φορά σε νομοθετικό κείμενο ανατίθεται και απευθύνεται η διάταξη του άρθρου 177 σε εισαγγελέα, σε εκείνον δηλαδή ο οποίος ασκεί την ποινική δίωξη.

Δεύτερον, με βάση τον Κώδικα της Ποινικής Δικονομίας τα δικαιώματα του εισαγγελέα κατά την προδικασία ορίζονται από το άρθρο 33 του Κώδικα της Ποινικής Δικονομίας. Ο εισαγγελέας, λοιπόν, κατά τη διάταξη αυτή κινεί την ποινική δίωξη και έχει την εξουσία να παραγγέλλει προκαταρκτική εξέταση ή προανάκριση: προκαταρκτική εξέταση, για να διαπιστώσει εάν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για να ασκηθεί η ποινική δίωξη και προανάκριση, για να εξακριβωθεί και να βεβαιωθεί η αξιόποινη πράξη. Αυτές είναι οι εξουσίες του.

Εσείς, επιπλέον, στα αδικήματα των ναρκωτικών, εκεί δηλαδή που η κοινωνία έχει πολύ ζεστό και έντονο ενδιαφέρον, αναθέτετε σ' ένα εισαγγελικό λειτουργό, δηλαδή σ' ένα λειτουργό ο οποίος δεν ασκεί εν στενή έννοια δικαστικά καθήκοντα, να διαπιστώσει ένα κορυφαίο ζήτημα, εάν θα πρέπει ένας κατηγορούμενος-παραβάτης του νόμου περί ναρκωτικών να θεωρηθεί άξιος, για να υποστεί μια ειδική μεταχείριση ως ασθενής τοξικομανής, σε σύγκριση με τον άλλο ο οποίος είναι έμπορος ή διακινητής ναρκωτικών και ο οποίος θα πρέπει να δεχθεί τον έντονο ψόγο της έννομης τάξης, γιατί δηλητηριάζει την κοινωνία και γιατί ανατρέπει και διαλύει την κοινωνική συνοχή, δημιουργώντας ασθενείς και επιδημίες που διαλύουν τον κοινωνικό ιστό.

Εδώ, λοιπόν, θα πρέπει να μας απαντήσετε, κύριε Υπουργέ. Γιατί προβαίνετε σε μία τέτοια ανατροπή, η οποία θα οδηγήσει πρακτικά τώρα στην εξής κατάσταση: Να έχει τη δυνατότητα, στην ουσία, ο οποιοσδήποτε έμπορος ναρκωτικών, ο οποίος έχει και μία σχέση με τα ναρκωτικά γιατί κάνει και χρήση, με ένα απλό χαρτί πληρωμένο ή μη, το οποίο προμηθεύεται από διαθέσιμους στην αγορά και πρόθυμους πραγματογνώμονες, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177, το οποίο δεν θέτει νομικούς κανόνες ως προς την εκτίμηση των αποδείξεων, να πετυχαίνει το στόχο του. Δηλαδή, να μπαίνει στην ποινική διαδικασία, να μπαίνει σε εκείνη την κορυφαία διαδικασία της απονομής της δικαιοσύνης ως εκ των προτέρων περιορισμένης ποινικής ευθύνης, γιατί η παράγραφος 1 του άρθρου 30 λέει και ορίζει –και πολύ σωστά το κάνει– ότι οι τοξικομανείς, αυτοί δηλαδή οι οποίοι έχουν αποκτήσει την εξή της χρήσεως των ναρκωτικών και δεν μπορούν να την αποβάλλουν με τις δικές τους δυνάμεις, αυτοί οι ασθενείς άνθρωποι υπόκεινται σε ειδική μεταχείριση. Όχι στην ποινική μεταχείριση, που δικαιούται ο εισαγγελέας και το δικαστήριο να απευθύνει σε κάθε παραβάτη νόμου, αλλά σε ειδική ποινική μεταχείριση.

Εσείς, λοιπόν, δημιουργείτε τις προϋποθέσεις αυτής της ευεργετικής ειδικής μεταχείρισης να τυχαίνουν και εκείνοι οι οποίοι είναι εχθροί της κοινωνίας, οι έμποροι των ναρκωτικών. Γιατί πρέπει να γνωρίζετε –και το γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ– ότι από τα στατιστικά στοιχεία που έχουν στη διάθεσή τους όλες οι εγκληματολογικές υπηρεσίες, υπάρχει, πράγματι, μία ιδιορρυθμία στο εγκληματικό φαινόμενο της παράβασης του νόμου περί ναρκωτικών. Κατά το 80% αυτοί οι οποίοι εμφανίζονται ως διακινητές ή έμποροι ναρκωτικών στα δικαστήρια, είναι ταυτόχρονα και τοξικομανείς ή τουλάχιστον χρήστες.

Άρα, με αυτήν την πρωτοβουλία που παίρνετε μεταθέτετε αρμοδιότητες προς την πλευρά εκείνη των εισαγγελικών λειτουργών, οι οποίοι εντελώς αναρμόδια και εντελώς ανεύθυνα με βάση τον Κώδικα της Ποινικής Δικονομίας, θα προδιαγράψουν μία πορεία ευεργετική για τους εμπόρους εις βάρος της κοινωνίας και εις βάρος των αρχών από τις οποίες διαπνέεται ολόκληρο το σύστημα δίωξης των παραβατών του νόμου περί ναρκωτικών.

Και έρχομαι τώρα στο δεύτερο θέμα. Αυτή η συνεπής στάση εφαρμόζεται και στην περίπτωση της παρακάτω παραγράφου όπου εκεί παρά τη νομολογία των ποινικών δικαστηρίων ότι τα κακουργήματα, τα οποία διαπράττονται από τοξικομανείς και τα οποία με βάση την παράγραφο 1 του άρθρου 30 θα πρέπει αντί για ποινική μεταχείριση ολοκληρωμένη να έχουν ειδική μεταχείριση –γιατί απευθύνονται σε ειδικά άτομα, ασθενικά που ανα-

γνωρίζει η κοινωνία ότι έχουν περισσότερο ανάγκη μιας ειδικής συνδρομής και όχι ενός κολασμού ποινικού- εσείς νομοθετείτε ότι αυτά είναι πλημμελήματα. Μέσα απ' αυτήν τη μεταρρύθμιση ανοίγετε μία ορθάνοιχτη πύλη για να εισέλθουν και εκεί πολλές περιπτώσεις παραβατών που δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να διακινούν ναρκωτικές ουσίες στην κοινωνία, από το να δηλητηριάζουν τη νεολαία, από το να έχουν όλα αυτά τα κακά στο πρόσωπό τους και εσείς τους δίνετε πλέον νομοθετικά τη δυνατότητα να έχουν μία ειδική μεταχείριση, όπως οι τοξικομανείς.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, και αυτήν τη στιγμή εδώ σας παρακαλώ –γιατί γνωρίζω και το επίπεδο το υψηλό της επιστημονικής σας κατάρτισης, αλλά και την πολύ μεγάλη ευαισθησία σας- να αποσύρετε αυτές τις διατάξεις, γιατί σε κάθε περίπτωση ανατρέπουν τα δογματικά θεμέλια της ποινικής επιστήμης. Πολλώ δε μάλλον που αναφέρθηκα και χθες στο άρθρο 282 παράγραφος 3, όπου εκεί έχουμε την κραυγή του μεγάλου ποινικολόγου μας και δασκάλου μας Νίκου Ανδρουλάκη που απευθύνθηκε πριν από μερικούς μήνες από ποινικό περιοδικό στους ανακριτές με την παράκληση «Σεβαστείτε την αρχή της αναλογικότητας».

Αυτό είναι το μέτρο και αυτή είναι η συνταγή για να μην υπάρξει η τόσο αθρόα προσαγωγή ως προσωρινά κρατούμενων και ο εγκλεισμός στις φυλακές εκείνων οι οποίοι διαπράττουν κακουργήματα ή σοβαρά πλημμελήματα.

Αυτή η διάταξη είναι άστοχη, όπως επίσης άστοχη –και τελειώνω με την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε- είναι και εκείνη με την οποία πλέον, αυτοί που έχουν καταδικαστεί με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις των άρθρων 23 και 23α' του Κώδικα περί ναρκωτικών, δηλαδή αυτοί οι οποίοι είναι ιδιαίτερα επικίνδυνοι εγκληματίες στο χώρο των παραβατών των ναρκωτικών, εκείνοι οι οποίοι διαδίδουν τη χρήση των ναρκωτικών στη νεολαία, εκείνοι οι οποίοι μολύνουν καταστάσεις πολύ μεγάλης σημασίας και σπουδαιότητας, σ' αυτούς επίσης επιφυλάσσεται μία ειδική μεταχείριση, παρ' όλο που από το 2001, με νομοθετική επιλογή την οποία σεβάστηκαν όλες οι κυβερνήσεις από τότε μέχρι σήμερα, υπάρχει και στον τομέα της υψ' όρον απόλυσης μια δυσμενέστερη μεταχείριση απ' ό,τι υπάρχει για τους άλλους, τους συνήθεις κακούργους εγκληματίες.

Εδώ, λοιπόν, πραγματικά θα με υποχρεώσετε εάν μας δώσετε μια εξήγηση. Τι είναι εκείνο για το οποίο εσείς, ως πολιτικό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ, στις 5, 6 και 7 Μαΐου του 2009, όταν αντιμετωπίζατε περίπτωση νομοθέτησης της ίδιας διατάξεως την οποία εισήγαγε ο κ. Δένδιας, αναστατώσατε και την κοινωνία και τη Βουλή -δικαιολογημένα θα έλεγα- και αρνηθήκατε να τη συζητήσετε και να συναίνεσετε στη νομοθέτησή της; Πάντως, πρέπει οπωσδήποτε σήμερα να μας δώσετε μια εξήγηση. Τι είναι αυτό που τότε εξορίζατε και προσπαθούσατε να δαιμονοποιήσετε, όπως είπε ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος χθες, ενώ σήμερα θεωρείτε ότι είναι η πιο καλή και η πιο δίκαιη λύση, για να αντιμετωπίσετε αυτούς τους εγκληματίες, για τους οποίους, πράγματι, η κοινή γνώμη είναι ευαίσθητη και η πολιτική τάξη των ανθρώπων της Ελλάδας είναι επίσης, υποχρεωμένη να αντιταχθεί μέχρι εσχάτων.

Παράκληση όλων μας, αποσύρετε αυτές τις εγκληματικές νομοθετικές πρωτοβουλίες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Τζαβάρα.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Ιωάννης Γκιόκας για οκτώ λεπτά.

Ορίστε, κύριε Γκιόκα, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ακούσαμε και χθες και σήμερα πολύ προσεκτικά και τις τοποθετήσεις του κυρίου Υπουργού και τις τοποθετήσεις των εκπροσώπων όλων των κομμάτων.

Έχουμε την εκτίμηση, τη γνώμη, ότι για μια ακόμα φορά, για τρίτη φορά μέσα σε ένα χρόνο σε συζήτηση νομοσχεδίου που αφορά την αποσυμφόρηση των φυλακών και τη βελτίωση των συνθηκών κράτησης, έχουμε μια αντιπαράθεση που γίνεται με επικεντρωτή την ρύθμιση των 3/5 για την υψ' όρον απόλυση, με τη γνωστή εναλλαγή ρόλων μεταξύ Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ,

ανάλογα με το ποιος είναι κυβέρνηση και το ποιος είναι αξιωματική αντιπολίτευση.

Αυτό παρακολουθήσαμε και παρακολουθούμε και σε αυτήν τη συζήτηση. Κουβέντα για τη μη τήρηση των προδιαγραφών του Σωφρονιστικού Κώδικα στα καταστήματα κράτησης, κουβέντα για τα πραγματικά αίτια που διαιωνίζουν την κακοδαιμονία και την αναποτελεσματικότητα του σωφρονιστικού συστήματος στη χώρα μας, κουβέντα, αν θέλετε, για το δύσμοιρο προ ετών κοινό πόρισμα της διακομματικής επιτροπής που αφορούσε μια σειρά και σήμερα επίκαιρες αλλαγές που πρέπει να γίνουν στο σωφρονιστικό σύστημα και το οποίο οι κυβερνήσεις και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ από τότε, το πέταξαν στην ουσία στο καλάθι των αχρήστων.

Γι' αυτά τα πολύ σοβαρά ζητήματα δεν ακούσαμε τίποτε. Ακούσαμε μόνο ευχές, ευχολόγια, ούτε καν κάποιες υποσχέσεις που, αν θέλετε, η υπόσχεση έχει εν πάση περιπτώσει και το στοιχείο της πολιτικής δέσμευσης.

Αυτό, λοιπόν, που, κατά τη γνώμη μας, προκύπτει και απ' αυτήν τη συζήτηση είναι ότι μπροστά μας έχουμε ένα ακόμη νομοθέτημα, το τρίτο κατά σειρά που προσπαθεί να διαχειριστεί το πρόβλημα του υπερσυνωστισμού και των απαράδεκτων συνθηκών κράτησης στις φυλακές, να εκτονώσει μια κατάσταση και όχι να δώσει ουσιαστικές και ριζικές λύσεις.

Και αυτό γιατί, κατά τη γνώμη μας, δεν δίνει απάντηση σε τρία κρίσιμα ζητήματα: Δεν δίνει απάντηση στην ανάγκη ουσιαστικής βελτίωσης των συνθηκών κράτησης, δεν δίνει απάντηση στην αντιμετώπιση ειδικών κατηγοριών κρατούμενων και δεν δίνει απάντηση στη λήψη όλων εκείνων των αναγκαίων μέτρων που απαιτούνται για να διευκολύνουν την κοινωνική ένταξη των αποφυλακισμένων.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επιμένουμε σ' αυτά τα ζητήματα, όχι μόνο γιατί όπως είθισται να λέγεται το μόνο πράγμα που πρέπει να στερείται ο κρατούμενος είναι η ελευθερία του, αλλά και γιατί από την κατάσταση που επικρατεί στο σωφρονιστικό σύστημα της χώρας μας, εξαρτάται σ' ένα βαθμό –όχι απόλυτα- η καταπολέμηση της εγκληματικότητας, η αποφυγή φαινομένων υποτροπής και η αντιμετώπιση του υπαρκτού σήμερα φαινομένου τα 4/5 των αποφυλακισμένων να επανέρχονται στις φυλακές.

Και λέμε σ' ένα βαθμό ότι μπορεί μέσα απ' αυτά τα μέτρα να αντιμετωπιστούν αυτά τα ζητήματα, γιατί θεωρούμε ότι το φαινόμενο της έξαρσης της εγκληματικότητας που ζούμε σήμερα είναι αποτέλεσμα μιας πολιτικής που στρώχνει πλατιά στρώματα στην εξαθλίωση και στο περιθώριο και θυσιάζει τα πάντα στο βωμό του κέρδους.

Μιλάμε για την ανάγκη αποσυμφόρησης. Και εμείς ρωτάμε το απλό: Τι θα γίνει με συγκεκριμένες κατηγορίες κρατούμενων που είτε θα έπρεπε να έχουν ειδική μεταχείριση ή πολλοί από αυτούς, κατά τη γνώμη μας, δεν θα έπρεπε να βρίσκονται καν στις φυλακές; Τι θα γίνει με τους ανήλικους κρατούμενους, για τους οποίους εμείς υποστηρίζουμε ότι πρέπει να αλλάξει ριζικά το θεσμικό πλαίσιο αντιμετώπισής τους και να δημιουργηθούν όλες εκείνες οι προϋποθέσεις, έτσι ώστε αυτοί οι νέοι άνθρωποι να μπορούν, τουλάχιστον, να ολοκληρώνουν την υποχρεωτική εκπαίδευση;

Τι θα γίνει με τους αλλοδαπούς κρατούμενους, τους οικονομικούς μετανάστες; Ένα πολύ μεγάλο μέρος αυτών αυτήν τη στιγμή κρατείται στις φυλακές, έχει την ίδια ακριβώς ποινική μεταχείριση με τους ποινικούς κρατούμενους, μόνο και μόνο για το λόγο ότι βρέθηκαν παράνομα στη χώρα μας, προκειμένου να γλιτώσουν από τη φτώχεια και τους πολέμους στις πατρίδες τους. Εμείς θεωρούμε ότι αυτοί οι κρατούμενοι θα πρέπει να απελευθερωθούν.

Τι θα γίνει με την κοινωνική επανένταξη των κρατούμενων που επί της ουσίας αφήνονται στη μοίρα τους μ' ένα επίδομα σε κάποιες περιπτώσεις ελεημοσύνης των 184 ευρώ από τον ΟΑΕΔ, χωρίς να δίνεται σ' αυτούς τους ανθρώπους ούτε επίδομα ανεργίας ούτε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη ούτε όλα εκείνα τα αναγκαία μέτρα που, πραγματικά, θα διευκόλυναν την κοινωνική τους επανένταξη;

Εμείς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θεωρούμε ότι αυτά τα

μέτρα πρέπει να συζητούνται σ' ένα νομοθέτημα που θέλει να έχει τον τίτλο «αποσυμφόρηση των φυλακών και βελτίωση των συνθηκών κράτησης» και αυτό γιατί θεωρούμε ότι αυτά τα μέτρα είναι τα στοιχειώδη, τα ελάχιστα, προκειμένου να βελτιωθούν οι απαράδεκτες και ταπεινωτικές συνθήκες που επικρατούν σήμερα στις φυλακές της χώρας μας.

Τουλάχιστον εμείς, σαν Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, απ' αυτήν τη σκοπιά κρίναμε και τις προηγούμενες νομοθετικές παρεμβάσεις των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας, απ' αυτήν τη σκοπιά κρίνουμε και την τωρινή νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Ορισμένες από τις ρυθμίσεις που εισάγονται προς συζήτηση με την τροπολογία, αν και φιλοδοξούν να λύσουν κάποια πραγματικά προβλήματα που υπάρχουν στη δικαστική πρακτική, εν τούτοις θεωρούμε ότι είτε είναι ανεπαρκείς, είτε ενδέχεται να δημιουργήσουν άλλα σοβαρά προβλήματα.

Αναφερόμαστε πρώτα και κύρια στις τροποποιήσεις που γίνονται στο θεσμό της προσωρινής κράτησης. Κατά τη γνώμη μας, υπήρχε και υπάρχει πρόβλημα όσον αφορά την εφαρμογή του θεσμού της προσωρινής κράτησης. Όμως, θεωρούμε προβληματική την άμεση συσχέτιση του θεσμού της προσωρινής κράτησης που έχει μια αυτοτέλεια, με την ανάγκη εκτόνωσης και άμεσης αποσυμφόρησης των φυλακών. Είναι άλλο πράγμα να δούμε την προβληματική λειτουργία του θεσμού της προσωρινής κράτησης και να τη διορθώσουμε και άλλο πράγμα η εκ βάρων αναθέωρήσή του στο όνομα της εκτόνωσης και της αποσυμφόρησης των φυλακών.

Ας το πούμε διαφορετικά, κύριε Υπουργέ και με μία δόση υπερβολής. Ακόμη και άδειες να ήταν οι φυλακές, πάλι θα έπρεπε να αναθεωρηθεί ο θεσμός της προσωρινής κράτησης, έτσι ώστε, πραγματικά, να εξασφαλιστεί η κατ' εξαίρεση εφαρμογή του από τις δικαστικές αρχές. Όμως, θεωρούμε ότι η συγκεκριμένη τροποποίηση είναι νομικά και πολιτικά φορτισμένη από μία ανάγκη τεχνητής αποσυμφόρησης και σ' ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να δημιουργηθούν σοβαρά προβλήματα, όπως με την προϋπόθεση ύπαρξης αμετάκλητων δικαστικών αποφάσεων, προκειμένου να στοιχειοθετηθεί ο κίνδυνος τέλεσης νέων εγκλημάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και αν θέλετε, μ' αυτές τις τροποποιήσεις αδικούνται και μια σειρά σωστών ρυθμίσεων που υπάρχουν στην τροποποίηση του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως είναι η ανάγκη ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας ή όπως είναι η ανάγκη αντικατάστασης των αόριστων και αξιολογικών κριτηρίων με πραγματικά περιστατικά.

Εξάλλου, εμείς θεωρούμε ότι η άποψη που αποδίδει την ύπαρξη μεγάλου αριθμού προσωρινώς κρατούμενων μονομερώς στην αυστηρότητα των δικαστικών αρχών, κατά τη γνώμη μου, παραβλέπει ότι αυτές οι υποθέσεις εκδικάζονται μετά από δεκατρείς και δεκαπέντε μήνες. Συνεπώς ο αριθμός θα μπορούσε να ήταν μικρότερος, αν ήταν ταχύτερη η διαδικασία απονομής της δικαιοσύνης.

Αναφερόμαστε στη συνέχεια στη ρητή αναγνώριση από το νόμο του πλημμεληματικού χαρακτήρα της κοινής διακίνησης των ναρκωτικών από εξαρτημένους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ, κυρία Πρόεδρε, την ανοχή σας.

Είναι αλήθεια ότι υπάρχει πρόβλημα με τη δικαστηριακή πρακτική και την ομολογία αναφορικά με τον ποινικό χαρακτηρισμό των αντίστοιχων πράξεων, έτσι ώστε να μπορούν να επωφελούνται από τα ποικίλα εναλλακτικά μέτρα.

Ταυτόχρονα, όμως, αναρωτιόμαστε αν σήμερα υπάρχουν όλες εκείνες οι αναγκαίες υποδομές, προκειμένου να απορροφήσουν και να στηρίξουν αυτούς τους ανθρώπους.

Ακούσαμε προσεκτικά χθες και τον κύριο Υπουργό και τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ και άλλους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ να υπερασπίζονται με πάθος τη σωστή εκτίμηση ότι άλλο είναι ο τοξικοεξαρτημένος και άλλο είναι ο έμπορος ναρκωτικών και ότι στη βάση αυτής της διαφορετικότητας δικαιολογείται και

η διαφορετική μεταχείριση.

Σωστά. Είναι ακριβώς έτσι. Το μεγάλο, όμως, ερώτημα είναι το εξής: Αυτή η διαφορετική μεταχείριση εξαντλείται στην υφ' όρον απόλυση, δηλαδή στο αν ο τοξικοεξαρτημένος θα μείνει λιγότερο στις φυλακές ή στο αν θα παρθούν όλα εκείνα τα αναγκαία μέτρα, έτσι ώστε η φυλακή γι' αυτόν τον άνθρωπο να μην είναι εγκλεισμός, αλλά να είναι θεραπεία. Και η Κυβέρνηση με τον τρόπο που απαντά στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο εξαντλεί την ευαισθησία της στην απόλυση και από εκεί και πέρα μεταθέτει το πρόβλημα στην κοινωνία, στην οικογένεια, σε αυτόν τον ίδιο τον τοξικοεξαρτημένο, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τις πιθανότητες υποτροπής του.

Εμείς επιμένουμε, κύριε Υπουργέ, στην ανάγκη ολόπλευρης στήριξης αυτών των ανθρώπων, στήριξης των προγραμμάτων του ΚΕΘΕΑ, του «18 ΑΝΩ» στις φυλακές, που σήμερα μαραζώνουν, υποβαθμίζονται και υπολειπόμενοι και, αν θέλετε, αντικαθίστανται από την απαράδεκτη εκείνη ρύθμιση και του νόμου Δένδια για την υποκατάσταση με τη μεθαδόνη, ένα θεσμό απαράδεκτο και αποτυχημένο διεθνώς, όπως επίσης επιμένουμε στην ανάγκη τα 4/5 να παραμείνουν για όλους τους έμπορους ναρκωτικών, τους ψυχρούς, όπως ειπώθηκε, εμπόρους ναρκωτικών και γι' αυτούς των οποίων οι πράξεις δεν απειλούνται με ισόβια κάθειρξη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από τη μεριά μας ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας διεκδικούμε άμεσα μέτρα για την αποσυμφόρηση των φυλακών. Πιστεύουμε ότι αυτά τα μέτρα πρέπει να συνοδεύονται με την τήρηση των προδιαγραφών του Σωφρονιστικού Κώδικα για τα δικαιώματα των κρατούμενων, με την κάλυψη όλων των αναγκών από ειδικευμένο προσωπικό, με τη δημιουργία δραστηριοτήτων εκπαιδευτικών, μορφωτικών, πολιτιστικών μέσα στις φυλακές, με γενναία μέτρα στήριξης των αποφυλακισμένων για την ομαλή κοινωνική τους επανένταξη.

Επειδή δεν θεωρούμε ότι η συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση της Κυβέρνησης απαντά σε αυτά τα κρίσιμα, κατά τη γνώμη μας, ζητήματα, γι' αυτόν το λόγο δεν θα ψηφίσουμε την τροπολογία που φέρνει η Κυβέρνηση. Θα ψηφίσουμε την τροπολογία που αφορά την άσκηση των ενδίκων μέσων, με την οποία είχαμε τονίσει και στην επιτροπή ότι συμφωνούμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα τελειώσω γρήγορα με τα εύκολα.

Κατά τη γνώμη μου, ο κύριος Υπουργός και η Κυβέρνηση αδικεί το νομοσχέδιό της, συνδέοντάς το με αυτήν τη συγκεκριμένη τροπολογία. Εμείς θα ψηφίσουμε το σύνολο των άρθρων του νομοσχεδίου, πλην του άρθρου 9, για το λόγο ότι η προθεσμία των πέντε ημερών, η οποία παραμένει παρά τη βελτίωση του άρθρου, θεωρούμε ότι είναι πολύ μικρή. Κατά τα λοιπά θα ψηφίσουμε το σύνολο των άρθρων του νομοσχεδίου.

Θα ψηφίσουμε, επίσης, την τροπολογία η οποία αφορά στα ειρηνοδικεία. Έτσι, τελειώνω με αυτά που θα ψηφίσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε καταθέσει την αίτηση για διεξαγωγή ονομαστικής ψηφοφορίας. Σε λίγο ο καθένας από εμάς θα κληθεί να πάρει θέση πάνω στο συγκεκριμένο ζήτημα.

Και έθλω να σας διευκρινίσω τι θα αποφασίσετε εγκρίνοντας τη συγκεκριμένη τροπολογία. Έθλω να διευκρινίσω το εξής: Μπορούμε να διαφωνούμε πολιτικά, μπορούμε να συμφωνήσουμε υπό μία έννοια ότι όλοι καταλάβαμε ποια είναι η διαφωνία μας. Αλλά είναι σημαντικό να μην υπάρχει παραπλάνηση και παραπληροφόρηση μέσα στην Αίθουσα, διότι αυτά είναι ζητήματα, τα οποία, κακά τα ψέματα, κάποιος πρέπει να έχει πρόσβαση στον ποινικό νόμο για να αντιληφθεί τι ακριβώς είναι αυτή η ρύθμιση. Και εγώ δεν θα ήθελα να φύγουν από εδώ συνάδελφοι έχοντας ψηφίσει σε λίγο και να πάνε στο εκλογικό τους σώμα, στους ψηφοφόρους τους και να μην έχουν κατανοήσει τι είναι αυτό το οποίο ψήφισαν.

Να σας εξηγήσω, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι μας

καλεί η Κυβέρνηση να ψηφίσουμε σε αυτήν την Αίθουσα. Πηγαίνω, κατά τη γνώμη μου, στο βαρύτερο, δεν πηγαίνω με τη σειρά που είναι διατυπωμένα. Συζητώ τώρα για τα ναρκωτικά. Θα έρθω στην τροποποίηση για την προσωρινή κράτηση, αλλά και στην τροπολογία, στο άρθρο που αφορά τα μέτρα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης, έτσι όπως λέγεται.

Ναρκωτικά. Και πηγαίνω σε αυτό που κατά τη γνώμη μου είναι το κρίσιμότερο.

Το άρθρο 40, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «απόλυση υπό όρο», πώς ήταν; Πώς ήταν το άρθρο 40; «Όσοι καταδικάζονται σε ποινή κάθειρξης για παράβαση του παρόντος και παλαιού -δηλαδή για αδίκημα εμπορίας ναρκωτικών- με τις επιβαρυντικές περιστάσεις των άρθρων 23 και 23α' του νόμου». Θα συνεννοηθούμε; Έμποροι ναρκωτικών: δηλαδή πουλάνε, αποθηκεύουν, κατέχουν, εισάγουν. Έμποροι ναρκωτικών με επιβαρυντικές περιστάσεις: δηλαδή είναι υπότροποι, το έχουν ξανακάνει, ενεργούν κατ' επάγγελμα, έχουν διαμορφώσει υποδομή επαγγελματική, ενεργούν κατά συνήθεια, το κάνουν και το ξανακάνουν και το ξανακάνουν, ενεργούν με σκοπό να προκαλέσουν τη χρήση ναρκωτικών ουσιών από ανηλίκους. Αυτοί είναι! Χρησιμοποιούν ανήλικα πρόσωπα για την τέλεση των πράξεών τους, βάζουν ανηλίκους και πουλάνε για να κρύβονται αυτοί από πίσω ή μετέρχονται κατά την τέλεση των πράξεων αυτών ή προς το σκοπό της διαφυγής τους, τη χρήση όπλων, ή περιστάσεις τέλεσης μαρτυρούν ότι είναι ιδιαίτερα επικίνδυνοι.

Για αυτούς επαπειλείται ισόβια κάθειρξη. Ποιοι είναι αυτοί; Είναι οι έμποροι ναρκωτικών; Στην κοινή ορολογία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτοί είναι οι μεγαλέμποροι ναρκωτικών, είναι τα εκατό κιλά, είναι οι τόνοι. Αυτοί είναι!

Έλεγε ο προηγούμενος νόμος μας ότι όποιοι τιμωρήθηκαν, με ποινή καθειρέωσαν, αυτοί, έλεγε ο νόμος μας, δεν μπορούν να ζητήσουν την απόλυσή τους από τις φυλακές πριν εκτίσουν τα 4/5 της ποινής τους. Σ' αυτούς τώρα η Κυβέρνηση θέλει να δώσει τα 3/5. Για ποιο λόγο πρέπει να έχουν επιεικέστερη μεταχείριση αυτοί οι συγκεκριμένοι;

Θα σας πει ο κύριος Υπουργός ότι ο κ. Βορίδης αποκρύπτει. Νομίζω υπονόησε κι ότι ενδεχομένως δεν γνωρίζω. Δεν ξέρω τι από τα δύο, πάντως κάτι από τα δύο. Αποκρύπτει, διότι αυτοί που τελούν αυτές τις πράξεις, που χρησιμοποιούν τους ανηλίκους, που είναι υπότροποι, που το κάνουν κατ' επάγγελμα, αυτοί με τα πολλά κιλά, μπορεί να είναι εξαρτημένοι τοξικομανείς και άρα μπορεί να τους έχει αναγνωριστεί αυτό. Επομένως αυτοί οι άνθρωποι που είναι εξαρτημένοι τοξικομανείς γιατί να μην έχουν επιεικέστερη μεταχείριση; Απάντηση: Έχουν επιεικέστερη μεταχείριση διότι αν αναγνωριστεί αυτό, «σπάνε» τα ισόβια και πέφτουν σε χαμηλότερη ποινή.

Τώρα δεν του φτάνει αυτό του κυρίου Υπουργού, θέλει και άλλη επιεικέστερη μεταχείριση γι' αυτούς, στα 3/5! Μα οι καημένοι είναι εξαρτημένοι. Ποιοι καημένοι; Οι καημένοι με τον ένα τόνο; Οι καημένοι με τα εκατό κιλά; Οι καημένοι που βάζανε τα παιδιά και πουλάγανε; Αυτοί οι καημένοι;

Αυτοί πρέπει να τυχουν της εύνοιας του Κοινοβουλίου με την ψήφο σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Αυτό θα εγκρίνετε; Προχωρώ.

Λέει, όμως, ο κύριος Υπουργός: Ναι, αλλά σε τελευταία ανάλυση διατηρώ την ισόβια κάθειρξη εκεί που την είχα. Το βελτιώνω γι' αυτούς στους οποίους αναγνωρίστηκε η τοξικομανία τους. Πήραν, λοιπόν, αυτήν την εξαιρετική μεταχείριση και η ποινή τους είναι κάθειρξη. Σε όσους, όμως, δεν αναγνωρίστηκε, τι κάνω; Τα είκοσι έτη, θα σας πει, τα κάνω είκοσι πέντε.

Για να συνεννοηθούμε, γιατί εδώ μάλλον έχουμε παρανοήσει τι είναι αυτό που γίνεται. Λέει η διάταξη όπως έρχεται τώρα: Όσοι καταδικάστηκαν με τις επιβαρυντικές περιστάσεις, που είπαμε, σε ισόβια, μπορούν να απολυθούν εφόσον έχουν εκτίσει τα είκοσι πέντε. Τι έλεγε η προηγούμενη διάταξη, αυτή που αλλάζουμε;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ την επιεικεία σας, κυρία Πρόεδρε. Δυστυχώς είναι σύνθετο. Κι έχουμε πιάσει ένα θέμα μόνο.

Όσοι καταδικάζονται σε ποινή κάθειρξης για παράβαση, με το

23^α, μπορούν να απολυθούν. Εφόσον πρόκειται, λέει, για πρόσκαιρη κάθειρξη -η παλιά διάταξη- στα 4/5 -αυτό είναι που κάνει τώρα 3/5- και προκειμένου για ισόβια κάθειρξη, τουλάχιστον τα είκοσι πέντε έτη. Μία η άλλη όσον αφορά την ισόβια κάθειρξη. Διατηρεί την προηγούμενη.

Προσέξτε, όμως, τι κάνει, γιατί κάνει και κάτι άλλο.

Λέει παρακάτω η παλιά διάταξη: Στον κατά το πρώτο εδάφιο κατάδικο δεν μπορεί να χορηγηθεί η υπό όρον απόλυση αν δεν μείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα -όταν έχει καταδικαστεί σε πρόσκαιρη κάθειρξη- τουλάχιστον 2/3 του συνόλου της ποινής του και για ισόβια κάθειρξη τουλάχιστον είκοσι. Έτσι δεν λέει;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έτσι ακριβώς.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μπράβο.

Τι είναι αυτό; Ξέρετε τι είναι αυτό; Αυτό είναι, όπως λέμε στη γλώσσα την ποινική, αλλά και της φυλακής, τα λεγόμενα «σκαστά». Τι είναι τα «σκαστά»; Δεν μπορεί να υπάρξει ευεργετική επιμέτρηση ποινής. Δηλαδή τι; Όταν κάνεις φυλακή, εάν είσαι υπερήλικος, μετράει η μία μέρα που κάνεις διπλή. Όταν εργάζεσαι, η μία μέρα που κάνεις μετράει περίπου διπλή. Σε ορισμένα καταστήματα κρατήσεως, τα οποία έχουν μέσα εργασίες κλπ., καμιά φορά μπορεί να μετράει διπλή και κάτι παραπάνω. Κάνεις μία μέρα φυλακή και μετράει για δύο. Κάντε τώρα τους λογαριασμούς σας.

Ισόβια κάθειρξη. Λέει εδώ: Κατ' ελάχιστον πρέπει να κάνεις είκοσι πέντε. Το διατηρεί. Έλεγε, όμως, προηγουμένως ο νομοθέτης. Θα βγάλεις τουλάχιστον είκοσι. Δεν με νοιάζει πώς θα το υπολογίσεις ευεργετικά. Θα κάτσεις τουλάχιστον είκοσι χρόνια μέσα. Δεν με νοιάζει τι θα κάνεις. Πρόσκαιρη κάθειρξη. Επειδή σε έβγαλαν τοξικομανή ή σου έδωσαν ένα ελαφρυντικό προτέρου εντίμου βίου, σου έσπασαν τα ισόβια κι έχεις μία ποινή δεκαπέντε ετών.

Λέει ο νομοθέτης: Μπορεί να λέει εδώ ό,τι λέει για τα 4/5, αλλά εγώ θέλω να κάτσεις μέσα τουλάχιστον τα 2/3. Τι κάνει ο κύριος Υπουργός; Το καταργεί κι αυτό. Πάει αυτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Δηλαδή, τα είκοσι πέντε, δώδεκα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όσα είναι. Όσα βγουν με την ευεργετική επιμέτρηση.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, ελάχιστο όριο.

Τρίτη απάντηση του κυρίου Υπουργού, στην οποία με ενέκαλεσε χθες, μάλιστα περίπου ως αδιάβαστο. Λέει -προηγούμενη ρύθμιση- το εξής: Οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 105 του Ποινικού Κώδικα δεν εφαρμόζονται. Τι λέει η παράγραφος 3 του άρθρου 105; Λέει: Αυτό δεν εφαρμοζόταν. Τώρα, λέει ο Υπουργός, εγώ την καταργώ αυτήν την εξαίρεση. Και τι ισχυρίστηκε χθες; Ισχυρίστηκε ότι γι' αυτόν το λόγο εφαρμόζεται και το άρθρο 106, το άρθρο 105 επόμενα.

Πρώτη διευκρίνιση για να τελειώνουμε: Ποιος σας είπε ότι δεν εφαρμόζεται το άρθρο 106 σήμερα;

Το άρθρο 106, για να συνεννοηθούμε -συγχωρέστε με, παρασυρόμαστε γιατί κάνουμε ένα διάλογο μεταξύ μας, αλλά να σαςβάλω στη συζήτηση- αφορά τι; Τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες χορηγείται η υφ' όρον απόλυση. Πας στο δικαστικό συμβούλιο, κάνεις την αίτηση και το δικαστικό συμβούλιο θα πρέπει να εκτιμήσει αν η διαγωγή του επιτρέπει να πάρει την υφ' όρον απόλυση ή όχι.

Λέει ο κύριος Υπουργός: Αυτό δεν εφαρμοζόταν. Τώρα εφαρμόζεται.

Να ξαναδιαβάσετε, κύριε Υπουργέ, τις διατάξεις. Βεβαίως και εφαρμοζόταν. Το μόνο που δεν εφαρμοζόταν ήταν το άρθρο 105, παράγραφος 3, το οποίο μιλάει για τις αθροιστικές -ένα ειδικό ζήτημα- εκτίσεις ποινών, για τις σωρευτικές εκτίσεις ποινών.

Και αυτό είχε μπει ως επιβαρυντικό για να εκτίουν οι έμποροι των ναρκωτικών βαρύτερες ποινές και να μην ωφελούνται από το άρθρο 105 και τη ρύθμιση του άρθρου 105 παράγραφος 3. Το αφαιρείτε και αυτό! Τρεις μεταρρυθμίσεις σε ένα άρθρο, όλες επ' ωφελεία των μεγαλεμπόρων ναρκωτικών! Αυτό θέλετε; Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό θέλετε;

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Όσον αφορά στο άρθρο 40, δεν έχω να πω κάτι άλλο.

Προχωρώ, λοιπόν. Μένω πάλι στα ναρκωτικά. Ακούστε τι άλλο

φέρνει ο κύριος Υπουργός, τι σας λέει να ψηφίσετε. Σας λέει το εξής όσον αφορά το πώς θα κριθεί εάν κάποιος είναι τοξικομανής ή όχι. Λέει «διατηρώ το ίδιο σύστημα». Φυσικά το ίδιο σύστημα διατηρείτε. Ό,τι προβλέψατε. Παλιά ήταν πραγματοποιήσιμος, τώρα νομίζω με νομοθετική ρύθμιση του κ. Χατζηγάκη υπάρχει και το θέμα της τοξικολογικής.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Και της ποσότητας.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Για να διακριωθεί η τοξικομανία κάποιου, κάνατε επίσης και το διαχωρισμό των ποσοτήτων. Σωστά, κύριε Υπουργέ. Ερώτηση: Τόσο σημαντικό είναι; Να το πω λαϊκά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Στα ναρκωτικά η διακρίβωση της τοξικομανίας είναι όλα τα λεφτά. Ό,τι είναι, είναι η διακρίβωση της τοξικομανίας. Όποιος βγει τοξικομανής, πέφτει στα μαλακά, γιατί, ακριβώς, προβλέπονται ειδικές ευμενείς ρυθμίσεις γι' αυτόν.

Πάμε τώρα στο συγκεκριμένο. Πώς το διακρίβωναμε; Πραγματογνώμονας και τοξικολογική. Ποιος το διακρίβωνε; Ακούστε! Ποιος; Το δικαστήριο! Γινόταν στα πλαίσια της ανάκρισης όλη αυτή η διαδικασία, πήγαιναν να χαρτιά, εμφανιζόταν ο κατηγορούμενος για την εμπορία των ναρκωτικών στο δικαστήριο και έλεγε «να, το χαρτί μου, κύριοι, είμαι τοξικομανής, δώστε μου την ευεργετική μεταχείριση που επιφυλάσσει ο νόμος για τους τοξικομανείς». Αυτό έλεγε!

Τι λέει ο κύριος Υπουργός; «Όχι», λέει, «Γιατί μόνο το δικαστήριο;». Κατά πάσα στάση της δικής. Δεν το λέει μ' αυτήν τη διατύπωση, είναι αστική η διατύπωση που χρησιμοποιώ εδώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κατά την άσκηση της δίωξης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Και κατά την άσκηση της δίωξης.

Πάει, δηλαδή, κάποιος στον εισαγγελέα –προσέξτε- και λέει «είμαι τοξικομανής, κύριε εισαγγελέ». Ναι, σε πιάσαμε με δύο κιλά. Μάλιστα. Είμαι τοξικομανής. Πολύ ωραία. Τι θα έλεγε ο εισαγγελέας; Θα έλεγε «πήγαινε, παιδί μου, με εμπορία στον ανακριτή», ο ανακριτής θα διέταζε πραγματογνώμονα, θα πήγαινε ο άνθρωπος στον πραγματογνώμονα, θα μας έλεγε τι πρέπει να γίνει και θα πήγαιναν όλα αυτά τα χαρτιά και τη δικογραφία στο δικαστήριο για να αποφασίσει εάν θα πρέπει να τον δεχθούμε ως τοξικομανή ή όχι.

Ο κύριος Υπουργός τώρα λέει «όχι, ο εισαγγελέας θα το πει». Πώς θα το πει ο εισαγγελέας την ώρα που δεν έχει τίποτα μπροστά του; Θα το πει. Ποια είναι η συνέπεια; Ακούστε τώρα τη συνέπεια, διότι υπάρχει έχει ένα μυστικό το έργο εδώ. Διότι θα σας πει ο κύριος Υπουργός, «σε τελευταία ανάλυση, τι έγινε αν το πει ο εισαγγελέας ή το δικαστικό συμβούλιο; Δεν μπορεί να το πει ο οποιοσδήποτε σ' αυτήν τη διαδικασία;».

Θα σας πω δύο πράγματα. Όταν υπάρξει νομικός χαρακτηρισμός της πράξεως, η πράξη δεν βαρύνεται μετά. Δεν μπορεί να επιβαρυνθεί από την άσκηση της ποινικής δίωξης η θέση του κατηγορουμένου. Αυτό δεν γίνεται. Το είπαν; Τελείωσε.

Θέτω, λοιπόν, ερώτηση προς τους συναδέλφους που θα ψηφίσουν: Και τι θα γίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν διαπιστώσουμε ότι ο κατηγορούμενος εξαπατούσε το δικαστήριο; Δυστυχώς, δεν θα μπορεί να γίνει τίποτε.

Θέτω, λοιπόν, το εξής ζήτημα. Δείτε την άλλη σημαντική συνέπεια, με την οποία και νομικά δεν σας μπλέκω με το δογματικό, γιατί όσοι ξέρουν νομικά καταλαβαίνουν τι λέω. Λέει: ανάλογα με το αν είναι τοξικομανής, θα κρίνουν αν η πράξη είναι πλημμέλημα ή κακούργημα. Ακούστε το.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ. Έχετε ήδη διπλασιάσει το χρόνο ομιλίας σας.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ζητώ την κατανόησή σας, κυρία Πρόεδρε, γιατί νομίζω ότι όλο το επιχείρημα είναι εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας παρακαλώ να κατανοήσετε και εσείς το Πρόεδρείο και το Σώμα.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Εάν αυτή ήταν μόνο η εισαγωγή σας, κύριε Βορίδη, τι άλλο θα μας πείτε ακόμα;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όχι, δεν είναι εισαγωγή, αλλά η ουσία. Όμως, είναι ένα μόνο θέμα, τα ναρκωτικά.

Πόσο χρόνο θα μου δώσετε, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, κύριε Βορίδη, γιατί, όπως γνωρίζετε, έχετε και δευτερολογία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, εξαντλώντας την κατανόησή σας, τι χρόνο θα μου δώσετε ακόμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Πόσο χρόνο θέλετε; Σας φτάνουν άλλα δύο λεπτά;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Θα μου δώσετε άλλα πέντε, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Δεν είναι δυνατόν, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ωραία, κυρία Πρόεδρε. Θα τα πω γρήγορα από εδώ και πέρα.

Συνεχίζω, λοιπόν. Όσον αφορά το νομικό χαρακτηρισμό, ας δούμε τι λέει ο κύριος Υπουργός εδώ. Ακούστε, λοιπόν. Αφού τον είδαμε αυτόν ότι είναι τοξικομανής, άρα τιμωρείται με πλαίσιο ποινής πλημμελήματος. Όντως έτσι είναι, όπως το λέει. Θα τιμωρηθεί από δύο έως πέντε χρόνια, γιατί η πράξη είναι πλημμέλημα. Τι λέτε; Δηλαδή θα δικάζεται στο τριμελές πλημμελειοδικείο, δηλαδή η υπ' όρον απόλυση θα είναι στα 2/5 αντί στα 4/5 -γιατί και τα πλημμελήματα είναι στα 2/5- και βεβαίως η απαξία της πράξης μηδενίζεται.

Πηγαίνω γρήγορα. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά ψηφίζετε, για τα ναρκωτικά. Εσείς, όταν ψηφίζετε την τροπολογία, αυτά ψηφίζετε για τα ναρκωτικά. Πηγαίνω στην προσωρινή κράτηση. Ακούστε με δυο λόγια τι κάνει. Έχουμε μια –και τελειώνω σε ενάμισι λεπτό ακριβώς μέσα στα δυο λεπτά που μου δώσατε, κυρία Πρόεδρε- προσωρινή κράτηση σήμερα, η οποία λέει ότι –μας έφερε στοιχεία ο κύριος Υπουργός- ασκείται, ας το πω, χαλαρά από τους δικαστές και, πράγματι, μπορούμε να την περιορίσουμε. Το κατάλαβα. Αυτό, όμως, είναι ένα ζήτημα της νομικής επιστήμης και δικαστικής πρακτικής. Με τις ρυθμίσεις που έρχονται τι λέει τελικώς; Για να προφυλακίσει ο δικαστής άνθρωπο, ο οποίος έχει τελέσει κακούργημα –εκβίαση, σωματεμπορία, αποπλάνηση ανηλίκου- που τιμωρείται από πέντε έως δέκα χρόνια τι λέει: «Ξέρετε πως μπορώ να τονβάλω φυλακή, προσωρινά κρατούμενο; Μόνο, λέει, αν έχει ομοειδής αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις». Δηλαδή, πρώτον, το «ομοειδής» δεν ξέρω τι είναι. Λόγου χάριν, κάποιος έχει κακουρηματικές κλοπές και έχει και ληστεία. Είναι ομοειδής ή δεν είναι ομοειδής; Μπορεί να είναι ή πρέπει να έχει μόνο κλοπές; Δεύτερο –και σημαντικότερο- όσον αφορά τις αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις, ακούστε το ωραίο! Μπράβος πήγε εκβίασε κατάστημα, του ασκήθηκε ποινική δίωξη, αφέθηκε ελεύθερος, ξαναπήγε στο ίδιο κατάστημα άσκησε εκ νέου εκβίαση, έχει μόνο ποινική δίωξη, δεν έχει αμετάκλητη καταδίκη, ξανά ελεύθερος. Δεν μπορούμε να τον κλείσουμε φυλακή όσες διώξεις και να έχει, μόνο και μόνο διότι ο κύριος Υπουργός φοβάται τη δικαστική πρακτική, στο θέμα της προσωρινής κράτησης.

Θα μιλήσω στη δευτερολογία μου για τη δήθεν αποσυμφόρηση των φυλακών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Επιτρέψτε μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναλαμβάνετε κολοσσιαία ευθύνη. Οφείλουμε να καταλάβουμε εδώ ότι δεν είναι δυνατόν στις παρούσες συνθήκες το μήνυμα που στέλνει το ελληνικό Κοινοβούλιο να είναι η χάρη στους εμπόρους ναρκωτικών. Είναι τελείως απαράδεκτο και οφείλει ο καθένας από εμάς να αναλάβει τις ευθύνες του.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε συνάδελφε, και εσείς αναλαμβάνετε την ευθύνη της κατάχρησης, της ευγένειας και της υπομονής και της ανοχής του Προεδρείου.

Γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, το Δημοτικό Σχολείο Παιδαγωγικής Πειραιά με τριάντα πέντε μαθητές και δύο συνοδούς.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Νικόλαος Τσούκαλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Προκαταβολικά να δηλώσουμε, κύριε Υπουργέ, ότι και τα τρία άρθρα της τροπολογίας θα τα ψηφίσουμε, θεωρώντας ότι είναι η μοναδική περίπτωση από το 1990 και μετά, όπου το Υπουργείο βελτιώνει το πλαίσιο προσωρινής κράτησης και περιοριστικών όρων. Μέχρι τώρα πάντα –δυστυχώς και επί κυβερνήσεώς σας και επί κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας– είχε ως στόχο την αυστηροποίηση των όρων και των ποινών, αλλά και των όρων κράτησης και προσωρινής κράτησης και προφυλάκισης.

Με αυτά τα τρία άρθρα της τροπολογίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση φιλοδοξεί, σύμφωνα με την αιτιολογική της έκθεση, να υλοποιήσει δυο στόχους: Πρώτον, να προσάψει το σεβασμό, την προστασία της αξίας του ανθρώπου και την πλήρη εφαρμογή του τεκμηρίου αθωότητας του κατηγορουμένου κατά το στάδιο της ανάκρισης και δεύτερον, την αποσυμφόρηση των σωφρονιστικών ιδρυμάτων, καταστημάτων και κρατητηρίων από τον υπερκορεσμό, με την ταυτόχρονη διαμόρφωση ανθρωπίνων συνθηκών κράτησης, που συνάδουν με τον υποτιθέμενο σήμερα σωφρονισμό.

Ας κάνουμε, λοιπόν, κάποια αρχικά σχόλια. Πρώτα από όλα, κύριε Υπουργέ, να συγχαρούμε τους συνεργάτες σας για την πληρέστερη αιτιολογική έκθεση των συγκεκριμένων τροπολογιών. Δεύτερον, όσον αφορά τους όρους και τις προϋποθέσεις επιβολής περιοριστικών όρων και προσωπικής κράτησης, πρέπει να παραδεχθούμε ότι επιλέγετε σαφέστερα η επιλογή των περιοριστικών όρων έναντι της προσωπικής κράτησης.

Οι όροι και οι προϋποθέσεις αντικειμενικοποιούνται περισσότερο και επιβάλλεται η πλήρης αιτιολογία του αποκλεισμού του πρώτου μέτρου αλλά και της επιλογής του δεύτερου. Πρέπει να ομολογήσουμε, όπως είπα προηγουμένως, ότι είναι η μοναδική προσπάθεια μετά το 1990.

Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις για το θεσμό της προσωρινής κράτησης κινούνται συνολικά προς τη σωστή δικαιοπολιτική και δικονομική κατεύθυνση.

Υπάρχουν όμως κάποια θέματα, κύριε Υπουργέ, τα οποία θα μπορούσαν να τακτοποιηθούν περαιτέρω.

Χθες ο Φώτης Κουβέλης δήλωσε μερικώς ικανοποιημένος για κάποια από αυτά. Κάναμε κάποιες πρώτες παρατηρήσεις στην επιτροπή. Πρώτα από όλα όσον αφορά την αιτιολόγηση των προσωρινών μέτρων, τα περιστατικά βεβαιωμένης δικαστικής κρίσης και μετέπειτα αθώωσης ή μετατροπής της συμμετοχής του προφυλακισμένου σε πλημμέλημα είναι πολλά. Είναι θετική, λοιπόν, η πρόβλεψη περί αιτιολογημένης κρίσης της μη επάρκειας των περιοριστικών όρων. Οδηγούμαστε έτσι σε υποχρεωτική παράθεση πραγματικών περιστατικών και νομικών συλλογισμών για την αναγκαία υπαγωγή στον κανόνα δικαίου.

Ανεξάρτητα από τη διατύπωση των συναφών διατάξεων κατά τα προταθέντα, κύριο ζήτημα θα αποτελεί πάντα η εκ μέρους των δικαστικών αρχών αιτιολόγηση των ενταλμάτων προσωρινής κράτησης. Όπως είναι γνωστό αρκετές φορές αντί αιτιολογίας στο σώμα των διατάξεων αντιγράφονταν απλώς οι προϋποθέσεις, οι όροι, οι αναφορές του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας χωρίς καμμία σχεδόν αναφορά συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών όπως προέκυψαν από συγκεκριμένα αποδεικτικά μέσα τα οποία θα έπρεπε να αναφέρονται επακριβώς, αλλά και παρά τη ρητή απαγόρευση της αντίθετης πρακτικής από το άρθρο 139, εδάφιο β', του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Το ζήτημα άπτεται επομένως του γενικότερου ζητήματος της αιτιολόγησης των δικαστικών αποφάσεων. Και επ' αυτού, βεβαίως, δεν έχει συμβάλει θετικά το μεγαλύτερο μέρος της νομολογίας του Αρείου Πάγου. Σύμφωνα με αυτήν δεν είναι απαραίτητο να αναφέρεται, τουλάχιστον, μέχρι τώρα ποιο πραγματικό περιστατικό προέκυψε, από ποιο αποδεικτικό μέσο, ούτε χρειάζεται να εξηγήσει ο δικαστής γιατί το πρώτο αποδεικτικό μέσο είναι περισσότερο αξιόπιστο από το δεύτερο και γιατί επιδόθηκε από το ένα και όχι από το άλλο. Αυτά είναι καθημερινή πρακτική δυστυχώς για τους δικηγόρους. Επομένως, εάν δεν λυθεί το ζήτημα της αιτιολόγησης όχι μόνο στο επίπεδο της προσωρινής κράτησης, οποιαδήποτε νομοθετική ρύθμιση όσο αυστηρές προϋποθέσεις εφαρμογής των συναφών διατάξεων και αν περιλαμβάνει, δύσκολα θα επιτελέσει τον προβλεπόμενο σκοπό.

Με βάση τα ανωτέρω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, και τη συνήθη πρακτική διατήρησης της διάταξης περί ιδιαίτερων χαρακτηριστικών –η μόνη επαμφοτερίζουσα, η μόνη ασαφής– της αποδιδόμενης πράξης θα έπρεπε να απαλειφθεί. Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης αποτελούν την αιτιολογία της συντριπτικής πλειονότητας των ενταλμάτων προφυλάκισης. Η διάταξη μάλιστα ενισχύεται με την προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 296, όπου προστίθεται ο κίνδυνος τέλεσης νέων πράξεων. Ο συνδυασμός αυτός με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης είναι σημεία τα οποία είναι θολά, σκοτεινά και μπορούν να οδηγήσουν σε εσφαλμένες δικανικές κρίσεις.

Εδώ σε αυτό το σημείο θα ήθελα να κάνω μία ιδιαίτερη αναφορά στα λεγόμενα του αγαπητού συναδέλφου εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, κ. Τζαβάρα, όσον αφορά τα καθήκοντα του εισαγγελέα και του προανακριτικού υπαλλήλου –κυρίως όμως του εισαγγελέα– κατά την προδικασία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Εδώ ο κ. Τζαβάρας κάνει το εξής σφάλμα: Με την τροποποίηση του ν.3160/2003 τροποποιήθηκε το άρθρο 43, γιατί περί του άρθρου 43 πρόκειται, όπου αναφέρονται τα δικαιώματα του εισαγγελέα κατά την άσκηση ποινικής δίωξης.

Τι αναφέρει το άρθρο 43, παράγραφος 1, εδάφιο 2, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Σε κακουργήματα ή πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμερούς πλημμελειοδικείου ο εισαγγελέας κινεί την ποινική δίωξη μόνο εφόσον έχουν ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή προανακριτικές πράξεις και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις.

Με την τροποποίηση αυτή του συγκεκριμένου Κώδικα, δυστυχώς ή ευτυχώς –ευτυχώς για μας– ανατέθηκαν στον εισαγγελέα ουσιαστικές αρμοδιότητες. Υπάρχει αυτήν τη στιγμή η εκτίμηση, η κρατούσα άποψη, ότι ο εισαγγελέας μπορεί ακόμα να αξιολογήσει πιθανόν και το δόλο όσον αφορά την άσκηση ποινικής δίωξης, κάτι που δεν ίσχυε πριν την τροποποίηση του συγκεκριμένου άρθρου.

Γιατί, λοιπόν, παραπλανούμε και λέμε ότι ο εισαγγελέας δεν μπορεί να αξιολογήσει μέσα στα πλαίσια των προανακριτικών πράξεων; Έγγραφα τοξικομανίας πιθανόν να έρθουν από θεραπευτικές κοινότητες, από γιατρούς, από νοσοκομεία, να αξιολογήσει εκείνη τη στιγμή και να κρίνει ότι, πράγματι, πιθανολογεί πως είναι τοξικομανής και να σταθούμε μόνο στη μία περίπτωση της πιθανής πλαστότητας αυτού του εγγράφου. Ποιο δικαιοπολιτικό σύστημα το επιβάλλει αυτό, για μία εξαίρεση να κρατούνται άδικα δεκαοκτώ μήνες τοξικοεξαρτημένοι;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Θα ήθελα την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Όσον αφορά, κύριε Υπουργέ, τα εγκλήματα για τα οποία προβλέπεται ποινή κάθειρξης πέντε έως είκοσι έτη ή δέκα έως είκοσι, για τα οποία δεν εφαρμόζεται η προσωρινή κράτηση, δεν προβλέπεται μια ενδιάμεση κατηγορία ποινών, όπως για παράδειγμα στην περίπτωση συμμετοχικής δράσης του απλού συνεργού, ο οποίος τιμωρείται με μειωμένη ποινή. Για αυτόν το λόγο θα προτείναμε να τεθεί ελάχιστο όριο των απειλούμενων ποινών άνω των δέκα ετών –το είχαμε πει και στην επιτροπή.

Θα έπρεπε να μειωθεί ο προσωρινός χρόνος κράτησης στο δωδεκάμηνο, κάτι το οποίο δεν το τολμήσατε ούτε εσείς ούτε η προηγούμενη κυβέρνηση. Ξέρουμε τις πιέσεις που ασκούνται από τους δικαστές όσον αφορά το φόρτο εργασίας, όμως ούτε ο ν. 3227/2008 του κ. Χατζηγάκη κατέβασε το όριο αυτό στους δώδεκα μήνες. Γνωρίζουμε τις συνθήκες που επικρατούν στα δικαστήρια, αλλά δεν είναι λόγος αυτός για τόσο επιμηκυμένο διάστημα κράτησης. Το δωδεκάμηνο είναι ένα λογικό όριο. Τολμήστε το!

Όσον αφορά τους ανηλίκους, διατηρείτε την προφυλάκιση για παιδιά ηλικίας δεκατριών ετών. Θεωρούμε ότι κανένα παιδί, όσο βαριά εγκληματική πράξη και αν έχει διαπράξει, δεν μπορεί να κρατείται προσωρινά. Δεν μπορεί να προφυλακίζονται. Θα μπορούσε να αναζητηθεί για τη συγκεκριμένη περίπτωση το δέκατο όγδοο έτος.

Όσον αφορά στις άλλες περιπτώσεις, θα μπορούσε να ενταχθεί σε μια κοινωνική επίβλεψη ή μια κοινωνική λειτουργία, που θα φρόντιζε -και συγκεκριμένα επιλέγουμε το ρήμα «φρόντιζε»- τον παραβάτη νέο. Θεωρώ ότι πρέπει να αλλάξει και αυτό. Δεν επιτρέπεται, κύριε Υπουργέ, να είναι προφυλακισμένα παιδιά δεκατριών ετών.

Ως προς το θέμα της παραβατικότητας των ανηλίκων του ποινικού τους μητρώου και των σωφρονιστικών ιδρυμάτων, πιστεύουμε ότι θα έπρεπε να υπάρξει γενικότερη αναμόρφωση του συστήματος, καθώς ως έχει παρουσάζει πάρα πολλά προβλήματα και σίγουρα δεν συνάδει με το πνεύμα του προστατευτισμού. Πρέπει, λοιπόν, και είναι πάγια θέση μας, να καταργηθούν οι φυλακές ανηλίκων και να αντικατασταθούν με ανοιχτές δομές προστασίας.

Όσον αφορά στο άρθρο 3 για την αποσυμφόρηση των φυλακών, οι ρυθμίσεις σας δεν είναι τολμηρές. Θα μου επιτρέψετε να πω -σας το είπα και χθες, δεν ξέρω ποιες είναι οι θέσεις σας σε σχέση με τα αιτήματα που υποβάλαμε χθες- ότι θα έχουν την τύχη του ν.3227 του κ. Χατζηγάκη. Λιγότεροι, αν δεν κάνω λάθος, από χίλιοι αποφυλακίστηκαν με αυτόν. Οι θέσεις αυτές -οι περίπου επτακόσιες νομίζω- καλύφθηκαν αμέσως, γιατί πρέπει να γνωρίζετε ότι πάνω από δύο χιλιάδες παραμένουν κρατούμενοι σε κρατητήρια ή στα τμήματα μεταγωγών λόγω πληρότητας των σωφρονιστικών καταστημάτων.

Μήπως γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ, πόσοι οδηγούνται στις φυλακές λόγω παντελούς αδυναμίας να εξαγοράσουν ακόμη και μικρές ποινές μετά το διπλασιασμό του ποσού εξαγοράς που απαιτείται από την προηγούμενη κυβέρνηση; Υπάρχουν τέτοια στοιχεία στο Υπουργείο Δικαιοσύνης; Από τη μικρή μου εμπειρία σας λέω ότι είναι πάρα πολλές αυτές οι περιπτώσεις μικρών παραβατών με χαμηλές ποινές, που δεν μπορούν να τις εξαγοράσουν και οδηγούνται στα κρατητήρια. Μειώστε το ποσό εξαγοράς.

Βεβαίως, το δημοσιονομικό έλλειμμα είναι τέτοιο που ίσως να μη σας το επιτρέπει, αλλά και οι συγκεκριμένες ρυθμίσεις είναι άτολμες και, επιτρέψτε μου να το πω, ατελέσφορες.

Συγκεκριμένα, στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 προβλέπεται μετατροπή όσων ποινών δεν έχουν καταστεί αμετάκλητες. Σας ρώτησα και χθες. Γιατί το κάνετε αυτό; Γιατί αυστηροποιείτε ακόμα και τον προηγούμενο νόμο του κ. Δένδια;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επίσης, κύριε Υπουργέ, προτείνετε την εξαγορά για τις συγχωνευθείσες ποινές, από τις οποίες η βαρύτερη δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη. Ποινή βάσης. Και σε αυτό περιμένουμε απάντηση. Σας φέραμε το παράδειγμα. Ποινή βάσης πέντε χρόνια και τρεις μήνες, άλλες τέσσερις ποινές από δύο έως τέσσερα χρόνια, συγχώνευση επτά ή οκτώ χρόνια. Αυτός, λοιπόν, δεν έχει το δικαίωμα να εξαγοράσει τις ποινές που είναι κάτω των πέντε ετών. Όπως σας είπα και ο Φώτης Κουβέλης χθες, τίθεται σοβαρότατο πρόβλημα ισότητας για όσους δεν φρόντισαν να κάνουν συγχώνευση. Αυτοί, ενώ έχουν δυνατότητα να εξαγοράσουν, στη συγκεκριμένη περίπτωση της συγχώνευσης, δυστυχώς, δεν έχουν αυτήν τη δυνατότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όπως σας είπα χθες, η ρύθμιση αφορά περίπου έξι χιλιάδες κρατούμενους. Ίσως να είναι υπερβολικός αριθμός, αλλά πάντως αφορά μεγάλο αριθμό. Θα επωφεληθούν άμεσα περίπου χίλιοι με χίλιοι πεντακόσιοι. Βελτίωσε το άρθρο ως προς αυτό που σας προαναφέραμε, και στο αμετάκλητο και στη δυνατότητα εξαγοράς, για να μπορέσει να υπάρξει πραγματική αποσυμφόρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Για τις συνθήκες που επικρατούν στις φυλακές, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν υποβληθεί δεκάδες υπομνήματα τόσο από κρατούμενους όσο και από οργανισμούς πρόσδοσης των δικαιωμάτων του ανθρώπου, όπως παραδείγματος χάρι από την Επιτροπή για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων του Συμβουλίου της Ευρώπης. Στο πλαίσιο αυτό,

θα θέλαμε να δούμε την κατάργηση της αθροιστικής συσσώρευσης του χρόνου διαγραφής των πειθαρχικών κυρώσεων για τους κρατούμενους, που οδηγεί σε δυσανάλογη επιμήκυνση του χρόνου της τιμωρίας για τον κρατούμενο, όπως επίσης και την αποσύνδεση των πειθαρχικών κυρώσεων από τη χορήγηση των αδειών, καθώς έρχεται να προστεθεί ως ακόμα ένα αρνητικό στοιχείο, το οποίο δεν έχει σχέση με τη στόχευση της ποινής.

Τέλος, αναφερόμενος στις εναλλακτικές μορφές έκτισης της ποινής, σας προτείνουμε την καθιέρωση της ημιελεύθερης διαβίωσης. Δεν ομιλούμε για ημιελεύθερη διαβίωση στο σύνολο των εγκληματικών πράξεων, για τις οποίες κάποιοι καταδικάστηκαν και εκτίει την ποινή του, αλλά μπορούμε να έχουμε εφαρμογή, αξιολογώντας τα στοιχεία και τα κριτήρια.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ψηφίζουμε τις συγκεκριμένες τροπολογίες, όντας βέβαιοι ότι σε καμία περίπτωση, με την ψήφιση αυτή, δεν αθωνούμε, ούτε τηρούμε μια προνομιακή ή ανεκτική στάση απέναντι σε εμπόρους ναρκωτικών. Έχουμε την εκτίμηση ότι, σύμφωνα με τη ρύθμιση, οι πραγματικοί έμποροι των ναρκωτικών, οι μεγάλες ομάδες, παραμένουν στη φυλακή τουλάχιστον για είκοσι πέντε χρόνια, ούτε για μια μέρα νωρίτερα. Γι' αυτό, ακριβώς, ψηφίζουμε τις συγκεκριμένες τροπολογίες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι παρακολουθούν από τα άνω δυνάμεις της Βουλής τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, δεκαεπτά μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 11ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Σμύρνης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ζητήσει το λόγο ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης και παρακαλείται να προσέλθει στο Βήμα.

Κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ευτυχώς, αυτός ο χώρος της ελεύθερης διακίνησης ιδεών δεν υπόκειται εις τη δουλεία των αντιεξουσιαστών, όπως υπόκειται ένας άλλος ελεύθερος χώρος, τα πανεπιστήμια, και ο καθένας μπορεί να τοποθετείται υπέρ των εμπορών ναρκωτικών, υπέρ των αντιεξουσιαστών, ή, θέλει μπορεί να λέει. Εμείς είμαστε τοποθετημένοι απέναντι. Εμείς είμαστε υπέρ της κοινωνίας. Γιατί ακούω εδώ «επιείκεια, επιείκεια, επιείκεια στους εγκληματίες» -βεβαίως η επιείκεια είναι αδερφή της δικαιοσύνης- αλλά δεν ακούω καμμία συμπαράσταση εις τον παθόντα.

Χθες, κύριε Υπουργέ, μου ήρθε μία κυρία γύρω στα πενήντα πέντε, που θα μπορούσε να είναι αδερφή κάποιων ή και μητέρα των νεοτέρων. Το όνομά της Άννα -γιουρτάζει σήμερα και πιστεύω να της κάνουν ένα δώρο- ψηφοφόρος του ΠΑΣΟΚ. Μένει στο Περιστέρι, μου μιλούσε με τα καλύτερα λόγια για τον αείμνηστο Βαγγέλη Γιαννόπουλο και ήρθε κλαίονσα. Μου λέει: Είμαι χήρα, έθαψα πριν από δύο χρόνια το ένα μου παιδί από ναρκωτικά, το άλλο έχει πέσει στα ναρκωτικά και προσπαθώ να σώσω το τρίτο που είναι στο λύκειο.

Και μου είπε ο δικηγόρος μου ότι το ΠΑΣΟΚ βγάζει έξω τον έμπορο που μου έθαψε το παιδί. Αυτό μου είπε χθες. Και δεν είναι μια, δεν είναι δύο, δεν είναι τρεις οι περιπτώσεις. Αυτό το οποίο βγαίνει είναι ότι το ΠΑΣΟΚ βγάζει έξω τους έμπορους ναρκωτικών. Αυτή είναι η διαδικασία.

Και επειδή νομίζω ότι δεν είχαμε μόνο την έκπληξη του πλέον εμπειρού κοινοβουλευτικού εδώ στην Αίθουσα του πρώην Προέδρου εχθές, αλλά νομίζω ότι την ίδια έκπληξη θα αισθανθεί και ο Πρωθυπουργός, ο οποίος προφανώς δεν ξέρει τι λέει αυτό το νομοσχέδιο, θα έλεγα κρατήστε το να ενημερωθεί, να ξέρει και εκείνος για ποιος πράγμα σήμερα συζητάμε. Συζητάμε απλά εάν σε αυτήν την περίοδο της ηξημένης εγκληματικότητας από κάθε άλλη περίοδο της χώρας, θα προσθέσουμε και άλλους εγκληματίες τους οποίους έχει κατορθώσει η πολιτεία και τους έχει συλλάβει. Αυτή είναι η ιστορία, αυτό είναι το θέμα. Θα αφήσουμε και άλλους εμπόρους ναρκωτικών έξω από τους ήδη

υπάρχοντες και μη συλληφθέντες; Θα αφήσουμε να βγουν και άλλοι έξω; Θα αφήσουμε και άλλους βιαστές;

Για να καταλάβετε, προχθές ήταν μια μεγάλη επιτυχία της αστυνομίας, αυτού του αστυνομίου του Σφακιανάκη, ο οποίος πράγματι ενετόπισε παιδόφιλους και έγιναν συλλήψεις. Συνελήφθη και κάποιος που εργαζόταν εδώ στη Βουλή. Τελικά, η πολιτεία δεν ξέρει ποιοι είναι -γιατί προστατεύονται- οι παιδόφιλοι, ποιοι είναι αυτοί οι αυριανοί βιαστές των παιδιών τους και ταυτοχρόνως θα είναι και ελεύθεροι, δεν θα μπορεί αύριο η δικαιοσύνη να τους κρατήσει μέσα, γιατί απαγορεύεται στη δικαιοσύνη με το νομοσχέδιο αυτό να κάνει το καθήκον της. Με άλλα λόγια τους βάζετε σε ράγες, για να μην πω κάπως τους απαξιώνετε, γιατί μια φράση σας χθες, αξιότιμε κύριε Υπουργέ, ήταν ενοχλητική. «Σέρνει ο ανακριτής!» Δηλαδή σέρνει στις φυλακές ο ανακριτής. Έτσι το είπατε, δείτε τα Πρακτικά. Ο ανακριτής δεν σέρνει κανέναν. Ο ανακριτής αποδίδει δικαιοσύνη. Όταν ξεκινάμε με αυτήν την απαξίωση «σέρνει ο ανακριτής», αντιλαμβάνεστε ότι αισθάνεται μειωμένη η δικαιοσύνη με μειωμένο κύρος.

Είναι περιπτώσεις να θυμίσω ότι είναι μια εντελώς ανεξάρτητη εξουσία ισούψης με την εκτελεστική που είστε εσείς, ισούψης με τη νομοθετική είμαστε εμείς. Τώρα τι κάνουμε; Αφαιρούμε τη δυνατότητα από εκείνους τους οποίους εμείς εμπιστευόμαστε -εννοείται τους δικαστές, τους εισαγγελέες- να αποδώσουν δικαιοσύνη. Ομοειδείς περιπτώσεις.

Σας είπα πριν εμπεριστατωμένα ο εισηγητής μας, πώς ακριβώς έχει το θέμα. Βιαστής βιάζει ένα παιδί. Έξω. Αμετάκλητη. Η αμετάκλητη τι σημαίνει, κύριε Υπουργέ, με τα σημερινά δεδομένα; Δέκα χρόνια; Τελειώνει καμμία υπόθεση γρήγορα; Δεν τραβάει; Δεν ξέρετε ποινικές υποθέσεις που τραβάνε δέκα χρόνια για να γίνει αμετάκλητη; Δηλαδή, μέχρι τότε εάν ξανασυλληφθεί δεν μπορεί να κρατηθεί. Αυτό λέτε. Άρα, δίνετε το δικαίωμα σε οποιονδήποτε εγκληματία να μπορεί να είναι έξω. Αυτό λέτε. Πρέπει αμετάκλητα.

Τώρα αποφασίζει ο ανακριτής. Δεν έχουμε εμπιστοσύνη στον ανακριτή, στον εισαγγελέα; Συνεργάζονται και αποφασίζουν και αν συμφωνήσουν πηγαίνει μέσα. Εάν δεν συμφωνήσουν βγαίνει έξω ο κατηγορούμενος. Τώρα εσείς τους βάζετε σε πολύ στενές ράγες. Άρα, λοιπόν, πάρτι οι εγκληματίες, σαμπάνιες, βγαίνουν έξω.

Ακούω ότι ο έμπορος ναρκωτικών είναι και εξαρτώμενος. Πολύ ωραία. Ακολουθήστε την πρόταση μας. Εμείς είπαμε ο οποιοσδήποτε εξαρτώμενος να μπορεί από τα νοσοκομεία της χώρας να παίρνει τη δόση του ώσπου να μπορέσει η πολιτεία να τον κάνει καλά, οπότε λοιπόν, δεν μπορεί να είναι έμπορος ναρκωτικών

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Δεν μπορεί να είναι έμπορος ναρκωτικών εφόσον τον εξασφαλίζει η Πολιτεία. Γιατί τώρα, ποια είναι η ουσία της διατάξεως; Ότι προκειμένου να εξασφαλίσει τη δόση του, πουλάει ναρκωτικά. Αυτό είναι. Όταν εμείς του αφαιρέσουμε αυτήν τη δυνατότητα, έλα στο νοσοκομείο, στο τμήμα να κάνεις την ένεση που θέλεις, με μια ιατρική παρακολούθηση και μια προσπάθεια ιάσεως σε μια εύλογη πρόοδο χρόνου, οπότε δεν μπορείς να είσαι έμπορος ναρκωτικών.

Και τώρα, ενδιαφέρει πολύ την κ. Άννα, η οποία έχασε ένα παιδί, αν ο έμπορος που της τα έδωσε, είναι εξαρτώμενος ή εξασφάλισε χαρτί που αποδεικνύει την εξάρτηση. Λες και δεν ξέρουμε τι γίνεται. Λες και δεν έχουμε παρακολουθήσει πόσοι ψυχίατροι έχουν πιαστεί να δίνουν τέτοια χαρτιά κούφια. Τα ξέρουμε αυτά.

Επομένως, λοιπόν, αυτήν τη στιγμή νομίζω ότι πηγαίνετε σε λάθος ατραπό. Είναι αδιανόητο με το επιχείρημα ότι δεν έχουμε κελιά να τους αφήσουμε όλους έξω. Αυτό είναι. Να σας πω βέβαια ότι τα κελιά που έχει η χώρα φτάνουν για τους Έλληνες κρατούμενους, για τους εγκληματίες που έχει η Ελλάδα φτάνουν. Οι μισοί, μας έχουν έρθει απ' έξω. Και για αυτό υπάρχει αυτή η πλημμύρα.

Εν πάση περιπτώσει αυτό λέτε εσείς: εάν δεν έχουμε κρεβάτια στις εντατικές μονάδες να πετάμε έξω τους ασθενείς. Εφόσον δεν έχουμε κελιά ας βγάλουμε τους μισούς έξω.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι η κοινωνία το αντιλαμβάνεται και ότι το

ΠΑΣΟΚ θα κουραστεί να απολογηθεί στον ελληνικό λαό, γιατί σε αυτήν την περίοδο της έξαρσης της εγκληματικότητας αφήνουμε τους ήδη φυλακισμένους εγκληματίες έξω. Ιδιαίτερως τους εμπόρους ναρκωτικών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ.

Με τις ρυθμίσεις που εισηγούμαστε, υπάρχει περίπτωση να διευκολύνεται η απόλυση εμπόρου ναρκωτικών; Η απάντηση: κατηγορηματικά όχι. Υπάρχει περίπτωση να διευκολύνουμε ανθρώπους που το ποινικό μας σύστημα θα όφειλε να τους αντιμετωπίσει αλλιώς, δηλαδή επεικέστερα, γιατί ενδεχομένως έχουν ανάγκη μεγαλύτερης επιείκειας; Απάντηση: γι' αυτούς που πράγματι, κυρίως τους ασθενείς, έχουν ανάγκη επιείκειας, ναι απαντούμε θετικά. Ποτέ στον έμπορο ναρκωτικών ο οποίος αποτελεί επιβαρυντική περίπτωση των άρθρων 23 και 23Α.

Να το εξηγήσω. Οι επιβαρυντικές περιπτώσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτοί, δηλαδή, πραγματικά που είναι έμποροι ναρκωτικών, σύμφωνα με τον Κώδικα Ναρκωτικών, είναι οι περιπτώσεις που περιέγραψε πράγματι ο κ. Βορίδης. Είναι δηλαδή, ο καθ' έναν, ο υπότροπος, ο κατ' επάγγελμα έμπορος, αυτός επίσης που χρησιμοποιεί στη διακίνηση των ναρκωτικών ανήλικα παιδιά, εμπορεύεται ναρκωτικά προς ανήλικα παιδιά. Αυτοί είναι πραγματικά οι σκληροί έμποροι των ναρκωτικών. Τι προβλέπει ο Κώδικας περί Ναρκωτικών; Ότι όλοι αυτοί τιμωρούνται με την ποινή της ισόβιας κάθειρξης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Και αν έχουν ελαφρυντικό;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αφήστε, κύριε συνάδελφε. Θα φτάσω εκεί. Σας παρακαλώ πολύ. Διότι, όπως θα είδατε, κύριε Πλεύρη, σας επετέθη συνάδελφός σας γιατί υιοθέτησα δική σας άποψη για τα ομοειδή εγκλήματα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Είπα βελτίωση.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θέλω, λοιπόν, να επανέλθω στο συλλογισμό μου. Αυτοί όλοι τιμωρούνται με ισόβια κάθειρξη.

Τι εισηγούμαστε; Ότι αυτοί που έχουν τιμωρηθεί για εμπορία ναρκωτικών με ισόβια κάθειρξη, δηλαδή, οι πραγματικοί μεγαλύτεροι ναρκωτικών, δεν μπορούν να έχουν το δικαίωμα της υφ' όρον απόλυσης, παρά μόνο μετά από συμπλήρωση είκοσι πέντε χρόνων. Ενώ για όλα τα υπόλοιπα κακουργήματα που τιμωρούνται με ισόβια, η υφ' όρον απόλυση επιτρέπεται στα είκοσι χρόνια.

Η υφ' όρον απόλυση σε περίπτωση ισόβιων επέρχεται στα είκοσι χρόνια, με δύο εξαιρέσεις: Τις βαριές τρομοκρατικές ενέργειες και τους μεγαλεμπόρους ναρκωτικών για τους οποίους επιβάλλεται να εκτίσουν ποινή όχι μικρότερη από είκοσι πέντε χρόνια. Μπορεί να προβλεφθεί επεικέστερη μεταχείριση από το δικαστήριο; Βεβαίως. Το δικαστήριο όμως έχει ήδη κρίνει, εάν δεν του επιβάλλει ισόβια κάθειρξη, ότι υπάρχει άλλος σοβαρός λόγος για τον οποίο πρέπει να μειώσει τις ποινές. Δηλαδή, ήδη το δικαστήριο έχει κρίνει μία φορά ότι υπάρχει λόγος ελαφρύνσεως της ποινής, κάτι που πρέπει να συσχετισθεί με τις εγγυήσεις που παρέχονται από τα άρθρα 105 επόμενα του Ποινικού Κώδικα, όταν κρίνεται η αίτηση απόλυσεως του κρατούμενου.

Ορίζουμε, στη διάταξη που εισηγούμαστε, ότι πρέπει να εφαρμοσθούν τα άρθρα 105 επόμενα του Ποινικού Κώδικα. Θέλω να εξηγήσω σε όλους τους συναδέλφους τι σημαίνει αυτό. Ένας καταδικασμένος για εγκλήματα εμπορίας ναρκωτικών, εάν χρειαστεί να αξιοποιήσει το δικαίωμα της υφ' όρον απόλυσης, θα υποβάλλει αίτημα σύμφωνα με το 106 του Ποινικού Κώδικα. Ποιος κρίνει; Κρίνει το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών, το Δικαστικό Συμβούλιο. Το Δικαστικό Συμβούλιο αποφαινεται σύμφωνα με όσα ισχύουν, ότι οφείλει να δώσει την υφ' όρον απόλυση, εκτός εάν εκτιμήσει ότι η διαγωγή του δράστη οδηγεί στο συμπέρασμα ότι θα τελέσει νέο έγκλημα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Η διαγωγή στη φυλακή.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μισό λεπτό, κύριε Μαρκογιαννάκη. Θα είμαι απολύτως ακριβής σε όλα.

Θα αξιολογήσει ότι εάν υπάρχει κίνδυνος, λόγω της διαγωγής του, νέων εγκλημάτων, δεν του αποδίδει το εκ του νόμου δικαίωμα του, δηλαδή την υφ' όρον απόλυση. Κρίνεται μόνον η διαγωγή μέσα στη φυλακή; Έχει νομολογηθεί από τον Άρειο Πάγο ότι το δικαστικό συμβούλιο πρέπει να έχει για τον φυλακισμένο προσδοκία εντίμου ζωής γενικά. Είναι ακλόνητη η νομολογία του Αρείου Πάγου. Δεν αρκεί μόνο η καλή διαγωγή στη φυλακή, πρέπει να υπάρχει προσδοκία εντίμου βίου.

Συνεχίζουμε. Τι θα συμβεί εάν παρ' όλα αυτά δώσει την υφ' όρον απόλυση το δικαστικό συμβούλιο; Το άρθρο 107 του Ποινικού μας Κώδικα προβλέπει ότι εάν κάτι δεν πάει καλά –για να το πω απλά– με αυτόν που απολύθηκε υπό όρο, οποιαδήποτε στιγμή ανακαλεί την απόλυσή του. Ορίζει το συγκεκριμένο άρθρο: «Η απόλυση μπορεί να ανακληθεί εάν εκείνος που απολύθηκε δεν συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν κατά την απόλυση». Και κλιμακώνει το ποινικό μας σύστημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Παρακαλώ, να μου δώσετε λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Αν αυτός που απολύθηκε, κατά τη διάρκεια της απολύσεώς του υποπέσει σε νέο έγκλημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον έξι μηνών, εκτίει αθροιστικά και το υπόλοιπο της προηγούμενης ποινής του και την επόμενη ποινή. Διαθέτει, δηλαδή, ένα οπλοστάσιο το ποινικό μας σύστημα, ώστε, αν οποιαδήποτε στιγμή παραβιασθεί όρος της απόλυσης να διορθώσει την πορεία των πραγμάτων.

Το 2001 με τον νόμο 2943 αυξάνεται για την υφ' όρον απόλυση η έκτιση ποινής στα 4/5, γενικώς. Η Νέα Δημοκρατία τροποποιεί τον νόμο και προβλέπει την υφ' όρον απόλυση στα 4/5 στις ιδιαίτερα επιβαρυντικές περιπτώσεις. Θέτω ένα ερώτημα και παρακαλώ να σκεφθούμε όλοι μαζί. Από το 2001 που ισχύει η υφ' όρον απόλυση στα 4/5, έχουμε μείωση ή αύξηση της εγκληματικής δραστηριότητας σχετικά με τη διακίνηση των ναρκωτικών;

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Αυτό τώρα τι σημαίνει;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα σας πω τι σημαίνει. Επιτρέψτε μου. Όχι μόνο δεν έχουμε, όπως θα θέλαμε, μείωση της εγκληματικής δραστηριότητας, αλλά αποδεικνύεται ότι δεν αποδίδει το συγκεκριμένο μέτρο. Άρα, είναι άλλες οι προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη μείωση του εγκλήματος και σχετίζονται κυρίως με την ικανότητα των δικωτικών αρχών, με την υπάρχουσα αντεγκληματική πολιτική.

Ασκήθηκε κριτική για το εάν είναι σωστή η προτεινόμενη ρύθμιση, η εξάρτηση του κατηγορουμένου να διαπιστώνεται σε οποιαδήποτε φάση της ποινικής διαδικασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας δούμε τι συμβαίνει σήμερα. Εάν συλληφθεί ένας τοξικοεξαρτημένος και το δηλώσει, σε είκοσι τέσσερις ώρες πρέπει να του ζητηθεί, σύμφωνα με τον Κώδικα περί Ναρκωτικών, βιολογικό υλικό. Μπορεί να του γίνει άμεσα εξέταση αίματος, ούρων ή άλλου βιολογικού υλικού. Η εξέταση θα γίνει στα εργαστήρια της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης, στις ιατροδικαστικές υπηρεσίες, στα δημόσια νοσοκομεία –όχι από ιδιώτες, όπως ειπώθηκε– ή μπορεί να γίνει στα εργαστήρια των πανεπιστημίων της χώρας. Δημόσιες υπηρεσίες πιστοποιούν εάν είναι κάποιος τοξικοεξαρτημένος ή όχι. Κατά παράξενο τρόπο, ενώ κατά το στάδιο της ανάκρισης μπορεί το πανεπιστήμιο της χώρας ή ένας ιατροδικαστής να αποφανθούν ότι πρόκειται για τοξικοεξαρτημένο, αυτό δεν λαμβάνεται υπ' όψιν κατά τη στιγμή εκείνη. Μπορεί να προφυλακισθεί, αλλά η εξάρτηση θα κριθεί όταν έρθει η ώρα να δικαστεί. Γιατί;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Γιατί το δικαστήριο...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Γιατί δεν μπορεί να κριθεί όταν ο ανακριτής έχει τη βεβαίωση, με όλες τις εγγυήσεις που δίδει ο Κώδικας περί Ναρκωτικών...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Τζαβάρα, σας παρακαλώ πολύ. Δεν έχω διακόψει. Σας παρακολουθούσα όλους με πολύ μεγάλη προσοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Σας παρακαλώ, μη διακόπτετε τη διαδικασία, κύριοι συνάδελφοι.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μη διαμαρτύρεσθε όταν το επιχείρημα του άλλου είναι υπέρτερο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεν είναι επιχείρημα. Ανατρέπουμε τα θεμέλια του συστήματος.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ετέθη το εξής ερώτημα, σχετικά με την τροποποίηση του άρθρου 282. Γιατί θέτετε την προϋπόθεση της αμετάκλητης καταδίκης για ομοειδή εγκλήματα, προκειμένου να κριθεί το παρελθόν του δράστη; Διότι, μέχρι σήμερα ο ανακριτής είχε την ευχέρεια, με τη γενική διατύπωση του 282 να αποφασίζει χωρίς τον περιορισμό κριτηρίων. Προσδιορίζουμε ως κριτήριο το ότι πρέπει να έχει αμετάκλητες καταδίκες για ομοειδή εγκλήματα. Πρόκειται για ενσωμάτωση προτάσεων του κ. Πλεύρη. Επικρίνεται η πρότασή μας γιατί, κατά τους ισχυρισμούς ορισμένων, υπάρχει πιθανότητα δράστης, που έχει τελέσει άλλο έγκλημα, όχι ομοειδές, να μην προφυλακίζεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 282 έχει μία διαζευκτική απαρίθμηση. Προβλέπει σειρά όρων βάσει των οποίων ο δικαστής κρίνει. Το συγκεκριμένο άρθρο προβλέπει ότι η προσωρινή κράτηση μπορεί να αποφασισθεί εάν ο κατηγορούμενος διώκεται για κακούργημα και δεν έχει γνωστή διαμονή στη χώρα, εάν έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόδικος ή φυγόποινος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατουμένου ή παραβίαση περιορισμών διαμονής. Προστίθενται οι δύο όροι της αποτιμώσεως της προηγούμενης ζωής του και της εκτιμώσεως των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της πράξης του.

Δηλαδή δεν είναι ένας ο λόγος για τον οποίο κρίνεται αναγκαία κατά το 282, η προσωρινή κράτηση. Είναι σειρά όρων. Τις περισσότερες φορές ο ανακριτής ανακαλύπτει, αν δεν συντρέχει ένας, ότι ισχύει κάποιος άλλος όρος. Μην είμαστε, λοιπόν, υπερβολικοί στις αντιδράσεις μας. Το 282 έχει μία κατάταξη πολύ συστηματική και αποτελεσματική. Εξορρολογίζουμε, όμως, τις ρυθμίσεις του προσθέτοντας ορισμένα κριτήρια που δεν επιτρέπουν στον ανακριτή να κινηθεί με απόλυτη ελευθερία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα επανέλθω αργότερα, γιατί έχω υπερβεί κατά πολύ το χρόνο μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ευχαριστώ πολύ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα επανέλθω, αφού ακούσω και άλλους συναδέλφους οι οποίοι έχουν εγγραφεί, για να σας δώσω μερικά ενδιαφέροντα στοιχεία για τις καταδίκες αυτών που έχουν παραβιάσει τον Κώδικα περί Ναρκωτικών και φυσικά κρατούνται στις ελληνικές φυλακές. Επίσης, θα διατυπώσω μερικές σκέψεις που αφορούν το άρθρο 106 παράγραφος 2 του Ποινικού Κώδικα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπο Καστανίδη.

Ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Αθανάσιος Λεβέντης ζητεί ολιγόμηρη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος και αμέσως μετά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

Κύριε Μαρκόπουλε, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παρακολούθησα με προσοχή τη συζήτηση και σήμερα την το-

ποθέτηση του κυρίου Υπουργού. Λόγω επαγγέλματος αντιλαμβάνεστε ότι δεν θα επιχειρήσω να αντικρούσω τα νομικά επιχειρήματα. Εδώ όμως δεν είμαστε δικαστήριο, είμαστε η Βουλή των Ελλήνων. Εκφράζουμε τα κόμμάτα μας, την ιδεολογία μας και εν συνόλω το σύνολο της κοινωνίας, η οποία μας ακούει και μας παρακολουθεί και αντιλαμβάνεται και κρίνει τα μηνύματα, τα οποία στέλνουμε από αυτήν την Αίθουσα.

Αδυνατώ, λοιπόν, να αντιληφθώ παρά το γεγονός ότι σέβομαι και την εμπειρία και τα επιχειρήματα του κυρίου Υπουργού και εν προκειμένω της Κυβέρνησης, πρώτον γιατί τέτοια σπουδή, γιατί το δεύτερο νομοσχέδιο μετά από δύο μήνες ανάληψης της διακυβέρνησης της χώρας από μια νέα κυβέρνηση πρέπει να είναι η αλλαγή στο νόμο περί ναρκωτικών. Και αδυνατώ να αντιληφθώ πλήρως όμως, τι τελικά ικανοποιεί όλη αυτή η τροπολογία η οποία αφορά ουσιαστικά –γιατί απεδείχθη περιτρώως– τη μετατροπή κακοουρηγμάτων πράξεων του νόμου περί ναρκωτικών σε πλημμελήματα με τη διαδικασία μιας απλής διαπίστωσης της εξάρτησης ενός εμπόρου ναρκωτικών από ένα απλό χαρτί το οποίο θα πάρει. Ξέρετε τι κάνουμε ως πολιτικό σύστημα; Βγάζουμε τη συνέντευξη από το ΑΣΕΠ –γιατί είναι το επόμενο νομοσχέδιο– γιατί δεν μας βολεύει δοθέντος ότι θεωρούμε ως τεκμήριο και δίοδο για ρουσφέτια και βάζουμε τη συνέντευξη στους εμπόρους ναρκωτικών για να κάνουμε τα κακοουρήματα πλημμελήματα. Αυτό το μήνυμα θέλουμε να βγάλουμε προς τα έξω; Γιατί περί αυτού πρόκειται.

Γνωρίζουμε όλοι σε αυτήν την Αίθουσα πόσα πλαστά χαρτιά κυκλοφορούν και πόσοι είναι πρόθυμοι να τα δώσουν. Τους επικροτούμε; Τους επιβραβεύουμε και αυτούς που τα δίνουν και αυτούς που τα παίρνουν; Και όλα αυτά τα πλαστά χαρτιά τα οποία θα προκύψουν –γιατί έχουν προκύψει πολλαπλώς μέχρι τώρα– τα χρησιμοποιούμε ως τεκμήρια σχετικής αθωότητας ενός εγκλήματος που τυραννάει μια ολόκληρη κοινωνία και βάζει σε κίνδυνο τα παιδιά μας;

Και ζητάμε από την Εθνική Αντιπροσωπεία και προφανώς και από τους συναδέλφους της Πλειοψηφίας να το επικροτήσουν και να το ψηφίσουν; Και θέλετε να πάμε σε μία ονομαστική ψηφοφορία, επειδή υποθέτω ότι υπάρχει ακόμη το αίτημα, για να ξιφουλκήσουμε εδώ σε αυτήν την Αίθουσα για το ποιος είναι πιο σκληρός ή πιο ελαφρύς προς τους εμπόρους ναρκωτικών; Και το κυριότερο επιχείρημα είναι η ισονομία των εμπόρων ναρκωτικών με τους άλλους εγκληματίες ή είναι το επιχείρημα η μείωση της συμφοράς μέσα στις φυλακές; Αντέχει στη λογική; Αντέχει στην κοινωνία; Αντέχει αυτή η Αίθουσα να κάνει ψηφοφορία γι' αυτό;

Παρακαλώ πάρα πολύ την Κυβέρνηση να πάρει πίσω την τροπολογία. Παρακαλώ πάρα πολύ την Κυβέρνηση να μην διακωμωδεί την ελληνική δικαιοσύνη. Παρακαλώ πάρα πολύ την Κυβέρνηση να μην αλλάζει το κέντρο βάρους της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης. Παρακαλώ πάρα πολύ την Κυβέρνηση να μη δίνει το δικαίωμα στον εισαγγελέα να αποφασίζει πέραν των αρμοδιοτήτων που είχε μέχρι τώρα. Παρακαλώ πάρα πολύ την Κυβέρνηση να πάρει πίσω μία τροπολογία η οποία λέει κατ'ερμηνείαν ότι το δικαστικό συμβούλιο μπορεί να μειώσει το δικαίωμα, να δώσει την καθ' ύλην απόλυση σε τοξικομανείς ή σε μη τοξικομανείς, ανάλογα με τη συμπεριφορά.

Πρώτον, η συμπεριφορά αφορά τα δύο τελευταία χρόνια και τις πειθαρχικές διώξεις μέσα στο σωφρονιστικό κατάρστημα. Δεύτερον, είναι προφανές ότι ο τοξικομανής δεν παράγει προσδοκία για έντιμο βίο. Άρα, το πιθανότερο είναι ότι ο τοξικομανής δεν θα βγει. Ποιος θα βγει; Ο έμπορος ναρκωτικών χωρίς εξάρτηση. Αυτό θέλουμε να κάνουμε; Αυτούς εξυπηρετούμε; Τι συμβόλαιο εξυπηρετεί η Κυβέρνηση αυτήν τη στιγμή εάν υπάρχει; Κάνω ερώτημα. Γιατί αυτή η σπουδή; Γιατί τελικά εάν εξαιρέσουμε αυτόν που μπήκε ισόβια, αν εξαιρέσουμε τον τοξικομανή ο οποίος δεν παράγει προσδοκία για έντιμο βίο, ποιοι μένουν; Αυτοί που γλίτωσαν τα ισόβια. Αυτούς θέλουμε να εξυπηρετήσουμε; Και τελικά, τι κάνουμε; Γιατί αφαιρέσατε και το «πραγματική κάθειρξη παραμονής στα φυλακή» από τα είκοσι χρόνια που ήταν πριν και το πήγατε στα είκοσι πέντε, βγάζοντας το «πραγματική», που σημαίνει δεκαέξι μετά την εργασία, δηλαδή, δώδεκα κατά την εκτίμηση των ειδικότερων εμού.

Δηλαδή, τι κάνουμε; Παίρνουμε τους ισόβιους, αυτούς που εγκληματήσαν κατά συρροή και κατ' εξακολούθησιν και στα δώδεκα χρόνια τους δίνουμε στην κοινωνία. Γιατί; Για να αποσυμφορήσουμε τις φυλακές και να γεμίσουμε την κοινωνία με ναρκωτικά; Υπάρχει περίπτωση μία κυβέρνηση να έχει τέτοια προοπτική; Μάλλον έχει γίνει λάθος, γιατί δεν μπορώ να σκεφθώ ότι αντέχει στη λογική αυτή η τροπολογία. Δηλαδή αδυνατώ να αντιληφθώ πλήρως τι εξυπηρετεί αυτή η τροπολογία και γιατί έκανε τόσο ετεροβαρές ένα σχέδιο νόμου εναρμόνισης μιας ευρωπαϊκής οδηγίας, αφού η τροπολογία καταλαμβάνει το 90% του διαλόγου σε αυτήν τη Βουλή.

Ετέθη χθες η σύγκριση γιατί οι βιαστές και οι παιδόφιλοι είναι στα 3/5. Αν αισθάνεται η Κυβέρνηση ότι πρέπει να πάει στα 4/5, για να είναι ίσο, να το κάνει παρακαλώ. Όχι, όμως, να κατεβάσει τα 4/5 στα 3/5. Είναι λάθος. Δηλαδή, εάν αισθάνεται ότι η ισονομία πρέπει να υπάρχει, ας ανεβάσει τα 3/5 στα 4/5. Αν αισθάνεται η Κυβέρνηση ότι πρέπει να κάνει νέες φυλακές, να το στηρίζουμε και εμείς, να γίνουν νέες φυλακές. Αλλά επειδή δεν έχουμε φυλακές, θα βγάλουμε τους εμπόρους ναρκωτικών στην κοινωνία με όλα αυτά τα ελαφρυντικά και τα περιέργα; Αυτό είναι πρωτοφανές. Αν η Κυβέρνηση αισθάνεται –είναι σωστή η θέση– ότι πρέπει να φτιαχτεί ένα ολόκληρο σύστημα προστασίας και απεξάρτησης των τοξικομανών, να το στηρίζουμε και εμείς στη Βουλή να γίνει, για να πάμε σε μία άλλη κατεύθυνση που έχουν άλλα κράτη. Αλλά μέχρι να το κάνουν αυτό, δεν θα γεμίσουμε τα προαύλια των σχολείων με εμπόρους ναρκωτικών και με βαποράκια και με ανήλικους τοξικομανείς, οι οποίοι εκτοξεύονται ακριβώς γιατί είναι ανήλικοι για να κάνουν τη δουλειά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αντέχει σε κριτική η τροπολογία, όπως δεν αντέχει σε κριτική ούτε ο διάλογος για την κοινωνία μέσα στη Βουλή. Σκεφτείτε τι θα πει η κοινωνία. Σκεφτείτε τι θα πουν αύριο αυτοί που θα δουν τα μέσα ενημέρωσης για το διάλογο ο οποίος λαμβάνει χώρα αυτήν τη στιγμή στην ελληνική Βουλή, αναφορικά με το τι θα κάνουμε με τους εμπόρους ναρκωτικών.

Παρακαλώ πολύ να μπει το «πραγματικά» στα είκοσι πέντε χρόνια για να μπορούν να μείνουν μέσα, παρακαλώ να φύγει αμέσως η τροπολογία η οποία αφορά τους εμπόρους ναρκωτικών και το δικαίωμα από κακοουρήματα να γίνετα πλημμέλημα στη διάρκεια της διαδικασίας της υπ' όρον απόλυσης.

Πρέπει να γίνει το σύστημα με το οποίο διαπιστώνουμε την εξάρτηση ενός εμπόρου ή ενός μη εμπόρου πιο ουσιαστικό και απόλυτα αντικειμενικό, να μην αντέχει ούτε στο μαύρο ματοβαμμένο χρήμα, να μην εξαρτάται από ένα δικαστικό συμβούλιο και ένα χαρτί για τη συμπεριφορά των δύο ετών –που ξέρουμε πώς παίρνεται– και να σκεφτούμε ότι όλες οι εξεγέρσεις στα σωφρονιστικά κατάρτηματα της χώρας και όλα αυτά που συμβαίνουν μέσα, ξεκινούν από διαφθορά, από χρήμα, τη μεγάλη μάζα του οποίου διακινούν οι μεγαλέμποροι των ναρκωτικών, αυτοί που βρίσκονται μέσα στις φυλακές και αυτοί που βρίσκονται έξω από τις φυλακές και κυβερνούν ένα κομμάτι αυτών που είναι μέσα στις φυλακές.

Πρέπει να αντιληφθούμε ποιο είναι εκείνο το παράπλευρο σύστημα εξουσίας το οποίο διαμορφώνεται στο προαύλιο εκτός των τειχών, έξω από το προαύλιο των σωφρονιστικών καταστημάτων, που βρίσκεται η πραγματική δύναμη της παρανομίας στη χώρα και να αρθρούμε στο ύψος των περιστάσεων από το να κλείνουμε το μάτι και να κάνουμε χάρες, άθελά μας θέλω να πιστεύω, γιατί ηθελημένα δεν αντέχει σε καμμία κριτική.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Μαρκόπουλο.

Ακολουθεί, όπως ανακοινώθηκε ήδη, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ κ. Πλεύρης.

Έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή βλέπω πολλούς συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ που δεν ήταν στην προηγούμενη θητεία, θέλω να πω ότι αυτή ακριβώς η τροπολογία που συζητάμε σήμερα είχε έρθει από τον κ. Δένδια στις 5 Μαΐου 2009.

Έλεγε ότι η ισόβια κάθειρξη από τα είκοσι πέντε χρόνια θα πάει στα είκοσι δύο και η πρόσκαιρη κάθειρξη με τις επιβαρυντικές περιστάσεις από 4/5 θα γίνει 3/5. Ποια ήταν η στάση του ΠΑΣΟΚ τότε; Διότι πιστεύω ότι στη νέα σας διακυβέρνηση θέλετε να έχετε μια συνέπεια. Ο Αρχηγός σας ήταν ο ίδιος.

Εισηγήτρια τότε ήταν η κ. Τζάκρη, που είναι σήμερα Υφυπουργός Εσωτερικών. Τότε είχαμε –για να σας το θυμίσω– το νομοσχέδιο για την κουκούλα, που είχε φέρει η Νέα Δημοκρατία. Και αφού η κ. Τζάκρη κατακρίνει την κουκούλα λέει: «Την ίδια στιγμή το ίδιο αυτό νομοθέτημα βγάζει έξω από τη φυλακή εύκολα ανθρώπους που διαπράττουν αδικήματα, με πολύ μεγάλη απαξία, όπως είναι οι έμποροι ναρκωτικών».

Ο κ. Δένδιας, με την πίεση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος και του ΠΑΣΟΚ –γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ από τότε, συνεπής σε αυτά που λέει σήμερα, είχε ταχθεί υπέρ της συγκεκριμένης τροπολογίας– το αποσύρει. Αφού, λοιπόν, το έχει αποσύρει, λέει η κ. Τζάκρη: «Και αυτά τα θεσπίζετε εσείς που με τον ίδιο προτεινόμενο νόμο και δη στα άρθρα 14 έως 17 αποφυλακίζετε εμπόρους ναρκωτικών. Ευτυχώς βγάλατε την παράγραφο β' του άρθρου 17».

Ποια είναι η παράγραφος β' του άρθρου 17, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ; Αυτό που φέρνει σήμερα ο κύριος Υπουργός. Απλώς κρατάει τα είκοσι πέντε έτη για τους ισόβια, αλλά τα 4/5 τα κάνει 3/5. Αυτήν τη στιγμή ακούω μια επιχειρηματολογία από το ΠΑΣΟΚ σαν να είναι ένα διαφορετικό κόμμα.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά να δείτε αυτά που έλεγε η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ. Είναι αυτά που έλεγε η νυν Υφυπουργός Εσωτερικών, με αρμοδιότητα και έδρα τη Θεσσαλονίκη, η κ. Τζάκρη. Είχε συνταχθεί με αυτά όλο το ΠΑΣΟΚ, όλοι οι συνάδελφοι που βρίσκονταν στην Αίθουσα. Δεν ξέρω αν θα τοποθετηθούν. Είχαν πάρει τότε το λόγο και είχαν πει να αποσυρθεί και απεσύρθη. Και έρχεται ξανά τώρα.

Αυτό δεν είναι ανακόλουθο; Αυτό, αν μη τι άλλο, δεν μας κάνει να πιστεύουμε ότι δεν έχετε συνέπεια και άλλα λέτε ως Αντιπολίτευση και άλλα κάνετε ως Κυβέρνηση; Μέσα σε τρεις-τέσσερις μήνες, κύριοι συνάδελφοι!

Κύριε Υφυπουργέ, η φράση που χρησιμοποίησε η κ. Τζάκρη δεν ήταν «τοξικομανείς», ήταν «έμποροι ναρκωτικών». Διότι σχετικά με τα άρθρα 23 και 23α, όπως πολύ σωστά είπε ο κ. Βορίδης, στο μεν άρθρο 23 έχει ποινή ισόβιας κάθειρξης –η ισόβια κάθειρξη είναι για κατ' επάγγελμα, κατά συνήθεια, άτομα που χρησιμοποιούν ανήλικα πρόσωπα– στο δε άρθρο 23α –που πάλι η παράγραφος 1 είναι για ισόβια κάθειρξη– ποιες περιπτώσεις είναι, κύριε Υφυπουργέ;

Είναι οι περιπτώσεις που χρησιμοποιούνται ναρκωτικά ιδιαιτέρως σκληρά και έχουν οδηγήσει σε ανεπανόρθωτες βλάβες τα άτομα που τα χρησιμοποίησαν. Είναι το άρθρο 310 του Ποινικού Κώδικα.

Όλα αυτά είναι ισόβια. Τι γίνεται, αν βρεθεί ένα ελαφρυντικό; Αυτό δεν είναι αναγκαστικά η τοξικομανία, είναι και η μετεμφυλική ηλικία –ήταν δεκαεννιά, είκοσι χρονών παιδί και είχε και μετέφερε εκατό τόνους, δεν ήταν τοξικομανής!– ο πρότερος έντιμος βίος –είχε μια καλή οικογένεια, δεν είναι τοξικομανής και έδωσε ναρκωτικά που κάποιος έχει υποστεί βαριά σωματική βλάβη!

Όμως, το «βαποράκι», δεν είναι ο τοξικομανής, που με μια δόση κινήθηκε έτσι για να βγάλει τα δικά του. Είναι ο τοξικομανής που είχε στην κατοχή του εκατό κιλά, που έδινε σε ανηλίκους, που έδωσε ναρκωτικά και προκάλεσε βαριά σωματική βλάβη, που το κάνει κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια. Και αυτόν ακόμα τον λέμε τοξικομανή. Δεν μιλάμε για τον τοξικομανή που θέλει να εξασφαλίσει την προσωπική του χρήση και δεν μιλάμε μόνο για τοξικομανή. Μιλάμε και για οποιοδήποτε άλλο ελαφρυντικό υπάρχει.

Όμως, κύριε Υφυπουργέ, οι επιβαρυντικές περιστάσεις του άρθρου 23α δεν λένε μόνο ισόβια. Λένε και πρόσκαιρη κάθειρξη –για ποιους;– γι' αυτούς που πλέον δεν είναι καν τοξικομανείς ούτε έχουν ελαφρυντικά, γι' αυτούς που έχουν δραστηριότητα εγκληματικής οργάνωσης. Αυτό αναφέρεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 23α.

Έχουμε, δηλαδή, μια εγκληματική οργάνωση και πουλάμε ναρκωτικά, δεν εμπίπτουμε στις άλλες επιβαρυντικές περιστάσεις

που μας πάνε ισόβια. Είμαστε σε αυτές που είναι πρόσκαιρη κάθειρξη επιβαρυντική. Και αυτοί είναι μέσα. Ποιοι άλλοι είναι μέσα; Είναι και αυτοί που εμπίπτουν στις επιβαρυντικές περιστάσεις εγκληματικής ομάδας.

Συνεπώς πρέπει να καταλάβετε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, ότι αυτή είναι μια κατηγορία ανθρώπων που απέχει παρσάγγας από αυτό που πάει να παρουσιαστεί. Εκτιμώ ότι ο αξιότιμος κύριος Υπουργός θα μας φέρει εδώ στοιχεία –τα οποία δεν ξέρω αν υπάρχουν, αλλά δεν θα τα αμφισβητήσω– σύμφωνα με τα οποία το μεγαλύτερο μέρος αυτών των ανθρώπων είναι τοξικομανείς.

Όμως, ποιοι τοξικομανείς πάλι; Επιμένω! Αυτοί που είχαν τα πολλά κιλά, αυτοί που πήγαιναν σε σχολεία, αυτοί που το έκαναν κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Ήδη ο νομοθέτης πλουσιοπάροχα τους σπάει τα ισόβια. Τους λέει: «Όχι, κύριοι. Εσείς δεν θα μπείτε ισόβια, γιατί έχετε ένα ελαφρυντικό. Είχατε μια καλή οικογένεια, έντιμος πρότερος βίος; Δεν θα μπείτε ισόβια! Είσαι δεκαεννιά, είκοσι χρονών, στη μετεμφυλική ηλικία; Δεν θα μπεις ισόβια!» Ήδη, λοιπόν, ο νομοθέτης έχει προβλέψει αυτήν την περίπτωση. Γιατί να το πάω στα 3/5;

Όμως, έχει ειπωθεί και κάτι άλλο που για όσους δεν είναι νομικοί, είναι δύσκολο να το αντιληφθούν, αλλά σας παρακαλώ πρέπει να το προσέξετε. Όπως ήταν το καθεστώς έως τώρα για τους εμπόρους πλέον, τους ισοβίτες, αυτούς που δεν έχουν κανένα ελαφρυντικό, έπρεπε να έχουν είκοσι πέντε χρόνια.

Τι λέει το άρθρο 105 που τώρα δεν εφαρμόζεται; Λέει, λοιπόν: «Εσύ, κύριε, από τα είκοσι πέντε χρόνια, κάποια μπορεί να τα έχεις δουλέψει. Τα δούλεψες; Να. Σε κάθε περίπτωση εγώ θέλω είκοσι χρόνια. Δούλεψες τα πέντε; Είκοσι χρόνια τα θέλω και δεν το συζητώ!»

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μα, λέει «105 επόμενα».

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν το εφαρμόζετε, κύριε Υπουργέ; Αν το ισχυρίζεστε αυτό, κάνετε νομικό σφάλμα. Δεν είναι έτσι!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Αυτήν τη στιγμή, όπως –τέλος πάντων– έρχεται, αυτά τα είκοσι πέντε χρόνια μπορούν να πάνε στα δεκαέξι, γιατί δουλεύονται τα εννιά. Έτσι έρχεται αυτήν τη στιγμή, υπό προϋποθέσεις, από τη στιγμή που δεν εφαρμόζεται η αυστηρή προϋπόθεση των είκοσι ετών.

Όμως, σε κάθε περίπτωση, κύριε Υπουργέ –και για να απαντήσω– πράγματι, δεχθήκατε πάρα πολλά από αυτά που είπαμε και πράγματι στην προσωρινή κράτηση υιοθετήσατε αυτό που σας είπαμε.

Βέβαια εγώ διαφωνούσα με τις τροποποιήσεις που κάνατε, αλλά είπα ότι αντί να κρατήσετε το αμετάκλητο κακούργημα, κάντε το και για ομοειδή πλημμελήματα. Δεν συμφωνούσα με τη ρύθμιση, απλώς πρότεινα κάτι καλύτερο.

Θέλω όμως, να μου απαντήσει υπεύθυνα το ΠΑΣΟΚ, που δεν έχετε απαντήσει ακόμα, κύριε Υπουργέ, το εξής: Έκανε λάθος στις 5 Μαΐου η κ. Τζάκρη; Σας τα διάβασα και θα σας τα καταθέσω. Για εμπόρους ναρκωτικών λέει η κ. Τζάκρη. Βγάζετε εμπόρους ναρκωτικών λέει στον κ. Δένδια. Άλλαξε κάτι από τότε; Δεν έχει συνέχεια αυτό το κόμμα, το ΠΑΣΟΚ και να πει ότι από τη στιγμή που το καταψηφίσαμε δεν το φέρνουμε;

Κύριε Υπουργέ, πραγματικά –και κλείνω μ' αυτό για να μην κάνω κατάχρηση– σας το είπα, δεν ήσασταν μέσα την προηγούμενη φορά ότι στη σύντομη κοινοβουλευτική θητεία που έχω ήταν από τις λίγες φορές που είδα Υπουργός να δέχεται τόσες πολλές τροποποιήσεις. Πραγματικά αυτό το θεωρώ θετικό για τη συνεργασία που θα έχουμε στην επιτροπή. Δεν το έχω ξαναζήσει, να ακούει ένας Υπουργός τόσο πολύ και να δέχεται τόσες πολλές τροποποιήσεις και φάνηκε αυτό σε μία σειρά. Θεωρώ ότι και στο συγκεκριμένο άρθρο υπάρχουν πάρα πολλά λάθη: πάμε από τα 4/5 στα 3/5, πάμε γι' αυτούς που έχουν καταδικαστεί με τις επιβαρυντικές περιστάσεις που απλώς είχαν κάποιο ελαφρυντικό. Είναι κάτι το οποίο έχει έντονη κοινωνικοηθική απαξία. Είναι κάτι που δεν το δέχεται ούτε η κοινή γνώμη ούτε ο νομικός σας πολιτισμός.

Και αν θεωρείτε ότι υπάρχουν πολλές αντινομίες με τα 4/5 και τα 3/5 που είπατε, ναι, να τις φέρετε στην επιτροπή και κάποια στιγμή να συζητήσουμε όλες τις αντινομίες συνολικά. Δεν θα συζητήσουμε όμως, αποσπασματικά. Κρατείστε ως έχει τη ρύθμιση και φέрте μία φορά όλες τις αντινομίες να τις συζητήσουμε συνολικά, όχι όμως αποσπασματικά για μέρος εμπορών ναρκωτικών. Γιατί και τοξικομανείς να είναι και ελαφρυντικά να έχουν δεν παύουν να είναι, κύριε Υπουργέ, έμποροι ναρκωτικών με τις επιβαρυντικές περιστάσεις. Ο νόμος το λέει αυτό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Πλεύρης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Βουλευτής κ. Φώτης Κουβέλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι στην Αίθουσα αυτή σε σχέση με το συζητούμενο νομοσχέδιο και τη σχετική τροπολογία συγκρούονται δύο απόψεις, δύο σχολές ουσιαστικά, αναφορικά με το τι είναι το Ποινικό Δίκαιο, τι είναι η έκτιση της ποινής και ποιος ο χαρακτήρας της ποινής.

Και βεβαίως, είμαι υποχρεωμένος να σημειώσω, κύριε Πρόεδρε, ότι επενδύονται πάνω στις απόψεις διάφορες επί μέρους απόψεις βαθύτατα πολιτικού χαρακτήρα, απόψεις εξαιρετικά συντηρητικές, αναχρονιστικές, απόψεις οι οποίες θέλουν να προσλάβει το δίκαιο έναν εκδικητικό χαρακτήρα. Δηλαδή, έναν χαρακτήρα διαφορετικό από εκείνον που πρέπει να έχει η νομοθεσία αναφορικά με την αντιμετώπιση της παραβατικότητας και της εν γένει εγκληματικότητας.

Άκουσα, για παράδειγμα, στην Αίθουσα αυτή ότι η συγκεκριμένη τροπολογία αλλάζει το νόμο περί ναρκωτικών. Από πού προκύπτει αυτό; Η μόνη ενδιαφέρουσα άποψη σε σχέση με τα ναρκωτικά που άκουσα –και εξεπλάγην ευχάριστα– ήταν αυτή του Προέδρου του ΛΑΟΣ, ο οποίος εισηγήθηκε εκείνο το οποίο, επίμονα, χρόνια διεκδικούμε και διεκδικώ –επιτρέψτε μου τον πρώτο ενικό– τη λεγόμενη κρατικούγειονομική παρέμβαση στο χώρο των ναρκωτικών. Δηλαδή, να μπορεί να προσέρχεται ο τοξικοεξαρτημένος σε ένα ειδικό νοσηλευτικό κατάστημα να λαμβάνει την ελεγχόμενη δόση, γνησία δόση της ναρκωτικής ουσίας ή και αργότερα την υποκατάστατη αυτής της ουσίας, έτσι με την ελπίδα ότι θα μπορέσουμε να αποσπάσουμε τον τοξικοεξαρτημένο από τη θανατηφόρο αγκαλιά του εμπόρου ναρκωτικών και να τον εντάξουμε σε μία κρατικοϋγειονομική φροντίδα και αντίληψη με την ελπίδα και τη διεκδίκηση να απεξαρτηθεί. Και βεβαίως, μία τέτοια επιλογή σημαίνει σε σημαντικό βαθμό πόλεμο εναντίον του κινήτρου των εμπορών ναρκωτικών ουσιών: το χρήμα, τον τεράστιο τζίρο που αναπτύσσεται γύρω από τα ναρκωτικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τροπολογία που έφερε ο κύριος Υπουργός δεν μεταβάλλει τη νομοθεσία περί ναρκωτικών.

Θέλετε να καταργηθεί, όσοι είστε στην άλλη σχολή από εκείνη που θητεύω εγώ σε σχέση με το δίκαιο, η υφ' όρον απόλυση; Έχει ακουστεί και αυτό γενικώς και να αντικατασταθεί αυτό το μέτρο από τον ανακαθορισμό, κύριε Υπουργέ, ποινών οι οποίες θα εκτίονται συνολικά. Αυτή η σχολή κρατεί σε κάποιες χώρες του κόσμου. Αλλά αυτό είναι μια άλλη συζήτηση. Δεν είναι δυνατόν, όμως, να συμπηφίζονται οι δύο απόψεις και να μην προβάλλεται, ούτε ο εξορθολογισμός της υφ' όρον απόλυσης, αλλά ούτε και η καθιέρωση της μη υφ' όρον απόλυσης. Και επιλέγω την αρνητική εκδοχή για να είναι πιο emphatic η άποψή μου στο σημείο αυτό.

Θα είναι πάρα πολύ ενδιαφέρον, αναφορικά με την υφ' όρον απόλυση, να ακούσουμε τα στοιχεία, ποιοι κρατούνται στις φυλακές, για ποια αδικήματα κρατούνται και πόσοι συλληφθέντες και δικασθέντες έμποροι ναρκωτικών είναι εκτός φυλακής. Προσέξτε, το κρίσιμο είναι πόσοι συλληφθέντες έμποροι ναρκωτικών.

Περαιτέρω, για όσους θητεύουμε στην αντίληψη της υφ' όρον απόλυσης, δεν μεταβάλλονται οι ασφαλιστικές δικλίδες της υφ' όρον απόλυσης. Ο κύριος Υπουργός, είμαι υποχρεωμένος να σημειώσω ότι διεξοδικά αναφέρθηκε στο 105, στο 106 και στο 107

άρθρα του σχετικού νόμου. Δεν μεταβάλλονται οι ασφαλιστικές δικλίδες.

Όλα τα άλλα, φοβάμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και σας το λέω στο πλαίσιο της ειλικρινούς επικοινωνίας μαζί σας– ότι αποτελούν λαϊκισμό και αποτελούν και επένδυση πολιτικού χαρακτήρα σε μια φοβισμένη κοινωνία. Και ορθά φοβάται τη μάλιστα των ναρκωτικών ουσιών. Δεν αντιμετωπίζονται, όμως, έτσι τα προβλήματα.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τη δυνατότητα να περιορίσετε το χρόνο της προσωρινής κράτησης στους δώδεκα μήνες. Γνωρίζω τις δυσκολίες που υπάρχουν, αλλά είναι μια αναγκαία ρύθμιση, διότι έτσι θα αποσαφηνίζεται η όλη κατάσταση εξαιρετικά έγκαιρα και κυρίως, θα υπηρετείται το δικαίωμα του κάθε πολίτη, δικαίωμα και όταν εγκληματεί και όταν είναι παραβάτης, να διεκδικεί κατά το συντομότερο χρονικό διάστημα τη δίκαιη κρίση του δικαστηρίου. Είμαστε εκτεθειμένοι και είμαστε εκτεθειμένοι γενικότερα μέσα στο δικαϊκό ευρωπαϊκό χώρο ως Ελλάδα, αναφορικά με αυτές τις τεράστιες καθυστερήσεις που συντελούνται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνοντας θέλω να κάνω μια παρατήρηση. Άκουσα για παράδειγμα από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, αν δεν κάνω λάθος, να διερωτάται «τι είναι αυτό, να μεταβάλλεται ο ποινικός χαρακτηρισμός από το στάδιο της άσκησης της ποινικής δίωξης μέχρι την όδευση της υπόθεσης στο δικαστικό συμβούλιο ή στο ακροατήριο»;

Τι απόψεις είναι αυτές, τι επικίνδυνες απόψεις είναι αυτές; Βεβαίως μπορεί να μεταβάλλεται ο ποινικός χαρακτηρισμός από το στάδιο της ασκήσεως ποινικής δίωξης μέχρι την κρίση του δικαστικού συμβουλίου, πολλώ δε μάλλον μέσα στην αίθουσα του δικαστηρίου, όταν θα κρίνει επί της ουσίας την υπόθεση.

Φοβάμαι ότι οι πολιτικές σκοπιμότητες παρωθούν τη σκέψη, όσο και τις επιλογές, σε βαθιά συντηρητικές, σε αναχρονιστικές απόψεις, οι οποίες είναι επικίνδυνες, όχι μόνο γι' αυτούς που τις διατυπώνουν, αλλά είναι γενικότερα επικίνδυνες για μια κοινωνία η οποία συναντιέται με μία μεγεθυμένη εγκληματικότητα και μπορεί να θεωρεί ότι με τέτοιες απόψεις είναι δυνατό να αντιμετωπιστούν.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, στο πλαίσιο του χρόνου, για να μην κάνω κατάχρηση, θα ήθελα να πω το εξής. Δεν μπορεί να προφυλακίζεται ένας νέος δεκατριών έως δεκαοκτώ ετών. Είναι ξένη η έννοια της προφυλακίσεως προς το χαρακτήρα του παιδιού ή και του εφήβου. Άλλη πρέπει να είναι η αντιμετώπιση της παραβατικότητας του δεκατριάχρονου, του δεκαπεντάχρονου, του δεκαεπτάχρονου. Κοινωνική φροντίδα χρειάζεται, κοινωνική παρέμβαση με ολοκληρωμένο σχεδιασμό χρειάζεται, διότι αυτός που προφυλακίζεται στα δεκατρία ή στα δεκαπέντε ή στα δεκατέσσερα αποκτά τέτοια σκλήρυνση ψυχής και επιλογών, που όχι μόνο δεν σωφρονίζεται, αλλά είναι έτοιμος να προσχωρήσει σε μια βαρύτερη με μεγαλύτερη ένταση εγκληματικότητα, αμέσως μετά την έξοδό του από το σωφρονιστικό κατάστημα ανηλίκων.

Τολμήστε το, κύριε Υπουργέ! Τολμήστε το, με την έννοια ότι θα ακούσετε αντίπαλους λόγους προς αυτήν την πρόταση την οποία σας κάνουμε. Προχωρήστε σ' αυτήν τη ρύθμιση. Νομίζω ότι η κοινωνία στη μεγάλη της πλειοψηφία θα στηρίξει μια τέτοια επιλογή.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Πέτρος Ευθυμίου έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα ναρκωτικά –νομίζω ότι όλοι συμφωνούμε– είναι μια από τις μεγαλύτερες απειλές που αντιμετωπίζει η κοινωνία μας. Είναι μια απειλή με πολυσύνθετες όψεις, είναι ο γιγαντιαίος βραχίονας της «μαύρης» οικονομίας παγκοσμίως. Συνδέεται με γεωπολιτικές σκοπιμότητες, αποτελεί διάψευση των πιο μεγάλων φράσεων, αν σκεφθεί κανείς ότι στο Αφγανιστάν τριπλασιάστηκε η παραγωγή οπίου μετά την προσπάθεια παρέμβασης για να γίνει μια ευνομούμενη χώρα.

Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία για τη δέσμευση όλων μας –και

προεξαρχούσης της Κυβέρνησης- να αποτελέσει το θέμα των ναρκωτικών μια απόλυτα μεθοδική, συστηματική πλευρά άσκησης ολοκληρωμένων πολιτικών και στην πρόληψη και στην καταστολή. Αν επιστρατεύουμε όλη αυτήν τη δύναμη για να σπάσουμε τους κρίκους αυτών που δηλητηριάζουν κυρίως τις νέες γενιές, δηλητηριάζουν την ψυχή τους και αφαιρούν τη ζωή τους, τότε νομίζω, ότι έχουμε όλοι απόλυτη συνείδηση ότι αντίστοιχο δηλητήριο της δημοκρατίας είναι να μιλάμε, να κατασκευάζουμε, να υπονοούμε, να μην αντιμετωπίζουμε τις πραγματικές πολιτικές, αλλά να σκορπάμε στην κοινή γνώμη, ακριβώς όπως η ένεση μέσα στη φλέβα, μια αίσθηση ότι αυτό που εμφανίζεται δεν είναι έτσι, αλλά υπάρχει κάτι άλλο.

Για ένα τέτοιο θέμα τόσο ευαίσθητο -θέλω να πιστεύω ότι όχι απλώς οι τριακόσιοι της Βουλής, αλλά τα δέκα εκατομμύρια πεντακόσιες χιλιάδες Έλληνες δεν έχουν διαφορετική προσέγγιση γι' αυτό- φθάνουμε να έχουμε αυτό το παιχνίδι, δηλαδή, να ακούω με στεναχώρια τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας να ρωτά «τι συμβόλαιο εξυπηρετεί η Κυβέρνηση μ' αυτήν τη ρύθμιση» και μετά από τρία λεπτά, να λέει «άθελά της, θέλω να πιστεύω».

Μ' αυτόν τον τρόπο, αφήνει τη σκιά ότι εδώ δεν διαπραγματεύομαστε πολιτικές προτάσεις για το καλό του κοινού ζητούμενου αποτελέσματος, αλλά ότι ενδεχομένως υπάρχουν και αυτές οι όψεις. Θέλω να ελπίζω ότι όχι απλώς θα ανακληθεί, αλλά και θα υπάρξει μια ευθεία τοποθέτηση.

Το ίδιο ακριβώς ισχύει για το ΛΑΟΣ, αλλά το ΛΑΟΣ είναι ευθύ, είναι συγκεκριμένο. Ζει με το φόβο, καλλιεργεί το φόβο, είναι το κεφάλαιό του. Ήταν απόλυτα συνεπές στον εαυτό του.

Γι' αυτό, λοιπόν, θα παρακαλούσα να αποκαταστήσουμε τα πράγματα στον ελληνικό λαό, όπως πολύ ξεκάθαρα τόνισε τελευταία ο κ. Κουβέλης, όπως αναλυτικά τοποθέτησε ο κ. Κουράκης, όπως ο κ. Γκιόκας με πολύ συγκεκριμένο τρόπο επεσήμανε. Αυτό το νομοσχέδιο δεν αλλάζει τίποτα για τη νομοθεσία περί ναρκωτικών. Τίποτα απολύτως! Αν δημιουργεί κάτι καινούργιο, είναι ότι επιβαρύνει οριστικά και αμετάκλητα, μ' έναν τρόπο κατηγορηματικό, τη θέση του μεγάλεμπορου που εξομοιώνεται με τους εγκληματίες των αδικημάτων εσχάτης προδοσίας και τρομοκρατίας και είναι υποχρεωτικό να παραμείνει είκοσι πέντε χρόνια στην ειρκτή. Δεύτερον, αντιμετωπίζει το θέμα που είναι πραγματικό, ότι δηλαδή, η φύση του εμπορίου των ναρκωτικών έχει μεταβάλει τους χρήστες και τους εξαρτημένους σε τμήμα του συστήματος εμπορίου.

Και επειδή ο καθένας μιλάει από τη δική του εμπειρία -κύριε Τζαβάρα, εγώ σας σέβομαι και σας ακούω προσεκτικά, γιατί είστε νομικός...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Και εγώ σας ακούω!

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: ...εγώ θα σας πω μια μικρή προσωπική μαρτυρία. Έχω συλληφθεί τρεις φορές στη ζωή μου από την Ασφάλεια της δικτατορίας, μία από την ΕΣΑ και μία τελευταία κράτηση ήταν τον Οκτώβριο του 1975 σε αστυνομικό κρατητήριο ως παράνομος αφισοκολλητής. Τίποτα δεν συγκρίνεται με μια εμπειρία ατομικής δοκιμασίας στα κρατητήρια της Ασφάλειας ή της ΕΣΑ από ένα διήμερο που φιλοξενήθηκα, όλο κι όλο, το 1974 στις φυλακές. Ήδη από τότε υπήρχε μια παθολογία που επιχείρησε να αντιμετωπίσει το ΠΑΣΟΚ. Σε ένα κελί έξι ανθρώπων ήταν δεκατέσσερις. Το προνόμιο το είχε ο «αρχηγός» του κελιού που ήταν έμπορος ναρκωτικών και χρήστης, έκανε χρήση μέσα στη φυλακή. Και αυτό το σύστημα είναι ακριβώς που παράγει ως τώρα αυτήν τη δομή του εξαρτημένου, ο οποίος μεταβάλλεται και σε έμπορο.

Αυτό, λοιπόν, που αντιμετωπίζουμε σήμερα είναι ότι στο πλαίσιο μιας πολιτικής που αποσαφηνίζει το έδαφος πρέπει να ξεκαθαρίζεται και να οδηγείται πάντα σε έναν ενιαίο έλεγχο.

Εγώ αυτό που κατάλαβα από την πολύ συγκεκριμένη τοποθέτηση του Υπουργού, κ. Καστανίδη είναι ότι αυτό που υπήρχε πριν στην υπό όρον απόλυση -που ήταν κατ' ουσίαν μία εφάπαξ κίνηση όχι έκτισης ποινής με άλλο τρόπο, αλλά χάρη- είναι ότι έφευγε ο άλλος. Αυτό, λοιπόν, τώρα τίθεται υπό έναν πολλαπλό κατηγορηματικό έλεγχο πριν απ' όλα ως προς την πραγματοποίηση της, εφόσον υπάγεται πλέον η «υπό όρον απόλυση» στα άρθρα 105, 106 και 107.

Και φυσικά, είναι απόλυτα σαφές -και νομίζω δεν ετέθη σε κανέναν είδους αίρεση- ότι όσον αφορά το σκέλος της προσωρινής κράτησης, δεν αλλάζει τίποτα απολύτως σε σχέση με τον ίδιο τρόπο εξακρίβωσης, όπως αυτός έχει περιγραφεί στο νόμο περί ναρκωτικών.

Κύριε Χατζηγάκη, θα ήθελα να συμφωνήσετε μαζί μου -γιατί νομίζω αναφέρεται και στη δική σας νομοθεσία- πως όταν λέμε ότι πρέπει να εξακριβωθεί με τοξικολογική εξέταση -με το σύνολο των ιατρικών εξετάσεων που περιλαμβάνει και τη συνομιλία του ελέγχοντος με το χρήστη- το να εξομοιώνεται στη λογική του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας ότι ισοδυναμεί με τη συνέντευξη του ΑΣΕΠ σημαίνει ότι υπάρχει μια γιγάντια σύγχυση όσον αφορά σε ποια θέματα αναφερόμαστε. Διότι ακριβώς το κύριο θέμα είναι να διαπιστώσουμε αν αυτός είναι εξαρτημένος χρήστης του οποίου η μορφή της διάγνωσης απαιτεί και τον προσωπικό έλεγχο, όπως ακριβώς μιλάμε για οποιαδήποτε ιατρική εξέταση.

Αυτό σημαίνει, επομένως, ότι εδώ δημιουργείται -αθέλητα θέλω να ελπίζω- μια πλήρης σύγχυση και όσον αφορά το χαρακτηρισμό της νομοθετικής πρωτοβουλίας και όσον αφορά τα περιεχόμενα.

Και επειδή όλη αυτή η διαδικασία ως τώρα είχε έναν υποδειγματικό χαρακτήρα από τη μεριά του κυρίου Υπουργού όσον αφορά τον πραγματικό διάλογο και το εύρος της συναίνεσης, είμαι βέβαιος, κύριε Υπουργέ, ότι σ' αυτήν την κατεύθυνση που ήδη έχετε διαμορφώσει την κατεύθυνση ενοποίησης κριτηρίων με τα άρθρα 105, 106 και 107- μπορείτε να θωρακίσετε ακόμα περισσότερο αυτήν τη νομοθετική πρόθεση, όπως ακριβώς την παρουσιάζετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Αναστάσιος Κουράκης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν αναφερθώ στο ίδιο το νομοσχέδιο, έχω να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις σ' αυτά που ακούστηκαν.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να επαναλάβω αυτά που είπε και ο κ. Φώτης Κουβέλης λίγο πριν, ότι είμαστε ιδιαίτερα ευτυχείς που στις θέσεις τις οποίες έχω εκφράσει κατά καιρούς και οι οποίες έχουν συναντήσει μία πολύ μεγάλη αντίδραση προσχωρούν διάφοροι πολιτικοί χώροι.

Ακούσαμε πραγματικά με μεγάλη προσοχή την πρόταση και προτροπή του κ. Καρτζαφέρη για τη νομιμοποίηση, κατά κάποιο τρόπο, χορήγησης από νοσοκομεία της ίδιας της ουσίας την οποία έχουν ανάγκη οι εξαρτημένοι.

Κύριε Υπουργέ, θεωρώ ότι είναι μια πολύ ενδιαφέρουσα πρόταση. Την έχουμε κάνει προ πολλού και εμείς. Χαίρομαστε που και άλλη πτέρυγα της Βουλής διατυπώνει την ίδια θέση. Πραγματικά με τον τρόπο αυτό μπορεί να σπάσει το κύκλωμα της μαύρης αγοράς, η εμπορία και όλα τα άλλα, τη στιγμή που αφαιρείται το κίνητρο.

Πέρα απ' αυτό, όμως, αυτούς τους εξαρτημένους ανθρώπους τους κρατάς έξω από το κύκλωμα. Μπορείς να προχωρήσεις εύκολα, όπως είπε και ο κ. Κουβέλης, στη χορήγηση υποκατάστατων και, βεβαίως, επειδή είσαι κοντά του και τον στηρίζεις ψυχοϊατρικά, μπορείς να προχωρήσεις σε αυτό που τον θεραπεύει και είναι η απεξάρτηση, με όποιον τρόπο αυτός επιλέξει.

Το δεύτερο και πολύ ενδιαφέρον είναι ότι ενοχλήθηκα -δυσσαςτοήθηκα, θα έλεγα ακριβέστερα- με την τοποθέτηση της Νέας Δημοκρατίας, που αντιδρά στην εφαρμογή των 3/5, την ίδια στιγμή που ο κ. Δένδιας, ο προηγούμενος Υπουργός Δικαιοσύνης, με ένα ολόκληρο σκεπτικό είχε αιτιολογήσει και εξήγησε γιατί ήταν μια πολύ μεγάλη αναγκαιότητα η καθιέρωση αυτής της ρύθμισης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Αν θυμάστε καλά, κύριε συνάδελφε, απεσύρθη. Βεβαίως αυτό έγινε από αντιδράσεις διαφόρων Βουλευτών...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Από το ΠΑΣΟΚ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Θυμάμαι πολύ καλά ότι ήταν και

από το ΠΑΣΟΚ και από τη Νέα Δημοκρατία. Όμως, αυτό που είπε στο τέλος ο κ. Δένδιας είναι ότι θα ήθελε να τεκμηριώσει με καλύτερο τρόπο αυτήν τη θέση που θα έφερνε αμέσως μετά. Πάντως αυτήν τη στιγμή έρχεται από τον κ. Καστανίδη και αυτό είναι ευτυχές για την αντίληψή μας.

Πριν μπω στις τροπολογίες, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να αναφέρω κάτι εκτός θέματος, αλλά εντός εποχής, όσον αφορά τον εμβολιασμό των κρατούμενων. Είναι μια ιδιαίτερη κατηγορία στην οποία οι συνθήκες υγιεινής δεν είναι καλές. Είχα καταγγείλει και παράπονα από κρατούμενους από διάφορα καταστήματα, όπου δεν υπάρχει δυνατότητα να γίνει εμβολιασμός από το ανύπαρκτο ιατρικό προσωπικό, με αποτέλεσμα όσοι θέλουν να μπαίνουν σε μια κατάσταση και με ειδικές συνθήκες –χειροπέδες, μεταγωγή κ.λπ.- να πηγαίνουν στο πλησιέστερο νοσοκομείο. Το άσχημο είναι ότι στην επιστροφή τους υφίστανται όλους τους ελέγχους της ενδοσκοπικής αναζήτησης, που είναι μια μορφή βασανιστηρίου και βίας, όπως γνωρίζουμε, με αποτέλεσμα τελικώς να αρνούνται να κάνουν το εμβόλιο. Θα παρακαλούσα σε συνεργασία με το Υπουργείο Υγείας να πηγαίνουν μονάδες από τα νοσοκομεία, ώστε να εξυπηρετηθούν όλοι οι κρατούμενοι.

Στο νομοσχέδιο που συζητούμε αυτό δεν κουβεντιάζεται καθόλου. Θέλω να πιστεύω ότι σε επόμενο νομοσχέδιο θα έρθει το ζήτημα των αδειών, το οποίο το τελευταίο διάστημα δοκιμάζει φοβερή κρίση. Χορηγούνται ελάχιστες άδειες και γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι οι άδειες στους κρατούμενους, πέραν του ανθρωπιστικού τους χαρακτήρα έχουν και ένα χαρακτήρα ουσιαστικά κοινωνικής επανένταξης και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Βεβαίως, σε αυτό το νομοσχέδιο, που ελπίζουμε να έρθει όσο γίνεται πιο γρήγορα, θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε όσο γίνεται πιο σοβαρά και με αποφασιστικό τρόπο το θέμα της υγειονομικής κάλυψης, που αυτήν τη στιγμή είναι ανύπαρκτη ή στα σπάργανα, όπως επίσης και την ανάπτυξη μονάδων για εργασία. Εδώ να σημειώσω ότι ίσως κάποια στιγμή θα πρέπει να δούμε –σε μερικού μπορεί να φανεί περίεργο- τα ασφαλιστικά δικαιώματα και την ασφαλιστική κάλυψη των κρατούμενων που δουλεύουν στα σωφρονιστικά καταστήματα. Βεβαίως, να δούμε και την επέκταση των μονάδων απεξάρτησης, έτσι ώστε να καλυφθεί όλος ο πληθυσμός ο οποίος είναι και πάρα πολύ μεγάλος.

Σχετικά με την τροπολογία, που βεβαίως έχουμε υποβάλει ως εκπρόθεσμη, νομίζω ότι αναφέρθηκε από προηγούμενους συναδέλφους πως η φράση ότι «δεν έχουν καταστεί αμετάκλητες οι πράξεις» θα πρέπει να αλλάξει, γιατί υπάρχει μια οφθαλμοφανής αδικία σε βάρος των ήδη καταδικασθέντων που είτε απώλεσαν το δικαίωμα στην έφεση ή αναίρεση είτε κρίθηκαν αμετάκλητα και περαιώθηκαν οι υποθέσεις τους. Νομίζω, όμως, ότι η απαξία των πράξεών τους δεν είναι μεγαλύτερη εξ αυτού και μόνο του γεγονότος.

Κύριε Υπουργέ, θεωρούμε ότι εκείνο που έχει εξαιρετική σημασία σε κάθε περίπτωση είναι ότι αν δεν ενισχυθούν οι εναλλακτικές μορφές ποινής, δεν μπορεί να υπάρξει αποτελεσματική αποσυμφόρηση των φυλακών. Βέβαια, είχαμε και από προηγούμενους Υπουργούς ορισμένα μέτρα, τα οποία ευελπιστούσαν και προανήγγειλαν ότι θα έχουν ουσιαστική αποσυμφόρηση, που δεν ευοδώθηκαν. Θέλω όμως να πιστεύουμε ότι στα δικά σας μέτρα αυτό μπορεί να καταστεί πράξη.

Σε μια ερώτηση που είχαμε κάνει, όσον αφορά τις εναλλακτικές μορφές, η απάντηση που πήραμε θέλω να πω ότι διακρίνεται από σοβαρότητα, καθώς γίνεται μια αναλυτική –υπογράφεται από τον Υφυπουργό, από τον κ. Κατσιφάρα- αναφορά στην παροχή της κοινωφελούς εργασίας. Ειλικρινά ομολογείται ότι η χρήση του θεσμού είναι εξαιρετικά περιορισμένη και κυρίως από το γεγονός ότι δεν υπάγονται στην υφ' όρον απόλυση όσοι επιλέγουν την έκτιση της ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας, παρ' όλο που στο τέλος της απάντησης δίνεται η διαβεβαίωση ότι ο κατάδικος που παρέχει κοινωφελή εργασία και έχει εκτίσει με αυτόν τον τρόπο τα 3/5 της ποινής του, μπορεί να τύχει απόλυσης υφ' όρον κατ' εφαρμογή του άρθρου 105. Νομίζω ότι είναι αυτό πάρα πολύ ουσιαστικό.

Πάντως, από όσο είμαι σε θέση να γνωρίζω, όσοι επιμελητές κοινωνικής αρωγής είναι επιφορτισμένοι με αυτό το καθήκον,

πολλές φορές, κύριε Υπουργέ, είναι αποσπασμένοι σε διάφορες άλλες υπηρεσίες με αποτέλεσμα να μην επιτελούν αυτό το πολύ σημαντικό καθήκον. Νομίζουμε ότι θα πρέπει να δούμε πολύ συγκεκριμένα –και φαντάζομαι ότι αυτό θα συμβεί στο επόμενο νομοσχέδιο- το καθεστώς της ημιελεύθερης διαβίωσης –αναγνωρίζω ότι οι φορείς παρουσιάζουν μια δυσκολία στο να εγκαταστήσουν δομές, ώστε να μπορέσουν να παρέχουν αυτήν την πολύ σημαντική μορφή εναλλακτικής εργασίας- όπως επίσης και τις εναλλακτικές μορφές ποινής που προβλέπονται στα άρθρα 60, 63 και 64.

Και βεβαίως, όπως είπαμε πολλές φορές και εμείς, αλλά και άλλοι συνάδελφοι, αλλά και εσείς φαντάζομαι, πρέπει να οδηγηθούμε στην κατάργηση των φυλακών ανηλίκων και στη σύσταση ανοικτών δομών προστασίας για τους ανήλικους παραβάτες.

Σε κάθε περίπτωση εμείς εκτιμούμε ότι τα 3/5 που εισάγετε, είναι ένα μέτρο το οποίο έχει καθυστερήσει πάρα πολύ. Χαίρομαστε που γίνεται επί δικής σας Υπουργίας.

Βεβαίως επαναλαμβάνω ότι το νομοσχέδιο, το οποίο περιμένουμε με αγωνία όπως και όλοι οι κρατούμενοι, πρέπει να αναφέρεται και στους οικονομικούς μετανάστες, οι οποίοι αυτήν τη στιγμή κρατούνται στα σωφρονιστικά καταστήματα. Πρέπει να κάνουμε κάτι γι' αυτούς τους ανθρώπους, που το μόνο αδίκημα είναι ότι έχουν μπει στη χώρα με ένα μη νόμιμο τρόπο.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι η αντίληψη και η θέση μας για λιγότερη φυλακή εξακολουθεί να παραμένει επίκαιρη. Νομίζουμε ότι υπάρχουν άλλοι τρόποι αντιμετώπισης της παραβατικότητας και η φυλακή σε κάθε περίπτωση πρέπει να κρατείται για όλες τις εξαιρετικές περιπτώσεις, στις οποίες μπορούμε να οδηγηθούμε μετά από ένα νηφάλιο διάλογο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι δύο μαθητές και μαθήτριες και ένας συνοδός εκπαιδευτικός από το Δημοτικό Σχολείο Παιδαγωγικής Πειραιά.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης.

ΣΥΡΙΖΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Έχει νόημα η Βουλή όταν υπάρχει ανταλλαγή επιχειρημάτων και απάντηση επ' αυτών. Δεν έχει κανένα νόημα, το να λέει ο καθένας την κασέτα του.

Μπαίνω, λοιπόν, στα συγκεκριμένα και ξεκινάω ως εκπρόσωπος του κόμματος των οπαδών των θρίλερ –όπως μας ονομάτισε ο κ. Ευθυμίου- την πρώτη ερώτηση προς τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ.

Εμείς υπερασπιζόμαστε το νόμο του ΠΑΣΟΚ του 2001. Εάν το ΠΑΣΟΚ το 2001 ήταν οπαδός των θρίλερ και του φόβου, παρακαλώ πολύ να έρθει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ και να ζητήσει συγγνώμη, γιατί το 2001 εκμεταλλεύτηκε τον φόβο του ελληνικού λαού. Ερώτηση ονομαστική προς τον κ. Ευθυμίου.

Πάμε στον κ. Κουβέλη. Κύριε Κουβέλη, είπατε δύο σημαντικά επιχειρήματα κατά τη γνώμη μου. Τον ΣΥΡΙΖΑ τον τιμά ότι έχει συνέπεια σε αυτό το θέμα. Στο Κοινοβούλιο τρία κόμματα έχουμε συνέπεια, ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΚΚΕ και το ΛΑΟΣ. Και δύο κόμματα έχουν ασυνέπεια και έχουν αλλάξει ρόλους, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ.

Πάμε λοιπόν πρώτα με εσάς. Επιχείρημα πρώτο: είπατε ότι υπάρχουν δυο δρόμοι. Ή ο ένας δρόμος είμαστε κατά, γενικά, το να υπάρχουν επιμετρήσεις και μειώσεις ποινών, δηλαδή απόλυση υφ' όρων, οπότε σε αυτήν την περίπτωση –δεν το συζητάμε- όλοι μένουν μέσα και εκτίουν την ποινή τους, μια ασχολία, αυτή όπως την είπατε, ή, δεύτερη περίπτωση, υπάρχουν και άρα μπαίνουμε στη συζήτηση πώς θα εφαρμοστούν εξίσου προς όλους, για να μην υπάρχουν αντινομίες. Έτσι το κατάλαβα. Είναι ενδιαφέρον το

επιχείρημα. Φαντάζομαι στη συνέπεια αυτού του επιχειρήματος, αναμένουμε νομοθετική πρωτοβουλία από τον ΣΥΡΙΖΑ για να απολυθούν οι Απριλιανοί. Αυτό κατάλαβα. Εφόσον λοιπόν πρέπει να είναι για όλους οι ίδιες συνθήκες -και αυτό είπατε- φαντάζομαι ότι μέσα στις επόμενες μέρες εσείς, για να είστε συνεπείς στο επιχειρήματά σας, θα φέρετε στη Βουλή πρόταση για να απολυθούν υφ' όρους οι Απριλιανοί. Διότι αν δεν το φέρετε, πάει να πει ότι δέχεστε ότι τελικά δεν ισχύει για όλους και αφού δεν ισχύει για όλους, μπαίνουμε στην κουβέντα. Άρα, λοιπόν, και εσείς μπαίνετε στην κουβέντα. Επιχείρημα δεύτερο. Είπατε, κύριε Κουβέλη, ότι μόνο όσοι επενδύουν στο λαϊκισμό, σε λαϊκίστικα επιχειρήματα, λένε αυτά που λέει η από εδω πτέρυγα της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Γεωργιάδη, είστε έμπειρος, μην απευθύνεστε σε πρόσωπα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ- ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ναι συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε, έχετε δίκιο.

Κύριε Υπουργέ, μόλις ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Κουβέλης κατηγόρησε το προ πέντε μηνών ΠΑΣΟΚ, δηλαδή το ΠΑΣΟΚ του Μαΐου 2009, όχι το ΠΑΣΟΚ του Μαΐου 1999 όχι το ΠΑΣΟΚ, που δεν υπήρχε το 1909. Το ΠΑΣΟΚ προ πέντε μηνών, ότι είστε λαϊκιστές, διότι αυτά που λέμε, είναι αυτά που έλεγε ο ΠΑΣΟΚ πριν από πέντε μήνες.

Και ερχόμαστε τώρα στην ουσία του επιχειρήματος. Με πολύ μεγάλη αγωνία -κατά τη γνώμη μου και μια δόση αλαζονείας- πήγατε, λέγοντας όταν ο ομιλητής έχει υπέρτερο επιχειρήμα, να υποστηρίξετε την άποψή σας. Το επιχειρήματά μας είναι συγκεκριμένο, κύριε Υπουργέ. Τι άλλαξε από τον Μάιο που η κ. Τζάκρη έλεγε αυτά που λέμε εμείς; Μη μας εξηγήσετε γιατί το φέρντε, μας είναι αδιάφορο. Εμάς μας ενδιαφέρει να μας πει ο Υπουργός Δικαιοσύνης του ΠΑΣΟΚ ως Κυβέρνηση γιατί διαφωνεί με την προ πέντε μηνών εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ. Μόνο αυτό.

Υπάρχουν δυο δρόμοι. Ο ένας δρόμος είναι να μας πείτε: όταν τα έλεγε αυτά η κ. Τζάκρη το Μάιο και τα υποστήριζε σύμπασα η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ στην επιτροπή, πιστεύαμε ένα, δυο, τρία πράγματα. Σε αυτό το πεντάμηνο καταλάβαμε ότι αυτά τα ένα, δυο, τρία, τέσσερα πράγματα ήταν λανθασμένα και πειστήκαμε ότι κάναμε λάθος και ζητούμε συγγνώμη από το Σώμα που πριν από πέντε μήνες δίναμε τη μάχη από την άλλη πλευρά και τώρα κάνουμε αυτό. Ο δεύτερος δρόμος είναι ότι αυτή είναι μια τροπολογία αγορασμένη από εμπόρους ναρκωτικών που είχαν πιάσει τον προηγούμενο Υπουργό, το κατάλαβε, την πήρε πίσω και τώρα έχουν πιάσει δικούς σας συνεργάτες. Αυτός είναι ο δεύτερος δρόμος. Ένας από τους δυο υπάρχει. Εγώ δεν λέω ότι είναι αυτό. Μην εξανίσταστε, λέω ότι υπάρχουν δυο δρόμοι. Ο ένας δρόμος είναι ότι πειστήκατε το Μάιο πως κάνατε λάθος. Πολύ ευχαρίστως, να ακούσω τα επιχειρήματα -προσέξτε για να μη γίνει παρανόηση, όχι το επιχειρήμα γιατί είναι καλό αυτό που φέρνεται, που κάνατε προηγουμένως- πού ακριβώς πειστήκατε ότι αυτά που έλεγε το κόμμα σας πριν από πέντε μήνες, ήταν λάθος -εγώ αυτό θέλω να ακούσω- και να ζητήσετε και συγγνώμη από το Σώμα και από τη Νέα Δημοκρατία που την παρασύρατε σε μια λανθασμένη απόσυρση, αφού τότε λέγατε λανθασμένα πράγματα.

Και έρχομαι και στο τρίτο θέμα, στην άλλη περίπτωση όπως καταλαβαίνετε. Μιας και ο αξιότιμος κύριος Πρωθυπουργός έχει ζητήσει και εκστρατεία κατά της διαφθοράς, φαντάζομαι εσείς θα δώσετε το καλό παράδειγμα να ανοίξουν οι λογαριασμοί όλων των συνεργατών του γραφείου σας.

Πάμε τώρα στο τελευταίο ζήτημα, στην ουσία του ζητήματος. Και σε αυτό δεν απαντήσατε. Πάτε να μπερδέψετε το Σώμα με τα είκοσι πέντε χρόνια, χωρίς να έχετε απαντήσει ούτε εσείς, ούτε ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος κ. Ευθυμίου, στο μείζον, ποια είναι η διαφορά για να το καταλάβουμε οι μη νομικοί.

Όπως ίσχυε ως τώρα, είκοσι χρόνια έμενες μέσα. Δεν με νοιάζει τι λένε τα άρθρα. Δεν με ενδιαφέρουν καθόλου. Εγώ δεν είμαι νομικός. Όπως ίσχυε ως τώρα εάν έκανες εμπόριο ναρκωτικών κατ' εξακολούθηση και πέθαιναν άνθρωποι εξαιτίας σου, θα έμενες είκοσι χρόνια μέσα ό, τι και αν γινόταν.

Όπως το φέρνεται τώρα, αυτός που θα μπορούσε να επιμετρήσει στην ποινή του τα μεροκάματα, την καλή συμπεριφορά και

όλα τα άλλα, δεν θα μείνει είκοσι, αλλά θα μείνει δεκαέξι ή και δώδεκα χρόνια.

Σας ρωτάμε, λοιπόν, ευθέως, για ποιο λόγο δίνετε τη δυνατότητα στους εμπόρους ναρκωτικών να φεύγουν γρηγορότερα από τη φυλακή. Μην μας κουράζετε με άρθρα. Ο ελληνικός λαός δεν είναι όλοι δικηγόροι. Πείτε μας το συγκεκριμένο: Κρίναμε ότι και οι έμποροι ναρκωτικών πρέπει να μπορούν να φεύγουν γρηγορότερα από τη φυλακή για έναν, δύο, τρεις, τέσσερις, πέντε λόγους. Μην αρνείστε ότι το κάνετε, γιατί δόξα τω Θεώ, μορφωμένοι άνθρωποι είμαστε, εγγράμματοι και διαβάζουμε! Αυτό φέρνεται!

Λυπούμαι που ο κ. Ευθυμίου, φιλόλογος, εντιμότατος άνθρωπος, δεν απάντησε σε αυτό! Μα, αυτό είναι το μείζον. Με το προηγούμενο καθεστώς έμενε ο έμπορος ναρκωτικών τουλάχιστον είκοσι χρόνια μέσα.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Είκοσι πέντε χρόνια...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ- ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αφήστε τα είκοσι πέντε. Όσον αφορά για τα είκοσι πέντε χρόνια το λένε όλοι οι νόμοι! Το πρακτικό με ενδιαφέρει, αυτό που είπε και ο κ. Βορίδης και δεν το καταλάβατε, το «σκαστά»! Στην προηγούμενη περίπτωση που σας είπα είχε είκοσι πέντε και ο ένας, είκοσι πέντε και ο άλλος, όμως όση επιμέτρηση των ποινών και αν έκανες, δεν μπορούσε να πάει κάτω από είκοσι. Καταλαβαίνετε;

Σε αυτό που φέρνει ο Υπουργός σας, έχοντας αφαιρέσει την ασφαλιστική δικλίδα μπορεί να κατέβει κάποιος στα δέκα έξι και στα δώδεκα χρόνια. Αυτό σας ρωτάμε: για ποιο λόγο επιτρέπει το ΠΑΣΟΚ στους εμπόρους ναρκωτικών να βγαίνουν γρηγορότερα;

Κύριε Πρόεδρε, κλείνω με το εξής: Ποιο είναι το μείζον σε όλη αυτήν την ιστορία; Το ΠΑΣΟΚ προεκλογικά μας έλεγε ότι έχει το περίφημο πρόγραμμα των εκατό ημερών.

Κύριε Υπουργέ, οφείλετε μία απάντηση. Στο πρόγραμμα των εκατό ημερών του ΠΑΣΟΚ, δηλαδή στα επείγοντα ζητήματα που πρέπει να λυθούν προς σωτηρία της πατρίδας ήταν η ωφέλεια των εμπόρων ναρκωτικών; Σοβαρότερα προβλήματα δεν είχε η χώρα να αντιμετωπίσει;

Ακόμα και αν δεχθώ ότι υπήρχε αυτή η αντινομία και μόνο αυτό δείχνει την πολύ δυσχερή θέση. Και απαιτώ να έλθει η κ. Τζάκρη στη Βουλή των Ελλήνων, να μας απαντήσει, γιατί άλλαξε άποψη σε αυτά που μας έλεγε σε αυτό το Σώμα πριν από πέντε μήνες!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Στα ερωτήματα που μου θέσατε θα πάρετε απάντηση από τον κύριο Υπουργό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έχει το λόγο.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας πω...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Χατζηγάκη, θα σας ακούσω όλους...

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Είμαι σίγουρος ότι θα με ακούσετε, αλλά...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα σας ακούσω μέχρι το τέλος και μετά θα απαντήσω, διότι προανήγγειλα ότι και ορισμένα στοιχεία θα δώσω και ορισμένες αναδιατυπώσεις θα κάνω.

Όμως, θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, με όλη την ηρεμία που μπορεί να έχει ένας άνθρωπος που ξέρει ότι υπερασπίζεται σωστές ιδέες, να θέσω ένα ζήτημα προσωπικό.

Ο κύριος συνάδελφος που μόλις κατέβηκε από το Βήμα υπονόησε ότι οι ρυθμίσεις που εισηγάται η Κυβέρνηση μπορεί να οφείλονται σε ύποπτους λόγους και μάλιστα με τον εξαιρετικά προσβλητικό τρόπο διατύπωσης ερωτήματος, εάν έμποροι ναρκωτικών έπιασαν τον προηγούμενο Υπουργό ή τον τωρινό ή εάν πρέπει να ανοίξουν οι λογαριασμοί των μελών του γραφείου μου.

Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω επιτρέψει σε κανέναν στην προσωπική μου ζωή, στην πολιτική μου διαδρομή να διατυπώσει τέτοια ερωτήματα.

Κύριε συνάδελφε, ο Πρόεδρός σας ήταν πολύ πιο προσεκτικός στη διατύπωση των θέσεών του. Δεν γνωρίζω εάν θα σας καλύ-

ψει ή εάν θα σας καλύψει ο Κοινοβουλευτικός σας εκπρόσωπος, αλλά θέλω να αντιληφθείτε ότι όταν συνομιλείτε ειδικά με ορισμένους ανθρώπους, θα πρέπει να επιδεικνύετε τον προσήκοντα σεβασμό. Διότι το ολίσθημα ήταν βαρύτατο και ελπίζω να το έχετε κατανοήσει!

Και σας μιλά ένας άνθρωπος ο οποίος διατηρεί την ψυχραιμία του, διότι ξέρει ότι υπερασπίζεται δίκαιη υπόθεση.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Δεν υπάρχει προσωπικό θέμα, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ο κύριος Υπουργός αναφέρθηκε σε μένα. Πρέπει να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Δεν υπάρχει προσωπικό θέμα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Έθεσε προσωπικό ο κύριος Υπουργός.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Γεωργιάδη, νομίζω ότι σας έκανα και την παρατήρηση κατά την ομιλία σας να μην απευθύνεστε προσωπικά. Ήταν τόσο πολύ προσεκτικός ο Υπουργός στη διατύπωσή του...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μόνο για ένα λεπτό. Ίσως και τριάντα δευτερόλεπτα.

Κύριε Υπουργέ, με παρεξηγήσατε. Ούτε υπενόησα και ειδικά για εσάς δηλώνω –το έχω πει και πολλές φορές στην τηλεόραση– ότι γνωρίζω την ακεραιότητά σας, ενθυμούμενος εκείνη την περίοδο της κυβερνήσεως Σημίτη και τον τρόπο που φύγατε τότε από το Υπουργικό Συμβούλιο, υπερασπιζόμενος εσείς προσωπικά θέματα διαφάνειας.

Έθεσα ένα συγκεκριμένο ερώτημα στο οποίο και πάλι δεν απαντήσατε. Για ποιο λόγο μετέβαλε άποψη το ΠΑΣΟΚ από το Μάιο;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα σας απαντήσω.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Καμμία υπόνοια πέραν τούτου. Θέλω να είμαι απολύτως ξεκάθαρος. Έθεσα ένα ρητορικό και μόνο ερώτημα. Μακριά από εμένα η άποψη ότι ειδικά εσείς είστε εμπλεκόμενος. Οφείλει, όμως, το ΠΑΣΟΚ –και ειδικά η κ. Τζάκρη– να απαντήσει τι άλλαξε από το Μάιο. Αυτό είναι το ερώτημα.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν έχω να προσθέσω τίποτα, διότι ήταν σαφής ο κύριος συνάδελφος.

Θα παρακαλέσω όμως –επειδή δεν θέλω να διακόψω άλλο συνάδελφο– να μου επιτρέψετε να πω ότι εφ' όλων των ερωτημάτων θα υπάρξει αναλυτική απάντηση. Και ακριβής θέλω να πιστεύω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο κ. Αστέριος Ροντούλης, Βουλευτής του ΛΑΟΣ, για οκτώ λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Προς άρση της οποιασδήποτε παρεξήγησης, κύριε Υπουργέ, να συμπληρώσω στα προλεχθέντα ότι το ερώτημα του κ. Γεωργιάδη, το ρητορικό ερώτημα, δεν απευθύνεται μόνο προς το ΠΑΣΟΚ και την κ. Τζάκρη. Απευθύνεται και προς τη Νέα Δημοκρατία. Διότι θα πρέπει και η Νέα Δημοκρατία να εξηγήσει γιατί από το Μάιο που είχαμε την τοποθέτηση του κ. Δένδια, που προσιδιάζει με τη δική σας τοποθέτηση, άλλαξε θέση σήμερα.

Άρα, λοιπόν, όχι μόνο δεν ήταν προσωπική επίθεση εναντίον σας, όπως με ενάργεια σας εξήγησε ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Από τότε απεσύρθη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: ...αλλά το ερώτημα διευτιπώθη και προς τις δύο πτέρυγες που έχουν αλλάξει ρόλους, Αντιπολίτευση και Κυβέρνηση, κατά τη διάρκεια...

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Δεν επέμεινε τότε ο κύριος Υπουργός. Απέσυρε την τροπολογία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ωραιότατα. Είχε, όμως, εκφράσει μία θέση η οποία ήταν η θέση που εκφράζει τώρα ο κ. Σκανδαλίδης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριοι συνάδελφοι, όχι διάλογο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τώρα, το τι έγινε στη συνέχεια και το απέσυρε... Κατανόησε το λάθος του.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Ελάτε τώρα, μην ψάχνετε να βρείτε...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατανόησε το λάθος του, κύριε Χατζηγάκη! Μην ενοχλείστε. Αυτά έχουν καταγραφεί.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Παγίως η Νέα Δημοκρατία ήταν εναντίον...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Άρα, το ερώτημα είναι και προς εσάς.

Και, βέβαια, μπορεί να άλλαξαν τα πράγματα στη Νέα Δημοκρατία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ, όχι διάλογο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: ...γιατί μπορεί να υπάρχει και μία εσωκομματική διαπάλη. Αυτό, όμως, δεν αφορά το Κοινοβούλιο. Αφορά εσάς.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Αυτά τώρα είναι φτηνά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα με αφήσετε να τοποθετηθώ, κύριε Χατζηγάκη; Γιατί εξανίστασθε; Την πραγματικότητα σας λέω.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Γιατί παραχαράσσετε την αλήθεια.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Την πραγματικότητα! Θα μιλήστε μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι, κύριοι συνάδελφοι.

Κύριε Ροντούλη, μισό λεπτό.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Χατζηγάκη, εσείς είστε έμπειρος. Ο πιο έμπειρος όλων.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Είναι παραχάραξη της πραγματικότητας.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να κρατηθεί ο χρόνος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θα κρατηθεί. Αφού, όμως, κάνετε διάλογο με τον κ. Χατζηγάκη, τι χρόνος να κρατηθεί;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μπορεί, όμως, επί προσωπικού να θέλει να παρέμβει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεχίστε σας παρακαλώ.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Δεν είναι προσωπικό. Εγώ είχα παγίως...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ε, λοιπόν, τι παρεμβαίνετε τότε; Αφήστε να ολοκληρώσω.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Ο κ. Δένδιας, όμως, την τοποθέτησή την πήρε πίσω.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Καλά έκανε και το πήρε. Αφού μας άκουσε, το πήρε πίσω.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Το έφερε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αφού κλείσατε τη Βουλή. Πως θα το ξαναφέρει;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θα παρακαλούσα να μη γράφεται τίποτα στα Πρακτικά και τον κ. Ροντούλη να μην απευθύνεται προσωπικά σε κανέναν, παρά μόνο στη Βουλή.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σε κανέναν δεν αναφέρθηκα προσωπικά. Συμπεριφορές πολιτικές κατέθεσα στην Αίθουσα. Και, μάλιστα, άλλοι τις είχαν καταθέσει πριν από εμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεχίστε να τις καταθέτετε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Να δώσουν εξήγηση, λοιπόν, για την ασυνέπιά τους αυτή.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ακούσαμε τη διάλεξη που έδωσε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Κουβέλης. Είπε ο κ. Κουβέλης: Υπάρχουν δύο σχολές σκέψης.

Η μία σχολή σκέψης μιλάει για επιείκεια στο όλο δικαϊκό μας σύστημα με ό,τι συνεπάγεται αυτό, με όλα τα συμπαρομαρτούνα και η άλλη σχολή σκέψης λέει: «Όχι, καμμία επιείκεια. Να εφαρμόζονται, να εκτίονται οι ποινές».

Χθες –δεν ξέρω εάν είστε ενήμερος, κύριε Υπουργέ– δημοσιεύτηκε μία ετήσια έκθεση από τον ψυχίατρο κ. Στεφανή σε σχέση με την κατανάλωση οινόπνευματων και τη χρήση ναρκωτικών στην Ελλάδα. Αυτό έγινε χθες. Φρέσκα κουλούρια, δηλαδή. Τι λέει η έκθεση αυτή; Ότι έχει κλιμακωθεί σε επικίνδυνο βαθμό, έχει αυξηθεί κατακόρυφα η χρήση ναρκωτικών σε παιδιά ηλικίας δεκατριών έως δεκαοκτώ χρονών, τα παιδιά που είναι στα θρανία δηλαδή, και μάλιστα με συχνότητα τριπλάσια στα αγόρια απ' ό,τι στα κορίτσια. Αυτά δεν τα λέει ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, τα λέει η έκθεση των επιστημόνων.

Και γιατί σας το λέω αυτό; Διότι θέλω να σας θέσω το εξής απλοϊκό ερώτημα, γιατί εγώ είμαι από χωριό, κύριε Υπουργέ. Με την πολιτική που ακολουθήθηκε μέχρι τώρα, με τη μία σχολή σκέψης –ποια δηλαδή; Της κλιμακούμενης επιείκειας προς τους εγκληματίες– που καταντήσαμε; Καταντήσαμε στα δεδομένα αυτά που σας είπα, όχι του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, αλλά της έκθεσης των επιστημόνων.

Αρα, λοιπόν, σας θέτω ενώ τώρα ένα ρητορικό ερώτημα, γιατί ετοιμάζεστε να μας δώσετε και στοιχεία, τα οποία θα μας τα έδινε και ο κ. Δένδιας προφανώς. Σας ερωτώ, λοιπόν, κύριε Υπουργέ: Τι θα γίνονταν εάν ακολουθούσαμε την άλλη γραμμή σκέψης, που λέει: «Καμμία επιείκεια. Κύριε, έχεις καταδικαστεί σε ισόβια κάθειρξη; Θα εκτίσεις ισόβια κάθειρξη. Έχεις καταδικαστεί σε πρόσκαιρη κάθειρξη πέντε έως είκοσι ετών; Δεκαπέντε χρόνια; Δεκαοκτώ χρόνια; Δεκαοκτώ χρόνια. Έχεις καταδικαστεί σε απλή φυλάκιση; Φυλάκιση».

Ο κόσμος αυτό καταλαβαίνει, κύριε Υπουργέ, γιατί μετά αρχίζουν τα τερτίπια, αρχίζουν τα υπονοούμενα, αρχίζουν τα «απόλυση υπό όρον», αρχίζουν διάφορα δικονομικά που αλλοιώνουν το δικαϊκό μας σύστημα και κυρίως δίνουν πλεονέκτημα στον έχοντα και κατέχοντα, αυτόν που δήθεν πάτε να χτυπήσετε, διότι όλα αυτά τα τερτίπια, το «απόλυση υπό όρον» και τα συναφή, ποιοι μπορεί να τα χρησιμοποιήσουν, κύριε Υπουργέ; Οι οικονομικά δυνατοί, δηλαδή, οι μεγαλέμποροι που έχουν το χρήμα ήδη.

Ο κοσμάκης ξέρετε τι ζητάει από την πολιτεία; Ζητάει το αυτονόητο, την εφαρμογή των νόμων και την τήρησή τους απαρέγκλιτα όσον αφορά την έκδοση των ποινών, αλλά η ποινή να είναι ποινή, όχι να νερώνουμε το κρασί, όχι να «νερώνουμε» την ποινή, γιατί από εκεί αρχίζει το όλο κακό.

Επιτρέψτε μου να σας πω σε τι δεν απαντήσατε. Εκτός από την τοποθέτησή σας για την ισόβια κάθειρξη όπου είπατε «Εμείς το κάναμε πιο σκληρό το σύστημα. Πήγαμε στα είκοσι πέντε έτη», θέλουμε μια ξεκάθαρη απάντηση –σας το θέτουμε απ' την αρχή– για το εξής: Ισχύουν τα είκοσι έτη πραγματικής έκτισης της ποινής εντός σωφρονιστικού καταστήματος; Πείτε εάν ισχύουν ή δεν ισχύουν.

Όμως, προσέξτε, εκτός απ' αυτό υπάρχει και η πρόσκαιρη κάθειρξη και εκεί πέρα υπήρχαν προγενεστέρως τα 2/3. Δηλαδή κάποιος για να τύχει του ευεργετήματος της απόλυσης υπό τον όρο της ανακλήσεως, θα έπρεπε να εκτίσει, αγαπητοί συνάδελφοι, πραγματική ποινή 2/3.

Να το πω τώρα μια φορά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Όχι! Το ήμισυ στην πραγματική, τα 2/3 με τα ημερομίσθια.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τα 2/3. Μπράβο! Υπάρχει ο νόμος. Δηλαδή, στα δέκα χρόνια, κύριε Υπουργέ, θα έπρεπε κάποιος να κάτσει εξίμισι χρόνια μέσα και στη συνέχεια να προχωρήσει σε απόλυση υπό τον όρο της ανακλήσεως, αφού συμπληρώσει οκτώ έτη. Αυτό λέει ο νόμος.

Κοιτάξτε το, κύριε Μαρκογιαννάκη, θα δείτε ότι είναι έτσι ακριβώς όπως σας τα λέω.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Όχι! Δεν είναι έτσι. Τα 2/3 με ημερομίσθια, το ήμισυ πραγματική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Μαρκογιαν-

νάκη, θα μιλήσετε μετά και θα μας τα πείτε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αυτό που θέλω να πω, κύριε Υπουργέ, είναι το εξής: Για να μπορεί κάποιος να κάνει χρήση του ευεργετήματος της απόλυσης υπό όρον, θα πρέπει να προσπεράσει δύο πράγματα πριν, τα 2/3 όσον αφορά την πρόσκαιρη κάθειρξη και όσον αφορά την ισόβια κάθειρξη τα είκοσι χρόνια.

Είναι πάρα πολύ σημαντικά πράγματα, για εμάς, αυτά. Θα πρέπει να ξεκαθαρίσετε το πεδίο εκεί, προκειμένου να μην σας ασκούμε μία άδικη κριτική.

Όμως, σε κάθε περίπτωση, πρέπει να καταλάβετε το εξής. Πρέπει να καταλάβετε και να αφογκραστείτε το κοινό αίσθημα. Και το κοινό αίσθημα και η κοινή γνώμη τι λένε τώρα, κύριε Υπουργέ; Λένε ότι το ΠΑΣΟΚ εφαρμόζει ευμενείς διατάξεις, ότι θέλει να περάσει ευμενείς διατάξεις για τους εμπόρους ναρκωτικών. Ό,τι και να πείτε εσείς, όποιους νόμους και να πείτε, αυτό έχει συνειδητοποιήσει και καταλάβει η κοινή γνώμη. Η ζημιά προς το κόμμα σας θα είναι μεγάλη. Και εμάς δεν μας ενδιαφέρει καθόλου αυτό το πράγμα. Τη ζημιά την υφίσταται το δικό σας κόμμα. Με ενδιαφέρει, όμως, ο δυσμενής, ο αρνητικός αντίκτυπος, που θα έχουν αυτά τα νομοθετήματά σας στην κοινωνία, στην υγεία της κοινωνίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Καρατζαφέρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Υπουργέ, άκουσα πριν πώς αντιδράσατε σε κάτι που είπε ο κ. Γεωργιάδης. Χαίρομαι που δόθηκαν οι διευκρινίσεις και αντιληφθήκατε.

Θέλω να καταθέσω τούτο. Αψύς είστε, σκληρός είστε, ενίοτε και προκλητικός, επίορκος ποτέ! Ως δημοσιογράφος χρόνια ψάχνω την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, από την εποχή της «TV-PRESS» που τα πράγματα ήταν σκληρά. Ουδέποτε σας έπιασα να παίρνετε το παραμικρό, αν και είσατε μία από τις μικρές εξαιρέσεις του κανόνα που επέτρεψε αυτήν τη διαδικασία. Θέλω να το καταθέσω. Αντιλαμβάνομαι την ευαισθησία που έχετε, για το χαρακτήρα που έχετε. Αυτό, όμως, που ήθελε να πει ο κ. Γεωργιάδης και ίσως παρεξηγήθηκε, είναι ότι οι έμποροι ναρκωτικών θα πλήρωναν πολλά λεφτά γι' αυτό που τους δίδεται σήμερα δωρεάν από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Αυτό είναι το θέμα και θέλω να λήξει αυτή η παρεξήγηση, γιατί δεν έχουμε κάτι εναντίον σας για το θέμα για το οποίο αντιδράσατε. Και λέω, αντιδράσατε σωστά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Βλατής Ιωάννης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, συζητούμε σήμερα το πρώτο νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Και αναφέρομαι στο πρώτο, γιατί άκουσα με ενδιαφέρον και ικανοποίηση τον Υπουργό κ. Καστανίδη στην εναρκτήρια ομιλία του στην Επιτροπή μας. Άκουσα με ικανοποίηση να μιλά για τις βασικές προτεραιότητες του Υπουργείου, που αφορούν στην ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, στον εξορθολογισμό και την επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης. Άκουσα για νομοθετικές πρωτοβουλίες για τη διαφάνεια στη δημόσια ζωή, για την αναγωγή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο επίπεδο που πρέπει, για βαθύτατη μεταβολή του σωφρονιστικού μας συστήματος, με γνώμονα τον κοινωνικό έλεγχο και τον εξανθρωπισμό του. Άκουσα με ικανοποίηση ένα χρονοδιάγραμμα και συγκεκριμένες νομοθετικές πρωτοβουλίες που θα παρθούν μέσα στους επόμενους μήνες. Γι' αυτό μιλάμε σήμερα για το πρώτο νομοσχέδιο.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο χωρίζεται ουσιαστικά σε δύο μέρη. Το πρώτο αφορά την εναρμόνιση με την Κοινοτική Οδηγία, για το οποίο νομίζω ότι όλες οι πτέρυγες συμφωνούν και δεν χρειάζεται να πούμε περισσότερα πράγματα γι' αυτό. Στο δεύτερο μέρος, στο οποίο και προστέθηκαν οι τροπολογίες, τίθενται προς συζήτηση κάποιες τροποποιήσεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, με απώτερο στόχο την αποσυμφόρηση των καταστημάτων κράτησης. Και τα δύο μέρη του νομοσχεδίου εντάσσονται

στη νέα αποστολή του Υπουργείου Δικαιοσύνης, να υπερασπιστεί συστηματικά και ουσιαστικά τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Αναφέρομαι, λοιπόν, στο δεύτερο μέρος, σε ό,τι αφορά τις υπουργικές τροπολογίες που κατατέθηκαν. Για χρόνια τώρα κάναμε συζητήσεις επί συζητήσεων για την अपαράδεκτη κατάσταση που επικρατεί στις ελληνικές φυλακές.

Οι δυνατότητες των καταστημάτων κράτησης είναι γύρω στις οκτώμισι χιλιάδες ανθρώπους και σήμερα κρατούνται πάνω από εντεκάμισι χιλιάδες και φυσικά σε αυτό τον αριθμό δεν υπολογίζεται ο αριθμός των κρατούμενων σε αστυνομικά τμήματα και σε τμήματα μεταγωγών.

Ο υπερπληθυσμός που παρατηρείται στα σωφρονιστικά μας ιδρύματα τα καθιστά ανίκανα να εξασφαλίσουν ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης στους κρατούμενους. Η ανάγκη αποσυμφόρησης των φυλακών είναι πλέον επιτακτική αν θέλουμε να λέμε ότι η χώρα μας είναι ένα σύγχρονο κράτος δικαίου που σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα. Με αυτό το σχέδιο νόμου ωστόσο ο Υπουργός δεν μένει απλά στην εικόνα, αλλά μπαίνει στην ουσία του προβλήματος.

Πώς φθάσαμε στο σημείο να έχουμε χιλιάδες κρατούμενους στις φυλακές μας; Γιατί οι υπόδικοι, οι κατάδικοι, ανήλικοι, αλλοδαποί, γυναίκες και άνδρες στοιβάζονται σε χώρους τελείως ακατάλληλους για τον σωφρονισμό οποιουδήποτε; Υπό ποιες προϋποθέσεις κάποιος τελικά οδηγείται στη φυλακή; Πώς μια δημοκρατική χώρα σαν τη δικιά μας προχωρά σε αθρόες προφυλακίσεις ανθρώπων προκειμένου να μην κατηγορηθούν ανακριτές και εισαγγελείς για υπέρμετρη επιείκεια;

Οι ρυθμίσεις που προβλέπονται στο νομοσχέδιο που κατατέθηκε στόχο έχουν την αποσυμφόρηση των σωφρονιστικών καταστημάτων και κατ' επέκταση την εξασφάλιση ανθρώπινων συνθηκών διαβίωσης σε αυτά. Για τον σκοπό αυτό περιορίζονται οι περιπτώσεις προφυλακίσης. Άρα, περιορίζεται και ο αριθμός των προσωρινώς κρατούμενων. Η ρύθμιση αυτή θα αποφέρει ουσιαστικά δύο αποτελέσματα. Αφ' ενός θα μειώσει τον αριθμό των κρατούμενων και αφ' ετέρου, ίσως και πιο σημαντικό, θα επιβάλει την ουσιαστικότερη έρευνα για την επιβολή του μέτρου της προσωρινής κράτησης. Το μέτρο της προσωρινής κράτησης έχει αποκλειστικά εξασφαλιστικό χαρακτήρα για την παρουσία του κατηγορούμενου στη δίκη. Δεν αποτελεί ούτε πρόκριμα ενοχής ούτε προκαταβολή ποινής. Άλλωστε, θεωρώ και είναι γνωστό ότι το μέτρο της προσωρινής κράτησης δεν αποτελεί ανατρεπτικό παράγοντα για την διάπραξη ενός εγκλήματος ούτε φυσικά συμβάλλει ουσιαστικά στη μείωση της εγκληματικότητας. Συνεπώς οφείλουμε να είμαστε δεκτικοί σε κάθε προσπάθεια της πολιτείας να θέσει σε νέα βάση τον τρόπο αιτιολόγησης και τελικά απόφασης να διαταχθεί η προσωρινή κράτηση του κατηγορουμένου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαι νομικός και συνεπώς δεν θα ήμουν ειλικρινής εάν έλεγα ότι γνωρίζω σε βάθος τα προβλήματα της ποινικής μας δικαιοσύνης. Θεωρώ όμως ότι οι τροποποιήσεις των άρθρων 282 και 296 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αλλά και του νόμου για τα ναρκωτικά, ήταν απαραίτητες και στη σωστή κατεύθυνση. Είπα ότι δεν είμαι νομικός, αλλά έχω κοινή λογική, όπως κοινή λογική έχουμε όλοι μας εδώ. Και δεν νομίζω ότι με βάση την κοινή λογική υπάρχει διαφοροποίηση όσον αφορά τους εμπόρους ναρκωτικών και αυτό που αναφέρθηκε, ότι η Κυβέρνηση βγάζει έξω τους εμπόρους ναρκωτικών, θεωρώ ότι δεν τιμά το Κοινοβούλιο. Αυτά είναι απάραδεκτα πράγματα και οφείλουμε λιγότερο λαϊκισμό για να εξασφαλίσουμε μια λίγη δημοσιότητα παραπάνω. Οφείλουμε να είμαστε πιο σοβαροί.

Η αναδιτύπωση των κριτηρίων επιβολής της προφυλακίσης ή άλλων περιοριστικών όρων με τις νέες αντικειμενικές προϋποθέσεις που προτείνονται, είναι μία τροποποίηση που θα έπρεπε να είχε γίνει εδώ και καιρό. Νομίζω ότι ήταν καιρός να λάβουμε υπ' όψιν μας την κατάσταση υγείας των κατηγορουμένων όταν πρόκειται για εξαρτημένα άτομα. Δεν αλλάζει ο χαρακτηρισμός του εμπορίου ναρκωτικών όταν είναι και εξαρτημένος. Δεν είπε κανείς ότι ένας εξαρτημένος παύει να είναι έμπορος ναρκωτικών. Ούτες ή άλλως έχουμε πολλές φορές συζητήσει στο παρελθόν την ανάγκη προσαρμογής των όρων κράτησης των εξαρτημένων ατόμων. Φυσικά και θα πρέπει να τιμωρούνται όσοι διαπράττουν

ποινικά αδικήματα. Ωστόσο, θα πρέπει να λαμβάνουμε υπ' όψιν μας ότι οι εξαρτημένοι είναι ασθενείς και θα πρέπει να αντιμετωπίζονται αναλόγως. Έτσι βάσει των προτεινόμενων ρυθμίσεων που δεν ξέρω, πιθανόν ο Υπουργός να δώσει και πρόσθετες διασφαλίσεις- η υπό όρους απόλυση για τα ναρκωτικά γίνεται επικαιρότερη για τους χρήστες, ενώ γίνεται αυστηρότερη για τους εμπόρους ναρκωτικών.

Τέλος, θα ήθελα να επισημάνω ότι στη σωστή κατεύθυνση κινούνται και οι προτεινόμενες ρυθμίσεις του άρθρου 3 της τροπολογίας για τη μετατροπή των στερητικών της ελευθερίας ποινών σε χρηματικές ή, σε περίπτωση οικονομικής αδυναμίας, σε κοινωφελή εργασία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάσταση που επικρατεί σήμερα στις ελληνικές φυλακές, δεν τιμά κανέναν μας. Από τη στιγμή που δεν μπορούν να εξασφαλίσουν αξιοπρεπή στέγη στους κρατούμενους θα ήταν αστείο, εάν δεν ήταν τραγικό, να πιστεύουμε ότι μπορούν να φέρουν σε πέρας την αποστολή τους, δηλαδή να τους σωφρονίσουν.

Γι' αυτόν το λόγο θεωρώ ότι είναι χρέος μας να συνδράμουμε όλοι στην προσπάθεια που κάνει σήμερα το Υπουργείο Δικαιοσύνης να δώσει λύση στο πρόβλημα και μακροπρόθεσμα να μετατρέψει τις φυλακές από αποθήκες ανθρώπων σε αληθινά ιδρύματα σωφρονισμού.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Βλατή.

Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελίζα Βόζεμπεργκ.

ΕΛΙΖΑ ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Κύριε Υπουργέ, ζήτησα ξανά το λόγο κατ' αρχάς διότι είχα την τιμή να μου απευθυνθείτε προσωπικά χθες, αναφορικά με την επισήμανσή μου ότι η τροπολογία η οποία έρχεται αναμφισβήτητα «ακυρώνει» αυτό καθ' εαυτό το σχέδιο νόμου, διότι ο επείγον χαρακτήρας της από τη μία δεν προκύπτει, αλλά η μείζων σημασία της είναι οφθαλμοφανής. Αυτό το κατέγραψα και μου απαντήσατε –αν και δεν ήμουν φυσικά παρούσα, αλλά σας άκουγα– ότι δεν μετείχε της Επιτροπής και ότι στην Επιτροπή αυτή η τροπολογία εγκρίθηκε, παρά το γεγονός ότι γνωρίζετε ότι μπορούσατε να τη φέρατε ακόμα και αν δεν είχε εγκριθεί. Δεν ήμουν στην Επιτροπή, διότι το κόμμα μου δεν με ενέταξε σε αυτήν την Επιτροπή. Δεν έχω ευθύνη, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορώ να το παρατηρήσω.

Επιμένω, λοιπόν, στο γεγονός ότι η τροπολογία έτσι όπως έρχεται, κατά την άποψή μου, δεν δικαιολογεί ούτε κατεπείγοντα χαρακτήρα και δεν μπορεί να εξηγηθεί γιατί είναι τόσο αποκομμένη από ένα γενικότερο σχέδιο νόμου το οποίο έχετε εξαγγείλει και θα φέρετε, που αφορά στην επιτάχυνση της διαδικασίας της δικαιοσύνης εν γένει. Διότι όταν μιλούμε για αποσυμφόρηση φυλακών από τη μία πλευρά και για ευνοϊκές μεταχειρίσεις συγκεκριμένων κατηγορουμένων από την άλλη, αυτό συναρτάται άμεσα με την επιτάχυνση των ρυθμών της δικαιοσύνης.

Αναφορικά με την προσωρινή κράτηση –και σ' αυτό εστιάζω, όπως και χθες– εγώ δεν θα είχα καμμία αντίρρηση, αν ήταν όμως ολοκληρωμένη η τροπολογία και συναρτημένη με την επιτάχυνση, να την υποστηρίξω.

Μιλώ σε πρώτο ενικό, διότι η παράταξή μου ούτως ή άλλως έχει το αίτημα της απόσυρσης όλης της τροπολογίας και αυτό θα υποστηρίξω, γιατί δεν είναι ενιαία. Διότι αν επιταχύνετε τις διαδικασίες με ένα σχέδιο νόμου το οποίο να το συζητήσουμε και το οποίο θα βοηθήσει τη δικαιοσύνη, σίγουρα θα μπορούσατε και να μειώσετε το χρόνο του ανώτατου όρου της προσωρινής κράτησης και να εξαλείψετε τη διάταξη εκείνη που αφορά στα πλημμελήματα κατά συρροή, επειδή ήταν φωτογραφικές διατάξεις των δύο μεγάλων πολύνεκρων δυστυχημάτων του «ΣΑΜΙΝΑ» και των Τεμπών και βεβαίως τον τρόπο με τον οποίο καταγιγνώσκονται πάντα η προσωρινή κράτηση, που αναμφισβήτητα για το νομικό μας πολιτισμό δεν είναι τιμητική, εφόσον ουσιαστικά φαλκιδεύει το τεκμήριο αθωότητας από τη μια εκδοχή και από την άλλη είναι μια κατάγνωση ποινής πριν ακόμη καταδικαστεί

κάποιος.

Όμως, το σημαντικό σε ό,τι αφορά στις άλλες τροπολογίες και ιδιαίτερα στην αποσυμφόρηση των φυλακών, κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, διερωτώνται ρητορικά, πιστεύει κανείς ότι η αποσυμφόρηση των φυλακών μπορεί να πραγματοποιηθεί με την εξαγορά της κάθειρξης; Ποια είναι εκείνη η αιτιολογία που οδηγεί τον κοινό νομοθέτη να εξαγοράζει ένας με κακουργηματική πράξη καταδικασθείς την κάθειρξή του προκειμένου να αποσυμφορηθούν οι φυλακές, όταν θα μπορούσε ένα σχέδιο νόμου να προβλέπει το διαχωρισμό των κρατούμενων, να προβλέπει εκείνες τις συνθήκες που πραγματικά ο εγκλεισμός παράγει σωφρονισμό, όταν θα μπορούσε να προβεί σε χιλιάδες άλλες ρυθμίσεις;

Και το λέω αυτό, κύριε Υπουργέ, διότι η ασφαλιστική δικλίδα δόθηκε για μας που προβλέπεται στη διάταξη ότι η αίτηση για την εξαγορά της κάθειρξης –εγώ εκεί εστιάζω– θα εξετάζεται από την εν γένει συμπεριφορά του καταδικασθέντος, από τη βαρύτητα του εγκλήματος και από τη μετατροπή της εκτός εάν κριθεί ότι δεν τον αποτρέπει από την διάπραξη άλλων αδικών πράξεων, άλλων εγκλημάτων, είναι ψευδεπίγραφη. Διότι η μεν βαρύτητα της πράξης έχει ήδη κριθεί γι' αυτό του επεβλήθη κάθειρξη, η προσωπικότητα του κατηγορουμένου έχει συνεκκριθεί μαζί με την κατάγνωση της ποινής, η συμπεριφορά του δεν μπορεί να κριθεί διότι είναι για το διάστημα που εκτίει και μπορεί να είναι και υποκριτική ή ενταγμένη σε ένα σύστημα που ο ίδιος δεν μπορεί να αντιδράσει. Και βεβαίως, το αν η μετατροπή της αρκεί ή δεν αρκεί να τον αποτρέψει από την πράξη, η ίδια η πράξη του και η προσωπικότητά του το μαρτυρεί.

Επομένως, τι λέτε; Ότι εγώ, με την εξαγορά της κάθειρξης προτείνω την αποσυμφόρηση των φυλακών. Έχω την άποψη ότι αυτό, κύριε Υπουργέ, ευθαρσώς σας το λέω, πρέπει να αποσυρθεί. Πρέπει να το ξανασκεφθείτε, πρέπει να το συνδυάσετε με ένα σχέδιο νόμου που θα αφορά εν γένει στην επιτάχυνση των ρυθμών της δικαιοσύνης. Και βεβαίως, δεν μπορείτε στην κοινωνία σήμερα να πείτε με λόγο πειστικό, γιατί επιτρέπεται σε κάποιον που έχει καταδικαστεί για εμπόριο ναρκωτικών, να έχει τη δυνατότητα να εξαγοράζει τα 4/5 της ποινής και δεν εμμένετε στα 3/5. Ούτε μπορείτε πειστικά να εξηγήσετε πώς θα λειτουργήσει ένας εισαγγελέας είκοσι πέντε ετών. Και πάλι εννοώ, δεν υποτιμώ ούτε το θεσμό ούτε την ιδιότητα, αλλά αναμφισβήτητα η εμπειρία παίζει ένα ρόλο και οι ασφαλιστικές δικλίδες του δικαστηρίου για να κρίνει κανείς την τοξικοεξάρτηση, παίζουν ένα ρόλο. Πώς θα πείσετε την κοινωνία ότι ένας που κατηγορείται για εμπόριο ναρκωτικών με ικανή ποσότητα, με συγκεκριμένη συμπεριφορά, προσέρχεται με κάποιο έγγραφο το οποίο δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από έναν εισαγγελικό λειτουργό, χαρακτηρίζεται τοξικομανής, η πράξη του εκ των πραγμάτων εισάγεται ως πλημμέλημα και δεν υπάρχει τρόπος να μετατραπεί σε κακούργημα. Το αντίθετο, όπως γνωρίζετε, γίνεται. Αυτό δεν γίνεται. Γι' αυτό η κοινή αντίληψη σήμερα, η κοινωνία σύσσωμη πιστεύει ότι με την τροπολογία, με τη σπουδή που έρχεται, που δεν εξηγείται η αναγκαιότητα, με τον τρόπο που έρχεται ως τροπολογία άλλου σχεδίου νόμου, στη χρονική στιγμή που έρχεται και με την προτεραιότητα από το Υπουργείο σας, γιατί είναι το πρώτο σχέδιο νόμου, προσδοκά στο να αφήσει εμπόρους ναρκωτικών έξω. Δεν λέω ότι είναι στη βούλησή σας. Εγώ δίκη προθέσεων δεν κάνω. Και αυτή τη στιγμή δεν μιλάω αμιγώς νομικά διότι έχω πολιτική ιδιότητα. Μιλάω όμως με το σφυγμό της κοινωνίας. Αποσυρτέ το, παρακαλούμε, κύριε Υπουργέ, όσο είναι καιρός.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Χρυσανθόπουλος, Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι οι ελληνικές φυλακές έχουν κορεσθεί. Γιατί η ελληνική κοινωνία βρίσκεται σε βαθιά κρίση, γιατί η οικονομική επιδείνωση είναι πολύ μεγάλη στα νοικοκυριά, γιατί υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες λαθρομετανάστες, διότι εκπέττει το αδιακό σύστημα του τόπου μας. Δηλαδή, οι άνθρωποι επιζητούν διά της

ατομικής απαλλοτρίωσης ξένης περιουσίας, να απολαύσουν αγαθά. Είναι μια εξέλιξη, που σύμφωνα με τη νέα λογική σε αυτή την Αίθουσα θα μπορούσε να θεωρηθεί επαναστατική. Όμως, η ατομική απαλλοτρίωση και η ατομική συμπεριφορά ίδια, συμμορίας, δεν αποτελεί παρά μια εγκληματική πράξη.

Χιλιάδες συνάνθρωποί μας καθημερινά ληστεύονται. Βλέπουμε ότι η εγκληματικότητα φτάνει στα ύψη. Και φυσικά, οι φυλακές δεν χωράνε πια. Το ότι είναι ελληνικές φυλακές είναι μια υπόθεση που πρέπει να αναλυθεί σε μια άλλη στιγμή, σίγουρα όμως δεν είναι σωφρονιστικά καταστήματα. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι χώροι εκκόλαψης νέων ανομιών, παρανομιών, διότι εκεί, όσοι αποφυλακίζονται, μετακυλύουν στη συνέχεια με τη συμπεριφορά τους τον εαυτό στην επανεισδοχή, στη φυλακή. Τα δε ευεργετικά μέτρα για την αποσυμφόρηση δεν γίνονται διά λόγους ανθρωπιστικούς, απλά γιατί δεν χωράνε άλλο. Αυτή είναι η σκληρή αλήθεια. Είναι αποτυχία ενός ολόκληρου πολιτικού και κοινωνικού συστήματος.

Μέσα, όμως, σε αυτή τη συζήτηση έχει παρεισφρήσει κάτι ιδιαίτερα σοβαρό. Μία κατηγορία εκατό, διακοσίων, τριακοσίων ανδρών που είναι καταδικασθέντες σε ισόβια για εμπόριο ναρκωτικών, μπαίνουν στην αναλογική διαδικασία αποφυλάκισής τους. Αναλογικά μέτρα στο πλαίσιο της λεγόμενης δικαιοσύνης.

Ξέρετε, αυτοί οι άνθρωποι είναι ονοματισμένοι. Αρκετοί απ' αυτούς κοσμούν τις εφημερίδες που ασχολούνται με την κοινωνική ζωή των Ελλήνων, γίνονται πολύ συχνά πρωτοσέλιδα. Αυτοί οι άνθρωποι πολλές φορές είναι επιχειρηματίες, είναι υπεράνω υποψίας, είναι άτομα τα οποία γνωρίζουν, έχουν και πολύ χρήμα, άριστους δικηγόρους, πολιτικούς φίλους, προστάτες σε πολλά επίπεδα. Και σαφώς θα ήθελαν την ευνοϊκή μεταχείριση.

Σε αυτήν την Αίθουσα συγκροτούνται, λοιπόν, δύο λογικές. Η μία λογική λέει ότι αυστηροποίηση των ποινών για τους εμπόρους ναρκωτικών, αλλά διευκόλυνσή τους. Και έρχεται το ζήτημα των είκοσι πέντε ετών το οποίο μπορεί να γίνει και δεκαέξι με ασαφή διατύπωση στο νόμο. Τα δικαστήρια δεν θα έχουν τα Πρακτικά της Βουλής για να δουν εάν το είκοσι πέντε γίνεται δεκαέξι, όταν συνεδριάζουν. Θα έχουν τη διάταξη του νόμου. Και όταν κάποιος έχει προσφέρει υπηρεσίες και είναι καλό παιδί, σύμφωνα με τα τελευταία –γιατί είναι το σύνθημα της εποχής τα καλά παιδιά και έχουν γίνει και τραγουδάκια– αυτοί θα μπορούν να αποφυλακιστούν.

Ξέρετε για ποιους μιλάμε; Θα μπορούσαμε να έχουμε τον ονομαστικό τους κατάλογο σήμερα, να δούμε με ποιον επικοινωνούν. Εγώ στην κατηγορία τους δεν θα έλεγα «επικοινωνούν», θα έλεγα «συναγαλάζονται» διότι είναι ειδική κατηγορία και θα επέμενα στην εμμονή που πρέπει να έχει μία ευνομούμενη πολιτεία περί θανατικής ποινής, περί ισοβίων και ποτέ περί μείωσης της ποινής αυτών που με τις ενέργειές τους θανατώνουν χιλιάδες νέους. Πόσα είναι τα θύματα ετησίως των εμπόρων ναρκωτικών στη χώρα μας; Δεν είναι μόνο όσοι πεθαίνουν ένεκα της χρήσης ως εξαρτημένοι τοξικομανείς. Είναι οι παρεπόμενες ενέργειες, η εγκληματική συμπεριφορά, να κλέψουν, είναι η συμπεριφορά του βιαστή, είναι η συμπεριφορά του ανθρώπου που βρίσκεται εκτός εαυτού γιατί είναι εξαρτημένος.

Και πράγματι, οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ με νομοθετήματα από το 1974 και μετά σε τρεις νομοθετικές πράξεις, έκαναν επιτέλους το διαχωρισμό μεταξύ χρήστη και εμπόρου. Ποιο ήταν, όμως, το κόλπο και το ξέρουμε; Τα πλαστά χαρτιά που αγόραζαν από γιατρούς για να πιστοποιήσουν ότι είναι χρήστες, να πετύχουν της ειδικής μεταχείρισης, της μείωσης της ποινής και στη συνέχεια, να φθάσουν κάποια στιγμή να πετύχουν και την αποφυλάκισή τους.

Αν, λοιπόν, θέλουμε ως κοινωνία να θωρακίσουμε τη λειτουργία μας, πρέπει να αποτρέψουμε το εύκολο του κέρδους, να μην τους πούμε «Πόσο είσαι παλικάρι μου; Σαράντα χρονών, μάλιστα. Στα εξήντα πέντε ή στα πενήντα έξι τα δισεκατομμύρια που μάζεψες από την εμπορία ναρκωτικών, έβγα έξω να τα απολαύσεις».

Τι συμβαίνει στις φυλακές απ' αυτούς που αποφυλακίζονται, γιατί όπως είπα, δυστυχώς, δεν είναι σωφρονιστικά ιδρύματα; Πάνω από τους μισούς ξαναέρχονται πίσω. Ο εκπαιδευμένος έμπορος ναρκωτικών από το παιχνίδι δεν θα γίνει ξανά έμπορος

ο ίδιος. Θα στήσει το δίκτυό του. Το είχε από πριν απειράχτο. Και μέσα απ' αυτό θα πλουτίζει διαρκώς.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, σαφώς θέλει να εμμένει στις προθέσεις της. Εδώ, όμως, ψηφίζουμε τις νομοθετικές διατάξεις που εισηγείται και όχι τις προθέσεις της. Το άρθρο 40 στο άρθρο 2, κύριε Υπουργέ, που με ακούτε τώρα, να έχετε τη γενναιότητα να το αποσύρετε τώρα, αυτή τη στιγμή πριν έρθει η ψηφοφορία, για να αποδείξετε ότι πράγματι δεν τους διευκολύνετε. Διότι αυτό είναι διευκόλυνση. Τα ισόβια γίνονται είκοσι πέντε ή δεκαέξι. Έχετε το θάρρος να δείξετε γενναιότητα, να κάνετε αυτήν την υποχώρηση; Να αξιολογηθείτε όχι επί των προθέσεων, αλλά επί των έργων σας. Να διευκολύνετε τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ πιστεύω, που αυτή τη στιγμή θα κληθούν να υπερψηφίσουν μια νομοθετική διάταξη που καθ' όλα, για όλη την κοινή γνώμη ανεξαιρέτως, είναι μαύρη σελίδα. Δεν περιποιεί τιμή.

Θα ήθελα λοιπόν απέναντι σε αυτούς που γίνονται ηθικοί αυτουργοί και παροτρύνουν μέσα στο πολιτικό μας σύστημα τη νεολαία να ακολουθήσει το δρόμο της αποχαύνωσης, αυτούς που ψάχνουν ευεργετικές λύσεις, τους δικηγόρους της Αιθούσης που αισθάνονται μετά την κατάρτιση του ασυμβίβαστου ως ανάδοχοι υπεράσπισης εγκληματιών, διότι οφείλουν να το πράξουν κατά το επάγγελμά τους, να κατανοήσουν ότι αυτές οι διευκολύνσεις ουδόλως συμβάλλουν και συνεισφέρουν σε κάτι το οποίο η κοινή γνώμη θα μπορούσε να το χαιρετίσει ως νομοθέτημα σημαντικό, ως πρόδη τιμής και υπερηφάνειας, ως στάση ηθικής και όχι ως αποτέλεσμα συναλλαγής. Διότι όταν νομοθετείς για μερικές εκατοντάδες ανθρώπων που είναι ονοματισμένοι ένας-ένας και τους δίνεις τέτοιες διευκολύνσεις τότε πράγματι πρόκειται για μία άμεση σχέση προσωπικού χαρακτήρα.

Και για να αποτάξετε από πάνω σας αυτό το στίγμα, έχετε το χρονικό περιθώριο να ενεργήσετε σε αυτήν την Αίθουσα και να τιμήσετε το Κοινοβούλιο, ότι νομοθετεί κατά συνείδηση και δεν νομοθετεί στη λογική του λόχου και της κομματικής γραμμής. Δηλαδή ότι μπορούμε να νομοθετούμε σύμφωνα με το άρθρο 60 του Συντάγματος και ότι η Κυβέρνηση ως εκτελεστική εξουσία δεν επιβάλλει τους νόμους, αλλά τους εισηγείται προς συζήτηση. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κ. Χατζηγάκης έχει το λόγο.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Σε ένα νομοσχέδιο που έρχεται να επικυρώσει μία Οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης εισάγονται δύο τροπολογίες άκρως επικίνδυνες για το κοινωνικό σύνολο αυτό καθ' εαυτό, λόγω της ζημιάς που προκαλούν αυτές οι τροπολογίες, αλλά και από τη ζημιά του μηνύματος το οποίο εκπέμπει το περιεχόμενο αυτών των δύο τροπολογιών.

Η τροπολογία που αφορά τα ναρκωτικά ή η τροπολογία του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, είναι τροπολογίες οι οποίες στην πραγματικότητα απαλλάσσουν από βαριά εγκλήματα εγκληματίες οι οποίοι έχουν διαπράξει βαρύτατα κακούργηματα και ιδιαίτερα όσον αφορά το νόμο περί ναρκωτικών.

Κύριε Πρόεδρε, δεν θα αναφερθώ στα νομικά επιχειρήματα τα οποία με εγκράτεια ανέπτυξαν ο εισηγητής μας κ. Τζαβάρας, η κ. Βόζεμπεργκ και άλλοι συνάδελφοι από την πλευρά του ΛΑΟΣ όπως ο κ. Βορίδης. Θα αναφερθώ σε ορισμένα συμπεράσματα πολιτικά και θα καταλήξω σε ορισμένα σημεία του κακού το οποίο προκαλείται στο ευρύτερο κοινωνικό σύνολο. Το πολιτικό ερώτημα το οποίο τίθεται είναι γιατί έρχονται αυτές οι τροπολογίες και ιδίως η τροπολογία για τα ναρκωτικά. Ποιος ο λόγος; Είναι λόγος εξυπηρέτησης του δικαίου; Είναι λόγος που εξυπηρετεί και στηρίζει τη δικαιοσύνη; Είναι λόγος που στέλνει ένα σωστό κοινωνικό μήνυμα στο λαό, στους πολίτες; Η απάντηση είναι αναπόδραστα όχι.

Και τότε γιατί έρχονται αυτές οι τροπολογίες; Σήμερα εδώ αναπτύχθηκαν δύο απόψεις. Η μία άποψη πιο θεωρητική, πιο ιδεολογικοποιημένη αναπτύχθηκε από τον Εκπρόσωπο του Συνσπισμού τον κ. Κουβέλη, που είπε ότι υπάρχουν δύο ιδεολογικές τάσεις και ότι η Κυβέρνηση δήθεν επέλεξε την κοινωνικότερη, την επιεικέστερη. Δηλαδή ότι ήλθε σε αντίθεση με το εκδικητικό μένος το οποίο πιθανόν να περιείχε μία αντίθετη διάταξη ή μία διάταξη η οποία θα άφηνε τα πράγματα ως έχουν. Εδώ θέλω να διαφωνήσω κάθετα.

Το ερώτημα δεν είναι εκδικητικότητα ή γενικά ήπιο. Το ερώτημα είναι προστατεύουμε την κοινωνία, προστατεύουμε το δίκαιο, προστατεύουμε τη δικαιοσύνη ή αφήνουμε τα πράγματα όπως έχουν και μόνο και μόνο για να εξυπηρετηθούν ορισμένοι συγγεροί εγκληματίες, όπως είναι οι έμποροι ναρκωτικών, ανοίγουμε τις πόρτες και περνούν από εκεί οι εγκληματίες που θα μολύνουν το κοινωνικό σώμα;

Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Κουβέλης είναι εγκρατής και στην θεωρία του δικαίου γνωρίζω επίσης ότι έχει διαβάσει και τον Ρόλς και τον Σαντέλ και την κοινωνικά φιλελεύθερη πλευρά. Και οι δύο δέχονται ότι όπου υπάρχει το κοινωνικό συμφέρον, όπου συγκρούεται το κοινωνικό συμφέρον με ιδιαίτερα μικρά ιδιωτικά συμφέροντα -ακόμα και ο Ρόλς το δέχεται- το κοινωνικό συμφέρον είναι εκείνο που υπερτερεί.

Εδώ, λοιπόν, ποιο είναι το κοινωνικό συμφέρον που διασφαλίζεται από αυτή τη διάταξη η οποία εισάγεται; Υπάρχει κοινωνικό συμφέρον; Αντίθετα έρχεται το νομοσχέδιο και ανοίγει τις πόρτες σε εγκληματίες, σε ανθρώπους που παραβαίνουν το νόμο περί ναρκωτικών, σε εμπόρους και αυτοί έρχονται να πλήξουν θανάσιμα το κοινωνικό σύνολο.

Έχουμε λοιπόν, μια σαφή παραβίαση του κανόνα της γενικής πρόληψης, που ταυτόχρονα ούτε ο κανόνας της ειδικής πρόληψης προστατεύεται, διότι εδώ δεν παίρνετε μέτρα για να βελτιωθεί το πρόσωπο που βγαίνει από τις φυλακές κάτω από αυτές τις βαριές κατηγορίες, απλώς έτσι ανοίγουν πόρτες και τον αφήνουμε έξω.

Τώρα, υπάρχει και η άλλη άποψη, η άποψη της Κυβέρνησης, γιατί η Κυβέρνηση έρχεται και εφαρμόζει αυτό. Εγώ θα ήμουν ο τελευταίος, όχι μόνο μέσα στο Κοινοβούλιο, αλλά ο τελευταίος Έλληνας που θα καταλόγιζα δόλο ή πρόθεση στον Υπουργό και στο Υπουργείο και σε οποιονδήποτε συνάδελφο, ότι πιέζεται από συμφέροντα, πιέζεται από αυτούς τους ανθρώπους που κατέχουν μαύρο παράνομο πλούτο στα χέρια τους, οι οποίοι μ' αυτόν τον τρόπο επιχειρούν με έμμεσους πλάγιους τρόπους να εκβιάσουν την εκάστοτε εξουσία.

Αποκρούω χωρίς δεύτερη κουβέντα αυτήν την άποψη. Όμως, κύριε Υπουργέ, επειδή πέρασα από αυτό το έδαφος και ξέρω ακριβώς τι συμβαίνει, αυτό που συμβαίνει είναι απλό. Αυτοί οι κύριοι είναι εκείνοι που διοργανώνουν όλες τις εξεγέρσεις στις φυλακές, είναι εκείνοι που βάζουν μπροστά όλους τους αδύναμους και για πιο ασήμαντες αιτίες φυλακισμένους και δημιουργούν όλες αυτές τις εκρήξεις.

Νομίζω ότι φοβηθήκατε επειδή πάντοτε διοργανώνονται τέτοιες εξεγέρσεις από καιρού εις καιρόν. Φοβηθήκατε μήπως έχετε ένα τέτοιο επεισόδιο, που πράγματι όλοι οι Υπουργοί Δικαιοσύνης φοβούνται, όλοι οι Υπουργοί Δικαιοσύνης θέλουν να αποτρέψουν. Ο φόβος σας αυτός όμως, πιστεύω ότι σας έφερε στη θέση να εισάγετε μια διάταξη η οποία -επιτρέψτε μου να πω- είναι εγκληματική, διότι δημιουργεί όλα αυτά τα πάρεργα τα οποία και οι συνάδελφοι ανέπτυξαν.

Θεωρώ λοιπόν, ότι θα πρέπει αυτό το φόβο να μην το υιοθετήσετε. Θα πρέπει να αντιμετωπίσετε τα πράγματα όπως είχαν άλλωστε μέχρι σήμερα, έτσι ώστε να μην επιβάλλουμε ένα δικαϊκό σύστημα τέτοιο το οποίο θα ανοίγει τις πόρτες σε κάθε εγκληματία.

Βέβαια, υπάρχει και ένας άλλος λόγος. Υπάρχει η συμφόρηση των φυλακών. Πάντοτε, κύριε Υπουργέ, όπως ξέρετε...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα, δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

...όπως γνωρίζετε, το πρόβλημα είναι ενός αιώνα. Ψάχνοντας σήμερα στα αρχεία μου βρήκα ένα παλιό δημοσίευμα του 1928, Κυβέρνηση Ελευθερίου Βενιζέλου, όπου δείχνει ότι και τότε αντιμετώπιζαν το πρόβλημα της συμφόρησης των φυλακών. Έλεγε ότι η κατάρτιση των μικρών ποινών φυλακίσεως και κρατήσεως -το τονίζω- και η αντικατάσταση δια χρηματικών ποσών και προστίμων θα δημιουργούσε μια αποσυμφόρηση των φυλακών κ.λπ..

Βλέπετε, λοιπόν, ότι το πρόβλημα της αποσυμφόρησης είναι ένα πρόβλημα διαχρονικό και θα έλεγα ένα πρόβλημα που αφορά και άλλες χώρες, αλλά και όλη την οικουμένη. Όμως, με το να προχωρήσουμε με κριτήριο την αποσυμφόρηση των φυ-

λακών και να αφήσουμε στυγνούς εγκληματίες έξω, οι οποίοι έχουν διαπράξει μεγάλα αδικήματα, όπως είναι εκείνο της εμπορίας ναρκωτικών, νομίζω ότι διαπράττουμε ένα έγκλημα και, επειδή σας γνωρίζω, εσείς δεν πρέπει να αφήσετε να γίνει αυτό το έγκλημα.

Τώρα έρχομαι στην επιχειρηματολογία σας, δηλαδή στα όλα όσα ελέχθησαν στις παρεμβάσεις σας. Ποια είναι η επιχειρηματολογία, την οποία εκθέσατε; Είπατε ότι πρώτον υπάρχουν και άλλα εγκλήματα σοβαρά, τα οποία μπαίνουν στα 3/5.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, είναι επιχείρημα αυτό; Απαγορεύεται! Εάν νομίζετε ότι είναι εγκλήματα σοβαρά, στυγερά, τα οποία μολύνουν την κοινωνία και δημιουργούν κινδύνους, απαγορεύεται! Είναι επιχείρημα το να λέτε ότι υπάρχουν και άλλα στυγερά εγκλήματα με 3/5 και επομένως γι' αυτό το λόγο το φέρνουμε και για τα ναρκωτικά; Είναι επιχείρημα αυτό;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ**)

Το δεύτερο επιχείρημα, το οποίο επικαλεστήκατε, είναι ότι από είκοσι χρόνια πάτε στα είκοσι πέντε, όσον αφορά τους αποδεδειγμένους έμπορους ναρκωτικών, οι οποίοι έχουν καταδικαστεί σε ισόβια.

Σας είπαν οι συνάδελφοι ότι, πρώτον, αφαιρείτε τη λέξη «πραγματικά» και επομένως το περιθώριο της απαλλαγής μεγαλώνει. Όμως, πόσοι άραγε είναι εκείνοι που εκτίουν ποινή για ισόβια έναντι όλων των άλλων εγκληματιών-κακούργων, οι οποίοι έχουν πράξει παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών κατ' εμπορία, που για πολλούς λόγους δεν τους καταδίκασαν εφαρμόζοντας το νόμο οι δικαστές ή σε ισόβια ή σε άλλη κάθειρξη;

Αυτούς πρέπει να τους απαλλάξουμε με τα 3/5; Με ποια λογική θα πρέπει να τους απαλλάξουμε με τα 3/5, επειδή μόνο και μόνο ευρέθησαν ορισμένα ελαφρυντικά στοιχεία;

Νομίζω, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ότι διαπράττετε ένα πολύ μεγάλο σφάλμα, το οποίο έστω και την τελευταία στιγμή μπορείτε να διορθώσετε αποσύροντας την τροπολογία. Σας το λέω αυτό μετά λόγου γνώσεως.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σας το λέω, λοιπόν, γιατί πρώτον και εγώ αντιμετώπισα αυτό το πρόβλημα. Και η Κυβέρνηση μας, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, το αντιμετώπισε και πραγματικά προβληματιστήκαμε, διότι υπήρχαν διάφορες πιέσεις, διάφοροι εκβιασμοί, διάφορες απειλές –και απειλές ακόμη!– αλλά δεν υποκύψαμε.

Ως Αντιπολίτευση είχατε τη δική μας θέση! Δεν είναι μόνο ότι τα είπε η κ. Τζάκρη, τα λέγατε όλοι εδώ μέσα! Είναι προς τιμήν του τότε Υπουργού του κ. Δένδια, ο οποίος μόλις ετέθη το θέμα και συζητήθηκε, απέσυρε μια διάταξη, η οποία πραγματικά αποδεικνυόταν ότι ήταν επικίνδυνη.

Επομένως, πιστεύω ότι δεν θα στέρξετε μέχρι τέλους σε αυτό το έγκλημα, το οποίο αυτή η διάταξη δημιουργεί στην κοινωνία, με αυτό το μήνυμα που στέλνει στους νέους και σε τελική ανάλυση σε αυτούς τους ανθρώπους, οι οποίοι πίσω από την πλάτη μας, έξω από αυτή την Αίθουσα καγχάζουν και μας κοροϊδεύουν.

Τι λένε; «Αυτό είναι το Κοινοβούλιο, αυτοί είναι οι Βουλευτές, αυτός είναι ο πολιτικός κόσμος, μέσα στη διαφθορά, μέσα στην υποχώρηση, μέσα σε όλο αυτό το σύστημα, αυτοί είναι!» Και κοροϊδεύουν στην πλάτη μας θεωρώντας μας ανθρωπάκια που σε κάθε πίεση, σε κάθε εκβιασμό, βάζοντας μια ετικέτα, τους δίνουμε συγχωροχάρτια. Εμείς δεν θα δώσουμε συγχωροχάρτι και θα επιμεινουμε σε αυτή τη γραμμή μας!

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Εισερχόμαστε τώρα στις προτασόμενες δευτερολογίες.

Το λόγο έχει ο κ. Μαρκογιαννάκης για τέσσερα λεπτά ακριβώς και παρακαλώ να είστε συνεπής στο χρόνο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο Υπουργός κ. Χατζηγάκης μίλησε εντεκάμισι λεπτά. Εγώ είχα την ατυχία να μην έχω μαζί μου την κάρτα, για να εγγραφώ νωρίς για πρωτο-

λογία, παρακαλώ μην μου βάζετε εκ των προτέρων περιορισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Εγώ ανέλαβα τώρα μόλις.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι διαχρονικά απ' όλες τις κυβερνήσεις έχουν γίνει παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα, στην Ποινική Δικονομία, στο Σωφρονιστικό Κώδικα, παρεμβάσεις οι οποίες ήταν αποσπασματικές, με αποτέλεσμα να έχουμε οδηγηθεί σε ένα απόλυτα κατηγορούμενοκεντρικό σύστημα που βλέπει μόνο τον κατηγορούμενο, μόνο τον καταδικασμένο και αγνοεί την κοινωνία. Θα σταθώ σε αυτές τις δυο διατάξεις, οι οποίες θίγονται από τις τροπολογίες που μας έχετε φέρει.

Και ξεκινώ από το άρθρο 282, κύριε Υπουργέ το οποίο έχει υποστεί αλλεπάλληλες τροποποιήσεις, διότι πραγματικά υπάρχει τάση των κυρίων ανακριτών να προφυλακίζουν σε πάρα πολλές περιπτώσεις κακώς. Και όλες οι πρωτοβουλίες οι νομοθετικές οι οποίες υπήρξαν στο παρελθόν είχαν στόχο να περιοριστεί αυτό το φαινόμενο.

Παρά ταύτα, εγώ ομολογώ ότι και τώρα αντιμετωπίζουμε το ίδιο πρόβλημα. Εσείς, όμως, τι κάνετε; Πήγατε στο άλλο άκρο. Την αρχή της ηθικής απόδειξης που ισχύει και για τον ανακριτή όταν αποφασίζει αν θα προφυλακίσει ή όχι, αν θα κρατήσει κάποιον προσωρινά, πλέον την καταργείτε και του βάζετε τέτοιες δικλίδες που θα έρθει η ώρα –δεν θα περάσει καιρός– που θα βρεθείτε σε δύσκολη θέση. Διότι θα έχει διαπραχθεί αδίκημα το οποίο θα έχει προκαλέσει την κοινή γνώμη και θα δουν οι πολίτες την επόμενη ημέρα έξω τον κύριο αυτόν. Θα βρεθείτε σε πάρα πολύ δύσκολη θέση, σας το λέω.

Να σας πω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της ανακολουθίας του κράτους. Πριν από δύο ή τρεις μήνες νομοθετήσαμε εδώ μέσα και κάναμε κακούργημα την πράξη του δουλεμπορίου, του διακινητού. Οι ποινές οι οποίες προβλέπονται δεν φτάνουν μέχρι τα είκοσι χρόνια. Και ο στόχος ήταν να κρατούνται προσωρινά, να περάσει ένα μήνυμα προς τα έξω ότι εδώ στην Ελλάδα οι δουλεμποροί δεν θα περάσουν καλά. Τώρα δεν θα μπορέσει να τον κρατήσει προσωρινά οποιοσδήποτε ανακριτής, διότι η ποινή δεν εξικνείται μέχρι τα είκοσι χρόνια. Αυτό είναι ένα παράδειγμα.

Και να σας πω ποια είναι η λύση στο πρόβλημα, κύριε Υπουργέ και δεν το κατάλαβε κανείς Υπουργός μέχρι αυτή τη στιγμή, τόσοι που έχουν περάσει από το Υπουργείο Δικαιοσύνης και θα το πω και για τον κ. Χατζηγάκη που μιλούσε προηγουμένως. Το πρόβλημα της προσωρινής κράτησης λύνεται μόνο με ένα τρόπο: Εάν οι επικεφαλές του Αρείου Πάγου και της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου ενστερνιστούν –και πρέπει να ενστερνιστούν– ποια είναι η βούληση του νομοθέτη. Από την ώρα που θα καταλάβουν ότι ο νομοθέτης δεν θέλει τις αθρόες προσωρινές κρατήσεις, από εκεί και πέρα υπάρχουν επιθεωρητές. Εάν ο κάθε κύριος επιθεωρητής στον τομέα του επιθεωρήσει και δει ότι ο κάθε ανακριτής με το παραμικρό βάζει στη φυλακή και κρατάει προσωρινά και τον ελέγξουν πειθαρχικά, τελειώσαμε με το πρόβλημα.

Διότι έχει επικρατήσει διαχρονικά, κύριε Υπουργέ, η άποψη ότι ο αυστηρός δικαστής ποτέ δεν έχει τιμωρηθεί. Αντίθετα, ο επεικλής δικαστής είναι εκείνος ο οποίος τιμωρείται. Ε, λοιπόν, να πέσει μία καμπάνα και στον αυστηρό, σε εκείνον ο οποίος υπερακοντίζει του γράμματος και του πνεύματος του νόμου. Έτσι θα λυθεί το πρόβλημα και δεν θα βρεθείτε στη δύσκολη θέση –επαναλαμβάνω– που πολύ σύντομα θα βρεθείτε.

Έρχομαι τώρα στο άλλο που είναι και μεγαλύτερο πρόβλημα.

Κύριε Υπουργέ, περνάτε όχι απλά ένα μήνυμα αλλά και στην πράξη θα δείτε τι θα συμβεί. Μόλις εφαρμοστεί ο νόμος τον οποίον θα ψηφίσετε –διότι εμείς δεν θα τον ψηφίσουμε– θα δείτε ότι εκείνοι οι οποίοι θα επωφεληθούν από τις ρυθμίσεις που κάνετε για την υφ' όρον απόλυση σχετικά με τα ναρκωτικά και στην προπάρθετα αποσυμφόρησης των φυλακών θα είναι οι έμποροι ναρκωτικών, μόνο αυτοί.

Θα κάνω μία αναδρομή για το τι έχει ισχύσει κατά καιρούς. Η αρχική ρύθμιση, κύριοι συνάδελφοι, του Ποινικού Κώδικα ποια ήταν; Υφ' όρον απόλυση στα 2/3 και πραγματική έκτιση στο ήμισυ. Αυτή ήταν η αρχική ρύθμιση. Στη συνέχεια έγιναν νομοθετικές παρεμβάσεις, κύριε Υπουργέ, με στόχο αφ' ενός μεν την

επιεικότερη αντιμετώπιση του προβλήματος για όλους τους καταδικασμένους και φτάσαμε να έχουμε τα 3/5 της έκτισης αλλά με πραγματική έκτιση 1/3 –και δεν το άκουσα να το τονίσει κανένας- αλλά και με αυστηροποίηση των διατάξεων όσον αφορά τους εμπόρους ναρκωτικών και τι είπαμε; Είς μεν την ισόβια κάθειρξη –στην ισόβια κάθειρξη αρχικά ήταν είκοσι χρόνια πραγματική έκτιση από τον Ποινικό Κώδικα, στη συνέχεια πήγαμε στα είκοσι αλλά τα τέσσερα μπορεί να είναι μεροκάματα- θα πρέπει να μείνει είκοσι πέντε χρόνια από τα οποία τα είκοσι τουλάχιστον να είναι πραγματική έκτιση. Το αφαιρείτε. Αφαιρείτε τη δεύτερη παράγραφο, πώς να το κάνουμε; Αφαιρείτε τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 40. Ό,τι και να πείτε στα Πρακτικά ο δικαστής θα εφαρμόσει το γράμμα του νόμου, καθαρές κουβέντες.

Προσέξτε τώρα τι άλλο κάνετε. Αυτό σημαίνει το εξής: Ναι, μεν έκτιση είκοσι πέντε χρόνια αλλά με δεδομένο ότι θα μπορούν αυτοί οι κύριοι από την πρώτη ημέρα να δουλεύουν στη φυλακή –διότι θα έχουν χρήματα και ξέρετε τι σημαίνει αυτό το πράγμα- στα δεκαέξι χρόνια, που για το οποιοδήποτε έγκλημα βγαίνει με πραγματική έκτιση ο οποιοσδήποτε, θα βγαίνει και ο έμπορος ναρκωτικών. Άρα, επανερχόμαστε στην ίση μεταχείριση.

Αλλά πάω αλλού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Συγγνώμη, κύριε Μαρκογιαννάκη, δεν έχετε τα χρονικά περιθώρια για εκτενή χρονική αναδρομή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Σε ένα λεπτό τελειώσα. Είναι χρήσιμα αυτά τα οποία λέω. Σας λέω ότι σε ένα λεπτό τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ασφαλώς, αλλά δυστυχώς ο χρόνος είναι αμελίκτος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Τελειώνω σε ένα λεπτό.

Πρόσκαιρη κάθειρξη. Σήμερα για να βγει κάποιος από τη φυλακή που έχει δεκαοκτώ χρόνια, πρέπει να εκτίσει πραγματικώς τα 2/3, ήτοι τα δώδεκα. Μαζί με τα μεροκάματα τα 4/5, που το αφαιρείτε και αυτό. Τώρα με τη ρύθμιση που κάνετε και πάτε σε κοινές διατάξεις, θα βγει στο 1/3, στα έξι χρόνια. Χαρίζετε, λοιπόν, έξι χρόνια κάθειρξης στον έμπορο ναρκωτικών που έχει καταδικαστεί δεκαοκτώ χρόνια. Θα έμενε μέσα δώδεκα, τώρα θα μείνει έξι χρόνια.

Το καταλαβαίνετε αυτό; Καταλαβαίνετε τι πάτε να κάνετε; Αδειάζετε τις φυλακές από τους εμπόρους ναρκωτικών. Ρωτήστε τον κύριο εισαγγελέα που είναι πίσω σας, ο οποίος τα ξέρει τα πράγματα καλύτερα και από μένα και ενδεχομένως και από σας, κύριε Υπουργέ. Θα σας πει αυτό το πράγμα.

Κύριε εισαγγελέα –με συγχωρείτε που απευθύνομαι σε σας, αλλά ως συμβούλου του Υπουργού το κάνω- μέχρι σήμερα έπρεπε η πραγματική έκτιση να είναι τα 2/3 και τώρα με τις κοινές διατάξεις του άρθρου 105 είναι το 1/3 και με δεδομένο ότι αυτοί δουλεύουν από την πρώτη μέρα που θα μπουν στη φυλακή, διότι έχουν χρήματα να κάνουν τη δουλειά τους –να το πω έτσι κομπάζω- στα έξι χρόνια θα είναι έξω, ενώ σήμερα πρέπει να κάνει δώδεκα. Τι μήνυμα θέλετε να περάσετε;

Εάν θέλετε να εκτεθείτε, πρόβλημά σας. Εάν θέλουν οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ να εκτεθούν, πρόβλημά τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Απολύτως κατανοητά.

Κύριε Μαρκογιαννάκη, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Εκθέτετε και εμάς. Διότι η κοινωνία θα πει η Βουλή ψήφισε. Δεν θα πει το ΠΑΣΟΚ ψήφισε. Παρακαλώ, πάρτε πίσω τις τροπολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας ευχαριστούμε, κύριε Μαρκογιαννάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, δεκατρείς μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-δασκάλοι από το 28ο Δημοτικό Σχολείο Βόλου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Παυλόπουλος για τέσσερα λεπτά.

Παρακαλούμε, κύριε Παυλόπουλε, να βοηθήσετε ως προς το χρόνο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τα ουσιώδη έχουν λεχθεί.

Μια εισαγωγική παρατήρηση θα ήθελα να κάνω. Ένα είναι βέβαιο, κύριε Υπουργέ. Με τη ρύθμιση την οποία φέρνετε, υπάρχει επιεικότερη μεταχείριση και μεγαλεμπόρων ναρκωτικών, είτε το θέλετε είτε όχι. Και μη βασιστείτε –εγώ να αναγνωρίσω όλες τις καλές προθέσεις στην ερμηνεία την οποία κάνετε εσείς- στο γράμμα του νόμου. Μιλάμε για ποινικό νόμο και ξέρουν όλοι ότι η ερμηνεία του ποινικού νόμου είναι πολύ διαφορετική σε σχέση με άλλους νόμους.

Όπως και να το κάνουμε και ό,τι και να δηλωθεί εδώ, από τη στιγμή που ερμηνευτικά προκύπτει πράγματι –και το λέμε όλοι- αυτή η επιεικότερη μεταχείριση, ο δικαστής, με βάση το γεγονός ότι η αρχή της επιείκειας στο χώρο του Ποινικού Δικαίου είναι βασική αρχή, να είστε βέβαιοι ότι εκεί θα τείνει περισσότερο.

Άρα, ανοίγουμε μια κερκόπορτα έναντι μεγαλεμπόρων ναρκωτικών. Αυτό είναι βέβαιο. Εγώ δεν κάνω κανένα «κυνήγι» μαγισσών, δεν καταλογίζω σε κανέναν τέτοιες προθέσεις, αλλά η αλήθεια είναι τι μήνυμα εκπέμπουμε από εδώ.

Και το πρώτο που θέλω να πω είναι ότι βεβαίως ο κ. Δένδιας, τον περασμένο Μάιο, είχε φέρει τη ρύθμιση αυτή ή περίπου τη ρύθμιση αυτή. Έγινε συζήτηση και την απέσυρε. Εκεί και με εισηγήτρια τη νυν Υφυπουργό, την κυρία Τζάκρη, έλεγε αυτά τα οποία λέμε τώρα.

Από εκεί και πέρα, λοιπόν, ο Υπουργός της Νέας Δημοκρατίας, την εποχή εκείνη απέσυρε τη διάταξη, λέγοντας ότι πρέπει να το σκεφθεί και αυτή είναι η συνήθης δικαιολογία των Υπουργών όταν παίρνουν πίσω κάτι γιατί πείσθηκαν. Αλλά αυτό σημαίνει συνέπεια, σημαίνει πραγματικά ότι κάποιος σέβεται το διάλογο στο Κοινοβούλιο.

Το ερώτημα είναι, κύριε Υπουργέ, στο ΠΑΣΟΚ άλλα υποστηρίζετε από αυτήν τη Αίθουσα και αυτό το Βήμα τότε και άλλα υποστηρίζετε τώρα; Τι άλλαξε στο μεταξύ;

Το δεύτερο που θέλω να παρατηρήσω είναι το εξής. Γιατί πρέπει να σκεφθείτε πολύ περισσότερο αυτή τη ρύθμιση. Το λέτε στην αιτιολογική έκθεση. Λέτε αυτό που επικράτησε για να έχουμε τις σημερινές ρυθμίσεις, τις οποίες εσείς φέρατε το 2001, εσείς υπερασπιζόσασταν και το Μάιο εδώ. Αυτές οι ρυθμίσεις αποπνέουν το πνεύμα της γενικής πρόληψης. Ίσα-ίσα, σε διατάξεις που αφορούν στην καταπολέμηση της εμπορίας ναρκωτικών στη σημερινή κοινωνία και στη σημερινή νεολαία, αυτή η γενική πρόληψη πρέπει να είναι και να παραμένει το σύνθημα σε ό,τι αφορά τους κανόνες δικαίου.

Δηλαδή, ο παραδειγματισμός. Γιατί, τι μας λέτε περίπου; Αυτή η αρχή της γενικής πρόληψης, που σημαίνει ότι είμαι αυστηρός στη συγκεκριμένη περίπτωση μόνο και μόνο για να αποτρέψω κάποιον να κάνει κάτι στο μέλλον, αυτό πρέπει να υποχωρήσει. Γιατί να υποχωρήσει; Να υποχωρήσει, κύριε Υπουργέ –το λέτε και στην αιτιολογική έκθεση- διότι από τη μια πλευρά έχουν γεμίσει οι φυλακές και από την άλλη, τι να κάνουμε, είναι άνθρωποι και εκείνοι που έχουν συγκεκριμένα προβλήματα που πρέπει να τα δούμε.

Προσαρμοζόμαστε, δηλαδή, στην αρρωστημένη κατάσταση που έχει διαμορφωθεί του σωφρονιστικού συστήματος και της ποινικής μεταχείρισης και αποκρούουμε τη γενική πρόληψη που είναι βασική αρχή στο χώρο του Ποινικού Δικαίου και αποτελεί την πεμπτοσύνη της ποινής στο ποινικό μας σύστημα. Προσαρμοζόμαστε, δηλαδή, στην άρρωστη συγκυρία και αποφεύγουμε να αντιμετωπίσουμε το ζήτημα μακροπρόθεσμα, όπως το κάναμε μέχρι σήμερα.

Είναι λύση αυτή; Είναι λύση, δηλαδή, το να καθόμαστε να αναγνωρίζουμε την αρρώστια που υπάρχει στον τομέα αυτό, αλλά τι να κάνουμε, δεν θα πάρουμε μέτρα να την προλάβουμε σε άλλες περιπτώσεις, αλλά θα κάνουμε ευκαιριακά κάτι τώρα για να αντιμετωπίσουμε αυτό το οποίο ήδη υπάρχει;

Τελειώνω με μία φράση. Νομίζω ότι όταν νομοθετούμε σε τόσο σοβαρά θέματα, σε δύσκολες κοινωνικές συνθήκες, όπως είναι οι σημερινές, πρέπει να σκεφτόμαστε ότι δεν μπορούμε μόνο να προσαρμοζόμαστε στη συγκυρία.

Θα σας θυμίσω κάτι, κύριε Υπουργέ, γιατί ξέρω ότι σας αρέσουν καμμία φορά και τέτοιες αναφορές που διανθίζουν τον κοινοβουλευτικό διάλογο. Θα σας πω μια φράση του Πωλ Μπουρζέ που είναι σημαντική, έχει μείνει στην ιστορία και μας αφορά

όλους, ιδίως δε τους νομοθετούντες. Είχε πει ότι: «Πρέπει να μάθουμε να ζούμε όπως σκεφτόμαστε. Αλλιώς, αργά ή γρήγορα, θα μάθουμε να σκεφτόμαστε, όπως ζούμε». Και αυτό είναι πολύ κακό, ιδίως για ρυθμίσεις οι οποίες έχουν τόσο μεγάλη σημασία και κυρίως εκπέμπουν ένα μήνυμα μέσα από το Κοινοβούλιο στη σύγχρονη εποχή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας ευχαριστούμε και εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε ο κύκλος των ομιλητών.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Βεβαίως, κύριε Υπουργέ. Πόσο χρόνο θα θέλατε;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δώστε μου επαρκή χρόνο, κύριε Πρόεδρε, γιατί νομίζω ότι θα είναι χρήσιμο για όλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για έξι λεπτά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θέλω κατ' αρχήν να ευχαριστήσω, όλους τους συναδέλφους που πήραν το λόγο, διότι παρά τις στιγμές έντασης, ο διάλογος υπήρξε εξαιρετικά χρήσιμος.

Ας ξεκινήσουμε, λοιπόν, με μία γενική παραδοχή. Είναι η παραδοχή την οποία σας ανέπτυξε ο κ. Κουβέλης. Υπάρχουν δύο «σχολές» στη νομική και πολιτική σκέψη. Η μία «σχολή» -θα μπορούσαμε να τη χαρακτηρίσουμε «συντηρητική σχολή»- προτείνει αύξηση των ποινών για την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας, κατάργηση -ει δυνατόν- της υφ' όρον απόλυσης και σωφρονισμός του εγκληματία με τον πιο ακραίο τρόπο.

Αυτή είναι η μία «σχολή» σκέψης. Τη σέβομαι, αλλά διαφωνώ απολύτως.

Υπάρχει η άλλη «σχολή» σκέψης, η οποία αντιλαμβάνεται την αντιμετώπιση του εγκλήματος, όχι στη βάση των επιβαλλόμενων ποινών, αλλά με βάση την ανάγκη να σχεδιαστεί σοβαρή αντεγκληματική πολιτική που λαμβάνει υπ' όψιν της όλες τις κοινωνικές, οικονομικές και θεσμικές παραμέτρους, που επιχειρεί να προλάβει το έγκλημα και δευτερογενώς να το καταστείλει. Είναι η αντίληψη, η προοδευτική εκείνη σύλληψη, για την ενίσχυση των θεσμών με τέτοιο τρόπο, ώστε να μη χρειάζεται η μοναδική ίαση του τραύματος να είναι το σωφρονιστικό σύστημα.

Ανήκω σ' αυτή τη δεύτερη «σχολή» σκέψης, στην οποία υποθέτω ότι επίσης όλοι οι συνάδελφοι οφείλουν σεβασμό, έστω κι αν διαφωνούν μαζί μου.

Από εκεί ξεκινούν και οι διαφοροποιήσεις μας. Μου αναγνωρίστηκε από συνάδελφο -και τον ευχαριστώ γι' αυτό που έκανε- ότι πρώτη φορά βλέπει Υπουργό να διαλέγεται και στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή και στην Ολομέλεια και να υιοθετεί πολλές από τις παρατηρήσεις συναδέλφων.

Επιτρέψτε μου, όμως, να κάνω μία παρατήρηση. Ο δημοκρατικός διάλογος δεσμεύει, στην αποδοχή προτάσεων, μόνο εμένα; Δεν δεσμεύει κάποιον άλλον ο οποίος, παρά την επίδειξη δημοκρατικής ευαισθησίας για την υιοθέτηση θέσεων και απόψεων του, ωθεί αυτόν και άλλους που κάνουν παρατηρήσεις να είναι ακόμα σκληρότεροι στην κριτική τους;

Ο δημοκρατικός διάλογος δεν δεσμεύει μόνο εμένα, μας δεσμεύει όλους. Η Κυβέρνηση από την πλευρά της έδειξε ότι, επειδή ακριβώς αξιολογεί χρήσιμες παρατηρήσεις, τις υιοθετεί, τις ενσωματώνει.

Παρ' όλα αυτά, από την Αντιπολίτευση, από μία μερίδα της Αντιπολίτευσης, υπάρχει κλιμάκωση της έντασης και της αντιπαράθεσης.

Άκουσα με πολλή προσοχή τον τέως Υπουργό κ. Χατζηγάκη, τον κ. Μαρκογιαννάκη και τον κ. Παυλόπουλο, πολλές από τις παρατηρήσεις των οποίων υιοθετώ. Ο κ. Μαρκογιαννάκης είπε σωστά, ότι ένα από τα βασικά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε

είναι ότι ο Άρειος Πάγος πρέπει να αντιληφθεί ότι ο νομοθέτης δεν θέλει τόσο γενικευμένη εφαρμογή του μέτρου της προσωρινής κράτησης. Είναι, επίσης, σωστό ότι η επιθεώρηση θα έπρεπε να καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν τιμωρείται μόνο ο επιεικής δικαστής, αλλά και ο σκληρός δικαστής.

Ωστόσο, το πρόβλημά μας, κύριε συνάδελφε, είναι ότι ο Άρειος Πάγος, όχι μόνο δεν έχει υιοθετήσει τις κατά καιρούς υποδείξεις του νομοθέτη, αλλά έχει προχωρήσει σε υπερβολικές ακρότητες σε ό,τι αφορά την ερμηνεία διατάξεων του ποινικού μας συστήματος σχετικά με την προσωρινή κράτηση.

Γι' αυτό, ο νομοθέτης πρέπει -και τούτο αφορά το άρθρο 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας- να δεσμεύσει τον ανακριτή με τη θέσπιση συγκεκριμένων κριτηρίων που αφορούν το μέτρο της προσωρινής κράτησης.

Θα θέσω ξανά το ερώτημα. Απελευθερώνετε ή ευνοείτε μεγαλύτερους ναρκωτικών; Κατηγορηματικά «όχι», διότι ο κώδικας των ναρκωτικών προβλέπει ότι οι επιβαρυντικές περιπτώσεις τιμωρούνται με την ποινή της ισόβιας κάθειρξης και στην ισόβια κάθειρξη η υφ' όρον απόλυση προϋποθέτει τα είκοσι πέντε χρόνια έκτισης ποινής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Η πραγματική έκτιση;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Η πραγματική έκτιση;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα έρθω στο θέμα, κύριε Μαρκογιαννάκη, διότι θέλω να ενσωματώσω την παρατήρησή σας.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου λίγο χρόνο. Μην με πιέζετε με το κουδούνι, θα χρειαστώ λίγο χρόνο ακόμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Δεν φταίει ο Πρόεδρος, κύριε συνάδελφε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Εντάξει, εντάξει, κύριε Πρόεδρε. Να είστε καλά, σας ευχαριστώ.

Κύριε Πρόεδρε του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, μιλήσατε για την παιδοφιλία. Ο παιδόφιλος ή ο βιαστής ανηλίκου, σύμφωνα με το σύστημά μας, έχει τη δυνατότητα υφ' όρον απολύσεως στα 3/5. Έχει δίκιο ο Βουλευτής του κόμματός σας κ. Ροντούλης, ο οποίος είπε, ότι σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση, αυξήθηκε η διάθεση των ναρκωτικών μεταξύ των νέων παιδιών.

Η αύξηση των ναρκωτικών έγινε παρά την εφαρμογή του καθεστώτος των 4/5. Δικαιώνεται έτσι το επιχειρήμά μου ότι η αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών δεν είναι θέμα ποινών και της υφ' όρον απόλυσης, αλλά δημιουργίας και εφαρμογής μιας σοβαρής αντεγκληματικής πολιτικής.

Θα μπορούσατε να μου πείτε, όπως είπε και ο κ. Χατζηγάκης: «Κοιτάξτε να δείτε, κύριε Υπουργέ, αν υπάρχουν άλλες βαριές μορφές ποινικής παραβατικότητας για τις οποίες πρέπει να ισχύουν τα 4/5, να το κάνετε». Όμως, σ' αυτή την περίπτωση, υιοθετούμε εντελώς διαφορετικό κανόνα, που είναι παντελώς αντίθετος από αυτόν που υιοθέτησε ο Ποινικός μας Κώδικας από το 1951, πριν από πενήντα χρόνια.

Εάν η πρόταση είναι να αλλάξει όλο το ποινικό μας σύστημα, αυτό υπερβαίνει τα δικά σας όρια, τα όρια της Βουλής. Θα πρέπει μια επιτροπή καθηγητών του Ποινικού, δικαστών και δικηγόρων, να ασχοληθεί με το αίτημα αυτό. Όμως, τότε να γνωρίζετε ότι και η ποινική θεωρία και οι εισαγγελείς θα είναι παντελώς αντίθετοι. Παντελώς αντίθετοι! Πρόκειται για παράδοση που αρχίζει από την εισηγητική έκθεση του 1924. Πρόκειται για παράδοση εφαρμογής από το 1951.

Εμείς πιστεύουμε στον ισχύοντα δογματικό κανόνα της υφ' όρον απόλυσης μετά από έκτιση των 3/5 της ποινής.

Στο σημείο αυτό οφείλω να ενσωματώσω στο νομοσχέδιο δύο από τις παρατηρήσεις που έχουν γίνει, τις οποίες και θέλω να αναγνωρώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτη: Σε ό,τι αφορά την πρόβλεψη της εικοσιπενταετίας, για την υφ' όρον απόλυση καταδικασμένου σε ισόβια κάθειρξη, συνοδεύεται με πραγματική έκτιση ποινής, όχι μικρότερη των είκοσι χρόνων. Προτείνω: Μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 2 της τροπολογίας, το οποίο και διαβάζω...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Μια στιγμή, κύριε Υπουργέ, να

το δούμε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Βεβαίως.

Διαβάζω τη διάταξη, όπως είναι τώρα: «Απόλυση υπό όρο. Όσοι καταδικάστηκαν υπό τις επιβαρυντικές περιστάσεις των άρθρων 23 και 23 Α του παρόντος, σε ποινή ισόβιας κάθειρξης μπορούν να απολυθούν υπό τον όρο της ανάκλησης εφόσον έχουν εκτίσει τουλάχιστον είκοσι πέντε έτη». Αμέσως προστίθεται νέο εδάφιο: «Στον κατά το προηγούμενο εδάφιο κατάδικο δεν μπορεί να χορηγηθεί η υπό όρο απόλυση, αν δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα είκοσι ετών».

Επεσήμανα και προηγουμένως ότι στον ισχύοντα νόμο δεν υπάρχει ρητή παραπομπή, όπως εμείς εισηγουμαστε, στα επόμενα του 105 άρθρα του Ποινικού Κώδικα. Προσέξτε ποια είναι η διαφορά.

Με την προτεινόμενη τροπολογία είναι σαφές ότι το Δικαστικό Συμβούλιο, για να αποφασίσει την υπ' όρον απόλυση πρέπει οπωσδήποτε να αξιολογήσει, αν από τη συμπεριφορά του καταδίκου, προκύπτει κίνδυνος τελέσεως νέων αδικημάτων. Με το άρθρο 106 του Ποινικού Κώδικα, από το γεγονός ότι δεν γινόταν ρητή αναφορά σε αυτό, θα μπορούσε να δημιουργηθεί ερμηνευτικό πρόβλημα, σχετικά με το αν το Δικαστικό Συμβούλιο υποχρεούται να εφαρμόσει άρθρα 105 επόμενα του Ποινικού Κώδικα. Θα σας εξηγήσω γιατί.

Παρ' ότι ο βασικός κανόνας του Ποινικού μας Κώδικα, ορίζει ότι ο χαρακτήρας του εγκλήματος εξαρτάται από την ποινή που επιβάλει ο νόμος βασική δογματική αρχή του ποινικού μας συστήματος, νομολογήθηκε από τον Άρειο Πάγο ότι αυτό δεν ισχύει στα εγκλήματα περί τα ναρκωτικά.

Κρίθηκε δηλαδή από τον Άρειο Πάγο ότι και αν ακόμη επιβάλλεται ποινή φυλάκισης σε τοξικοεξαρτημένο διακινητή ναρκωτικών, το έγκλημά του δεν είναι πλημμέλημα, αλλά οπωσδήποτε κακούργημα!

Κατά τον ίδιο τρόπο, κύριε Βορίδη, είναι πιθανό να δημιουργηθεί ερμηνευτικό πρόβλημα, αν δεν υπάρχει ρητή αναφορά στην εφαρμογή των άρθρων 105 επ. Π.Κ..

Διασφαλίζουμε καλύτερα, γιατί δεν μπορεί ο έμπορος ναρκωτικών να ευνοηθεί στην υπ' όρον απόλυση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, η προσθήκη αυτή να κατατεθεί για τα Πρακτικά και να διανεμηθεί.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, τώρα αμέσως θα την αναγνώσω.

Προσθέτω και κάτι ακόμη. Στο άρθρο 106, στο οποίο ρητά παραπέμπουμε, στην παράγραφο 2 προβλέπεται: «Στον απολυόμενο μπορούν να επιβληθούν ορισμένες υποχρεώσεις που θα αφορούν τον τρόπο της ζωής του και ιδίως τον τρόπο της διαμονής του. Οι υποχρεώσεις αυτές μπορούν πάντοτε να ανακληθούν, να τροποποιηθούν, με αίτημα του απολυμένου». Το Δικαστικό Συμβούλιο, δηλαδή, μπορεί να επιβάλει ορισμένους όρους, ορισμένες ειδικές υποχρεώσεις στον απολυόμενο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θέλω να εισαγάω στον κώδικα περί ναρκωτικών, στο άρθρο 40, ειδική εξαίρεση για τα ναρκωτικά. Μιλώ για την παράγραφο 3 του άρθρου 2 της τροπολογίας. Μετά την τελευταία αναδιατύπωση που έκανα, ξαναδιαβάζω το άρθρο ως έχει μέχρι τώρα: «Όσοι καταδικάστηκαν, υπό τις επιβαρυντικές περιστάσεις των άρθρων 23 και 23 Α του παρόντος, σε ποινή ισόβιας κάθειρξης, μπορούν να απολυθούν υπό τον όρο της ανάκλησης εφόσον έχουν εκτίσει τουλάχιστον είκοσι πέντε έτη. Στον κατά το προηγούμενο εδάφιο κατάδικο, δεν μπορεί να χορηγηθεί η υπό όρον απόλυση αν δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα είκοσι ετών. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 105 επ. Π.Κ.».

Προσθέτω νέο εδάφιο: «Η κατά το άρθρο 106 παράγραφος 2 του Ποινικού Κώδικα επιβολή ορισμένων υποχρεώσεων στον απολυόμενο, όπως η παρακολούθηση θεραπευτικού προγράμματος μετά από αίτησή του, η εμφάνισή του κατά διαστήματα σε αστυνομικό τμήμα ή σε άλλη δημόσια αρχή, η τήρηση της απα-

γόρευσης να μεταβαίνει ή διαμένει σε ορισμένο τόπο, η τήρηση της απαγόρευσης να συναναστρέφεται ή να συναντάται με ορισμένα πρόσωπα, είναι υποχρεωτική».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Δηλαδή σε ό,τι αφορά τις παραβάσεις του κώδικα περί ναρκωτικών, προβλέπουμε όχι δυναμική ευχέρεια του Δικαστικού Συμβουλίου αλλά υποχρέωση να του επιβάλει ορισμένες υποχρεώσεις, όπως είναι η ανά τακτά χρονικά διαστήματα προσέλευση σε αστυνομικό τμήμα ή σε άλλη δημόσια αρχή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Όλα αυτά σωρευτικά;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όχι σωρευτικά, είναι «όπως». Η διατύπωση είναι ενδεικτική, κύριε Μαρκογιαννάκη.

Επαναλαμβάνω, «η κατά το άρθρο 6 παράγραφος 2 του Ποινικού Κώδικα, επιβολή ορισμένων υποχρεώσεων στον απολυόμενο όπως» και κάνω ενδεικτική απαρίθμηση: «... η παρακολούθηση θεραπευτικού προγράμματος μετά από αίτησή του, η εμφάνισή του κατά διαστήματα σε αστυνομικό τμήμα ή σε άλλη δημόσια αρχή, η τήρηση της απαγόρευσης να μεταβαίνει ή διαμένει σε ορισμένο τόπο, η τήρηση της απαγόρευσης να συναναστρέφεται ή να συναντάται με ορισμένα πρόσωπα, είναι υποχρεωτική».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Κύριε Υπουργέ, και αυτό να κατατεθεί στα Πρακτικά και να διανεμηθεί.

(Στο σημείο αυτό ο κύριος Υπουργός καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο το οποίο έχει ως εξής:

(«Άρθρο 40

Απόλυση υπό όρο

«Όσοι καταδικάστηκαν, υπό τις επιβαρυντικές περιστάσεις των άρθρων 23 και 23^Α του παρόντος σε ποινή ισόβιας κάθειρξης, μπορούν να απολυθούν υπό τον όρο της ανάκλησης εφόσον έχουν εκτίσει τουλάχιστον είκοσι πέντε έτη. Στο κατά το προηγούμενο εδάφιο κατάδικο δεν μπορεί να χορηγηθεί η υπό όρο απόλυση, αν δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα είκοσι (20) ετών. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 105 επ. Π.Κ. Η κατά το άρθρο 106 παρ. 2 Π.Κ, επιβολή ορισμένων υποχρεώσεων στον απολυόμενο, όπως η παρακολούθηση θεραπευτικού προγράμματος, η εμφάνισή του κατά διαστήματα σε αστυνομικό τμήμα ή σε άλλη δημόσια αρχή, η τήρηση της απαγόρευσης να μεταβαίνει ή διαμένει σε ορισμένο τόπο, η τήρηση της απαγόρευσης να συναναστρέφεται ή να συναντάται με ορισμένα πρόσωπα, είναι υποχρεωτική»)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έχω την εντύπωση ότι και δογματικά είναι σωστές οι προτάσεις μας αλλά και οι διασφαλίσεις τέτοιες, ώστε να επιβεβαιωθεί απολύτως από τη Βουλή ότι δεν παρέχεται καμία απολύτως διευκόλυνση σε οποιονδήποτε έμπορο ναρκωτικών.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Εισερχόμαστε στη συζήτηση των δευτερολογιών.

Ο κ. Κουβέλης έχει ζητήσει πρώτος το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει κι εγώ το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δώστε το λόγο στον κ. Τζαβάρα, για να μην θεωρεί ότι του πήρα τη σειρά!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, όλοι θα πάρουμε το λόγο, ας πάμε με τη σειρά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Αν θέλουν να μιλήσουν, κύριε Βορίδη.

Προηγούνται οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Έχει ζητήσει το λόγο, λοιπόν, ο κ. Κουβέλης, όπως είπα. Έχει ζητήσει το λόγο και ο κ. Πλεύρης.

Ορίστε, κύριε Πλεύρη, έχετε το λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριε Υπουργέ, σε πρώτη φάση οπωσδήποτε έχουμε μία βελτίωση στο θέμα που αφορά στους εμπόρους ναρκωτικών με τις επιβαρυντικές περιστάσεις που έχουν καταδικαστεί σε ισόβια κάθειρξη, ώστε να μην υπάρχει πρόβλημα με την εικασατία.

Χαιρόμαστε που υιοθετήσατε την πρότασή μας, όπως την ανέπτυξε στην εισήγησή του ο εισηγητής μας ο κ. Βορίδης, που επεσήμανε αυτό το πρόβλημα, το οποίο υπάρχει.

Εμείς βέβαια θα εμείνουμε στην ονομαστική ψηφοφορία, διότι θεωρούμε ότι πρέπει να παραμείνει η διάταξη και για όσους έχουν καταδικαστεί για εμπορία ναρκωτικών με τις επιβαρυντικές περιστάσεις 24 και 24 Α' άσχετα εάν για κάποιο λόγο που αφορά το πρόσωπό τους δεν τους έχει επιβληθεί η ισόβια κάθειρξη και τους επεβλήθη η πρόσκαιρη κάθειρξη.

Για να μην δημιουργούμε παρερμηνείες αυτός ο λόγος στο πρόσωπο των ατόμων δεν είναι μόνο εάν είναι τοξικομανής, μπορεί να είναι χίλια δύο άλλα ελαφρυντικά. Η απαξία, όμως, αυτών των αδικημάτων που έχουν να κάνουν με πολλά κιλά ναρκωτικών, με επικίνδυνα ναρκωτικά, με εμπορία ναρκωτικών κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια μας κάνει να εμμένουμε ότι πρέπει να μείνουν τα 4/5.

Με τα 3/5, κύριε Υπουργέ, που φέρνεται τώρα και πραγματική έκτιση το 1/3 σημαίνει ότι κάποιος που θα καταδικαστεί δώδεκα χρόνια με την πραγματική έκτιση των τεσσάρων χρόνων και τα άλλα με μεροκάματα μπορεί να βγει έξω. Μπορεί δηλαδή να βγει κάποιος έξω που στα είκοσι του χρόνια με το ελαφρυντικό της μετεφηβικής ηλικίας κουβαλούσε έναν τόνο ηρωίνη και καταδικάστηκε πρόσκαιρα σε ποινή δώδεκα ετών!

Κύριε Υπουργέ, είδα την Υπουργό κ. Τζάκρη να βρίσκεται στη Βουλή. Καλό θα ήταν να την ακούσουμε!

Το ΠΑΣΟΚ, τον Μάιο, είπε ξεκάθαρα: «Όχι στην τροπολογία του κ. Δένδια»! Και για να μην την αδικώ, έκανε αναφορά για τους τοξικομανείς. Ναι! Όχι όμως για τα 4/5 στα 3/5, κύριε Υπουργέ!

Για την δεύτερη αναφορά που έχετε όσον αφορά στα πλημμελήματα, εκεί έκανε αναφορά η κ. Τζάκρη, αλλά στα 4/5 ήταν ανέκδοτο. Ήταν σύσσωμο το ΠΑΣΟΚ κατά της τροπολογίας. Δεν υπήρξε ούτε ένας Βουλευτής του μέσα στην επιτροπή για δείγμα να πει: «Είναι σωστή η τροπολογία του κ. Δένδια». Και τη φέρνεται την τροπολογία κατά το ήμισυ. Κρατάτε μεν τα είκοσι πέντε χρόνια για όσους είναι ισόβια, φέρνεται όμως δε τα 3/5 για τους μεγαλεμπόρους που απλώς είχαν ένα ελαφρυντικό.

Κύριε Υπουργέ, έστω και την έσχατη ώρα, μην πάμε σε ονομαστική ψηφοφορία και αναγκάσετε τους Βουλευτές της Πλειοψηφίας να ψηφίσουν μία ρύθμιση με την οποία αύριο το πρωί θα δουν έμπορο ναρκωτικών, που έχει καταδικαστεί με επιβαρυντικές περιστάσεις –δηλαδή, έμπορο ναρκωτικών που μοίραζε ναρκωτικά σε σχολεία και απλώς έχει κάποιο ελαφρυντικό, έμπορο ναρκωτικών που κουβαλούσε εκατό κιλά ηρωίνη και απλώς έχει ένα ελαφρυντικό, έμπορο ναρκωτικών που έδωσε ναρκωτικά σε κάποιον από τη χρήση των οποίων αυτός έπαθε βαριά σωματική βλάβη και απλώς έχει ένα ελαφρυντικό- να βρίσκεται έξω.

Δεν είναι μόνο πολιτικό το ζήτημα. Είναι και αμιγώς ηθικό. Και καταλάβετε αυτούς τους Βουλευτές που αύριο το πρωί στις περιφέρειές τους θα τους πουν ότι, συναινέσατε σε μία ρύθμιση που οπωσδήποτε διευκόλυνε εμπόρους ναρκωτικών να βγουν έξω!

Αυτό περιμένουν μέσα στις φυλακές οι έμποροι τώρα που μας βλέπουν. Δεν πρέπει να δώσουμε αυτό το μήνυμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε, κύριε Πλεύρη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Κουβέλης για τέσσερα λεπτά.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, ερμηνεύω την προσθήκη που κάνετε αναφορικά με τη συγκεκριμενοποίηση των όρων που έχει τη δυνατότητα να θέσει το Δικαστικό Συμβούλιο.

Βεβαίως, πρέπει να σας πω ότι διαπιστώνω για άλλη μία φορά πως ψευδεπίγραφα εγείρεται μία προσπάθεια κατατρομοκράτησης της κοινωνίας σε σχέση με αυτό το νομοσχέδιο. Και πρέπει να επιμείνεται στη ρύθμιση την οποία έχετε εισηγηθεί.

Το δεύτερο που ήθελα να σας ζητήσω. Παρακαλώ να έχω τη συγκεκριμένη θέση σας αναφορικά με την πρόταση που σας έχω κάνει. Δηλαδή, να διασπάται η ποινή η οποία έχει καθοριστεί μετά από συγχώνευση, προκειμένου να έχουμε τη δυνατότητα μετατροπής των επιμέρους ποινών που διαμόρφωσαν την ποινή μετά τη συγχώνευση και την εξαγορά.

Το τρίτο που θέλω να θέσω αφορά το άρθρο 3. Δεν πρέπει να επιμείνουμε στο να υπάρχει δυνατότητα μετατροπής μόνο για τις ποινές, για τις αποφάσεις που έχουν επιβάλει ποινές, που δεν έχουν καταστεί αμετάκλητες. Πρέπει η δυνατότητα να δοθεί και στις αμετάκλητες. Και σας λέω με απόλυτη ειλικρίνεια ότι δεν μπορώ να αντιληφθώ γιατί αυτή η διάκριση μεταξύ τελεσιδίκων και αμετακλήτων αποφάσεων. Το κύριο κριτήριο, το βασικό κριτήριο, είναι το ύψος της ποινής. Τι σημασία έχει αν κατέστη αμετάκλητη και δεν είναι απλώς τελεσίδικη; Νομίζω ότι τη ρύθμιση πρέπει να την ενοποιήσετε, έτσι ώστε να αφορά το σύνολο των αποφάσεων και τελεσιδίκων και αμετακλήτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε τον κ. Κουβέλη.

Κύριε Υπουργέ, θέλετε το λόγο;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα απαντήσω αμέσως μετά στον κ. Κουβέλη. Να ακούσω τους Κοινοβουλευτικούς Εκπρόσωπους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαρκόπουλος έχει το λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε ξεπεράσει τις δύο ώρες συζήτησης για το ίδιο θέμα. Συζητάμε και η Κυβέρνηση προτείνει και κάνει ορισμένες αλλαγές, πράγματι, επί τα βελτίω, χωρίς, όμως, να αλλάξει τη φυσιογνωμία της τροπολογίας, ωσάν στο σωφρονιστικό σύστημα της χώρας και στην ελληνική κοινωνία -για όλα αυτά για τα οποία διαλεχθήκαμε μέχρι τώρα- να είναι όλα καλά. Δηλαδή, ωσάν όλα τα πιστοποιητικά περί τοξικομανών, τα οποία δίδονται, να είναι καλά, να είναι ειλικρινή, ωσάν τα Δικαστικά Συμβούλια και η εκτίμηση της συμπεριφοράς των φυλακισθέντων στα σωφρονιστικά καταστήματα να είναι νορμάλ, ωσάν, δηλαδή, να βρισκόμαστε σε μία «κοινωνία αγγέλων» κι ερχόμαστε απλώς να διορθώσουμε δύο, τρία κακώς κείμενα. Διότι αυτό ακούμε εδώ, ότι όλα τα άλλα λειτουργούν σωστά. Δηλαδή τα πάντα μέχρι τώρα σ' αυτήν την ιστορία του νόμου περί ναρκωτικών και της διαχείρισης εκ μέρους των υπόδικων, των κατηγορούμενων και των καταδικασθέντων, είναι φυσιολογικά.

Κι ερχόμαστε, λοιπόν, τώρα, αγνοώντας την πρόσκαιρη κάθειρξη, κάνοντας έξι τα χρόνια γι' αυτούς που ήταν να βγουν στα δώδεκα, κάνοντας με ένα απλό χαρτί περί χρήσεως ναρκωτικών στους εμπόρους το κακούργημα, πλημμέλημα και απλώς βάζετε –κύριε Υπουργέ, ορθώς το κάνετε, αλλά είναι πολύ μικρή η συνεισφορά σ' αυτό που λέγεται αίσθημα της κοινωνίας γι' αυτούς τους ανθρώπους, γιατί αυτό καλούμαστε να ικανοποιήσουμε, εκτός βέβαια από τον ορθολογισμό και το νόμο- τα είκοσι χρόνια ωσάν να κάνετε μία παραχώρηση σε μία συνολική διαμαρτυρία μεγάλου τμήματος της Ελληνικής Βουλής.

Εμείς που διαμαρτυρόμαστε δεν το κάνουμε ως αντιπολιτευτική τακτική. Εξάλλου δεν είναι ιδεολογικό το διακύβευμα, είναι καθαρά κοινωνικό. Και είναι μήνυμα προς την κοινωνία αυτό. Σέβομαι τις απόψεις για τις δύο «σχολές» του σωφρονιστικού συστήματος, αλλά με συγχωρείτε πάρα πολύ, για να αποσυμφωρήσουμε τις φυλακές δεν θα βγάλουμε έξω εμπόρους ναρκωτικών έξι χρόνια πιο πριν, διότι αυτό είναι το αντικειμενικό. Όλα τα άλλα ενδεχομένως αποτελούν μια θεωρία την οποία τη σέβομαι, αλλά επί του προκειμένου αυτό το οποίο μετράει για την ελληνική κοινωνία και για την απόφασή μας και για την ψήφο μας, είναι το αντικειμενικό.

Το αντικειμενικό, λοιπόν, δεν είναι διαπραγματεύσιμο και δεν μειώνει την απαξία του με την παρουσία συνεχώς αυτών που θα βγουν από τις φυλακές, οι οποίοι θα έχουν περιοριστικούς όρους, θα παρουσιάζονται σε συχνά χρονικά διαστήματα στα αστυνομικά τμήματα ή θα υποχρεώνονται σε συγκεκριμένες παρεές. Το αντικειμενικό, αυτό το οποίο θα συμβεί, δεν διακυβεύεται μ' αυτό τον τρόπο, δεν αντιμετωπίζεται μ' αυτόν τον τρόπο.

Κύριε Υπουργέ, δεν μας δώσατε τα στατιστικά στοιχεία τα οποία μας έχετε υποσχεθεί.

Χαμογελάτε, αλλά δεν νομίζω ότι «χαμογελάει» η κοινωνία για το διάλογο ο οποίος υπάρχει εδώ. Σας ζητήσα να μας πείτε εάν υπάρχουν επίσημα στοιχεία για το ποσοστό των ανθρώπων που

βγαίνουν για εμπορία ναρκωτικών από τις φυλακές και ξανακάνουν το ίδιο πράγμα, εάν και εφόσον συλλαμβάνονται, γιατί είμαστε βέβαιοι ότι υπάρχουν και κάποιοι οι οποίοι δεν συλλαμβάνονται.

Κοντολογίς, θα σας διαβάσω από την εισήγηση της εισηγήτριας της Μειοψηφίας την τελευταία φορά που η κυβέρνηση μας πήρε πίσω αυτή την τροπολογία, η οποία δεν ήταν ακριβώς έτσι, ήταν πολύ μικρότερη σε εύρος. Είπε η συνάδελφος εισηγήτρια της Μειοψηφίας τότε προς τα εμάς εκ μέρους του κόμματός σας: «Η δικαιοσύνη, κύριε Υπουργέ, δεν είναι λογιστική και δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται έτσι, γιατί υποθάλπουμε την αδικία στην κυριολεξία, αντί να υπηρετούμε τη δικαιοσύνη».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ολοκληρώστε, κύριε Μαρκόπουλε, γιατί είναι δικαιολογημένες οι διαμαρτυρίες των συναδέλφων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εμείς το πήραμε πίσω. Παρακαλώ να τα πάρετε και εσείς πίσω!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Το λόγο έχει ο Αρχηγός του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Καρατζαφέρης για τέσσερα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ήταν πράγματι μια ευχάριστη έκπληξη ότι η «νέα» Νέα Δημοκρατία στοιχίζεται μαζί μας στο θέμα αυτό. Αυτή η αλλαγή μέσα σε πέντε μήνες, από το να φέρνεται εσείς μια τροπολογία όμοια με αυτή που φέρνει σήμερα ο κ. Καστανίδης, είναι μια μεγάλη αλλαγή. Είμαστε σίγουροι, λοιπόν, ότι αυτές οι αλλαγές θα συνεχιστούν και σε άλλα θέματα που θα έλθουν μπροστά μας.

Εμείς επιμένουμε, βεβαίως, εις την ονομαστική ψηφοφορία και περιμένουμε να ψηφίσετε και εσείς όπως θα ψηφίσουμε και εμείς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Υπάρχει άλλος ομιλητής και μετά να μιλήσω εγώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Έχουν ζητήσει οι εισηγητές το λόγο και προηγείται η κ. Τσόνογλου του ΠΑΣΟΚ για τέσσερα λεπτά.

Ορίστε, κυρία Τσόνογλου, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ-ΒΥΛΛΙΩΤΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προφανώς κανέναν δεν τιμά ότι οι φυλακές σήμερα βρίσκονται σε κατάσταση εξάλειψης. Προφανώς κανέναν δεν τιμά το ότι υπάρχουν φυλακές όπου κρατούμενοι κοιμούνται σε διαδρόμους, κοιμούνται σε τμήματα κράτησης και μεταγωγών.

Εκφράστηκε μια απορία γιατί είναι τόσο επείγον αυτό το νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο είναι πραγματικά επείγον και έχει καθυστερήσει. Έχει καθυστερήσει τόσο η τροποποίηση της διατάξεως του άρθρου 282 παράγραφος 3 όσο και ο εξορθολογισμός της απόλυσης υπό όρον και της ένταξης ακόμα και αυτών που έχουν καταδικαστεί για ναρκωτικά –να μην μας φοβίζει η λέξη και θα εξηγηθώ ως ακολούθως– στο ενιαίο κανονιστικό σύστημα που διέπει όλους τους καταδικασθέντες.

Τι σημαίνει προσωρινή κράτηση; Η διαδικασία στον ανακριτή. Έρχεται συνοδεία ο ύποπτος διαπράττει μίας εγκληματικής πράξης, με ένα κατηγορητήριο που συντάσσεται κατόπιν της μηνύσεως –μία κόλλα χαρτί– και έρχεται στον ανακριτή με μία κατηγορία, όπως την περιγράφει ο εισαγγελέας που τον παραπέμπει στον ανακριτή. Καλείται σε απολογία ο ύποπτος τελέσεως και πολλές φορές, χωρίς καν να εξεταστούν μάρτυρες υπεράσπισης –και αυτή είναι η πρακτική– διατάσσεται από τον ανακριτή εάν θα επιβληθούν περιοριστικοί όροι ή εάν θα οδηγηθεί στις φυλακές ως υπόδικος με το σύστημα της προσωρινής κράτησης.

Μέχρι τώρα η δικαστική πρακτική, σύμφωνα με τη διατύπωση του σχετικού άρθρου, είχε καταντήσει μία μονότονη επιγραμμα-

τική διαδικασία, χωρίς να υποχρεώνει τον ανακριτή. Και όσες επιθεωρήσεις δικαστηρίων και αν γίνουν, όπως είπε ο κ. Χατζηγάκης, και όσοι επιθεωρητές και αν έρθουν, κανείς ποτέ δεν θα σταματήσει στο πώς ο ανακριτής εξέδωσε αυτήν τη διάταξη περί εγκλεισμού στις φυλακές ως υπόδικος.

Είναι γνωστό, λοιπόν, ότι το σύστημα πάσχει. Μακάρι, να συntonίζονταν ακόμη ταχύτερα και να εκδικάζονταν οι υποθέσεις, αλλά μέχρις ότου εξορθολογιστεί και αυτό το σύστημα της ταχύτερης απονομής της δικαιοσύνης τουλάχιστον θα πρέπει να υπάρξουν εγγύα και ασφαλιστικές δικλίδες ότι ο άνθρωπος, ο πολίτης θα απολαύσει της ελευθερίας του, του δικαιώματος να έχει υπέρ αυτού το τεκμήριο της αθωότητας, θα προστατευθεί η αναλογικότητα, θα προστατευθεί το αναγκαιώς επαχθές μέτρο με ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, όχι μόνο για το εάν θα πρέπει να εφαρμοστούν περιοριστικοί όροι στη συγκεκριμένη περίπτωση, αλλά και στην αρνητική περίπτωση, γιατί δεν θα πρέπει να επιβληθούν οι περιοριστικοί όροι και θα πρέπει να επιβληθεί η προσωρινή κράτηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Όταν, λοιπόν, έρχεται μία δικογραφία με ένα δελτίο αντικοινωνικής συμπεριφοράς, κατά τεκμήριο, κατά τον ανακριτή, υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις τελέσεως εγκληματικής πράξεως. Είναι αυτό εγγύα, για να οδηγείται ο πολίτης στα κρατητήρια, στις μεταγωγές, στις φυλακές ως υπόδικος; Δεν απαιτείται μία ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία; Ποιος είναι εκείνος που θα πει ότι ενδεχομένως έχει δικαστεί ή πρόκειται να δικαστεί ή φημολογείται ότι έχει διαπράξει και μία άλλη αξιόποινη πράξη, εξίσου σοβαρή ή σοβαρότερη, όταν εμείς οι ίδιοι παραδεχόμαστε ότι ο κατηγορούμενος είναι αθώος μέχρις αποδείξεως του εναντίου με αμετάκλητη δικαστική απόφαση;

Κατά συνέπεια, το μέτρο της αιτιολογίας και ειδικώς του κριτηρίου ότι θα πρέπει ο κρινόμενος ως επικίνδυνος να τελέσει μία αξιόποινη πράξη και νέες πράξεις είναι η αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση, έστω επί συναφούς αδικήματος, είναι απόλυτα σωστό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μίλησε κάποιος συνάδελφος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ολοκληρώστε, κυρία Τσόνογλου, γιατί ο χρόνος σας τελείωσε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ-ΒΥΛΛΙΩΤΗ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είπε κάποιος συνάδελφος ότι, εφόσον πάμε με την ποινή που εξαγγέλλεται και εφόσον ο χρήστης έχει την τοξικολογική πραγματογνωμοσύνη και πάμε με αυτήν στο δικαστήριο, από πρώτης στιγμής, λοιπόν, θεωρείται ότι έχει ελαφρυντικά και επομένως πάμε για απαλλαγή. Ναι, αλλά υπάρχει η οικονομική δυνατότητα της μετατροπής της κατηγορίας κατά τη διάρκεια της ανάκρισης. Και είναι κάτι που ελέγχεται σε όλο το στάδιο της ανακριτικής διαδικασίας μέχρι της παραπομπής στο ακροατήριο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, όσον αφορά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας ευχαριστούμε πολύ. Δεν έχετε άλλο περιθώριο, κ. Τσόνογλου.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ-ΒΥΛΛΙΩΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, μόνο για δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας παρακαλώ, όπως και όλους τους ομιλητές να μην παρατείνετε το χρόνο σας.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ-ΒΥΛΛΙΩΤΗ: Για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Όχι! Αρχίζουμε το ένα και δύο και τρία λεπτά και φθάνουμε μετά να διαμαρτύρονται και δικαιολογημένα –όλοι οι συνάδελφοι.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ-ΒΥΛΛΙΩΤΗ: Επειδή είμαι εισηγήτρια της Πλειοψηφίας, μόνο για ένα λεπτό. Θα είχα ολοκληρώσει. Αφήστε, σας παρακαλώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είναι εισηγήτρια της Πλειοψηφίας, κύριε Πρόεδρε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ-ΒΥΛΛΙΩΤΗ: Διαβάζω την αιτιολογική

έκθεση του άρθρου 105 του Ποινικού Κώδικα. Στα άρθρα 105 και 110 Α ρυθμίζεται η απόλυση του καταδίκου υπό όρον που αποτελεί και την τελευταία φάση του προοδευτικού σωφρονιστικού συστήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας ευχαριστούμε πολύ. Δεν χρειάζεται να διαβάσετε άλλο. Σας παρακαλώ, κυρία Τσόνου, να σταματήσουμε εδώ!

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΟΝΟΥΛΟΥ-ΒΥΛΙΩΤΗ: Πρέπει να δούμε το θεσμό ως μέτρο σωφρονιστικό και όχι σαν δικαίωμα του καταδίκου. Και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας ευχαριστούμε αλλά παρακαλώ να μη γίνεται κατάχρηση του χρόνου γιατί από εκεί και πέρα οι διαμαρτυρίες είναι απόλυτα δικαιολογημένες.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Τζαβάρας, για τέσσερα λεπτά αυστηρώς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με όλο το σεβασμό που διαθέτω για το πρόσωπο του κ. Κουβέλη, είμαι υποχρεωμένος να του απαντήσω ότι η προσπάθεια για θεωρητικοποίηση των διαφορετικών αντιλήψεων που μας χωρίζουν για το συγκεκριμένο ζήτημα και αφορά το υπό ψηφιση νομοσχέδιο, είναι τουλάχιστον ατυχής και λυπάμαι, κύριε Υπουργέ, γιατί σπεύσατε να υιοθετήσετε την υποτιθέμενη προοδευτική αντίληψη περί δικαίου. Αν μου επιτρέπετε να πω ή να σας θυμίσω, η μόνη προοδευτική αντίληψη, η μόνη προοδευτική σχολή που εκφράστηκε στην Ιστορία του Δικαίου ήταν η Σχολή Fairy που στηριζόταν στις θεωρίες του Καίσαρα Λομπρόζο. Εάν, λοιπόν, αυτή την προοδευτική αντίληψη ακολουθείτε, αυτό είναι δικό σας θέμα, είστε ελεύθερος να πιστεύετε ό,τι θέλετε. Όμως, υπάρχει ένα ζήτημα. Αυτή η συγκεκριμένη άποψή σας η προοδευτική, θεωρώ τουλάχιστον για λόγους ιδεολογικής και πολιτικής συνέπειας, αφού αναφέρεται στην πάταξη του εγκλήματος, θα πρέπει να εναρμονίζεται και με την άποψη του κ. Χρυσόχοϊδη, που προσφάτως ακούσαμε να διατυπώνει το ιδεολόγημα περί μηδενικής ανοχής στο έγκλημα και μάλιστα στα εγκλήματα που βλάδουν ευθέως κατά της κοινωνικής συνοχής. Ερωτώ, λοιπόν, η εμπορία και η διακίνηση των ναρκωτικών και μάλιστα κατά τον τρόπο που περιγράφουν οι επιβαρυντικές περιπτώσεις των άρθρων 23 και 23Α', βλάδουν ευθέως κατά της κοινωνικής συνοχής; Διαλύουν τον κοινωνικό ιστό; Δημιουργούν προβλήματα στη νεολαία; Είναι πράγματι μία κοινωνική επιδημία;

Εάν ο ΣΥΡΙΖΑ, το να δίνει αυτού του είδους τα δείγματα της μεταχείρισης, θεωρεί -και εσείς θεωρείτε- ότι αυτό αποτελεί τη «λυδία λίθο» του προοδευτισμού σας, να τον χαιρέσετε! Εδώ όμως, υπάρχει ένα ζήτημα. Ανοίξατε μία «πόρτα» στη λογική που λέει ότι: Κρατάτε την παλαιά ρύθμιση, όσο αφορά την υποχρεωτική, την υποχρέωση να υπάρχει στον ισόβια κατάδικο, στον ισόβια καταδικασθέντα η προηγούμενη ως προαπαιτούμενο, η πραγματική παραμονή στο σωφρονιστικό κατάστημα επί είκοσι χρόνια. Όμως, για την ταυτότητα του νομοθετικού λόγου, είστε υποχρεωμένος να διατηρήσετε και την υποχρέωση για τον προσκαίρως, σε πρόσκαιρη κάθειρξη καταδικασθέντα, να εκτίσει πραγματικό χρόνο φυλάκισης, κάθειρξης σε σωφρονιστικό κατάστημα 2/3 του χρόνου της ποινής. Διαφορετικά, τότε κάνετε μία άνιστη μεταχείριση αυτών των μεγεθών, τα οποία ο ίδιος δεχθήκατε και δεσμευθήκατε απέναντι στην Αντιπροσωπεία του Κοινοβουλίου μας, ότι πρέπει να τα ρυθμίσετε, κατά τον τρόπο που υπέδειξε η Αντιπολίτευση.

Και καταλήγω για το θέμα του άρθρου 282, παράγραφος 3. Επειδή εμείς, δεν ξέρω εάν σας πείσαμε, αλλά θεωρώ ότι με τις αντιλήψεις μας σας δώσαμε δείγματα του τι σημαίνει προοδευτική αντίληψη για το Δίκαιο, θα πρέπει τουλάχιστον να αντιληφθείτε ότι όσοι αγωνίζονται για να κασιχύσει και στον τομέα της προδικασίας ο σεβασμός της προσωπικής ελευθερίας του πολίτη-κατηγορούμενου, θα πρέπει κατά πάσα περίπτωση να βρεθεί ένας τρόπος για να σέβονται οι ανακριτές και οι εισαγγελείς την αρχή της αναλογικότητας. Με τον τρόπο που εισάγεται η συγκεκριμένη ρύθμιση στην τροπολογία παραβιάζετε την παραδοχή που και εσείς διατηρείτε, όπως και υπό το κράτος του ν.2308. Ποια δηλαδή; Ότι μόνη η βαρύτητα της πράξεως δεν αρκεί για την επιβολή του μέτρου της προσωρινής κράτησης. Εσείς, λοιπόν, τι κάνετε; Για να αποφύγετε τον κόπο να φτιάξετε

έναν πιο ειλικρινή και ένα πιο προοδευτικό θεσμό, που θα σέβεται την αρχή της αναλογικότητας με βάση το άρθρο 25 του Συντάγματος, περιορίζετε αυτό το μέτρο του δικονομικού καταναγκασμού μόνο στις βαρύτατες ποινικά πράξεις.

Άρα, λοιπόν, τι προσφέρετε προοδευτικό στην τροποποίηση του Ποινικού μας Κώδικα;

Και τέλος, καταλήγω, είναι δεδομένο -και αυτό το δέχεται κάθε θεωρία και κάθε ποινική σχολή οποιασδήποτε διδασκαλίας, υποθέτω ακόμα και του εκλεκτού και σεβαστού Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ- ότι σκοπός των μέσων δικονομικού καταναγκασμού που υπάρχουν διαθέσιμα στον εισαγγελέα και στον ανακριτή κατά το στάδιο της ποινικής διαδικασίας είναι πρώτον, να διατηρηθεί καθ' όλη τη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας ο κατηγορούμενος στη διάθεση των ανακριτικών αρχών. Και δεύτερον, να διασφαλιστεί ότι αυτός ο κατηγορούμενος θα έλθει να παραστεί κατά την κυρία διαδικασία. Με αυτούς τους στόχους έχετε τη δυνατότητα -και πιστεύω ότι είναι επιστημονικά επαρκείς οι παρακαθήμενοι σύμβουλοί σας- να σας δώσουν άλλα μέτρα και να κάνετε μία πραγματικά προοδευτική αναμόρφωση του άρθρου 282 παράγραφος 3.

Γι' αυτό σας παρακαλούμε, ακόμα μία φορά, στο όνομα αυτής της προοδευτικής αντίληψης που έχετε για το Δίκαιο και η οποία οπωσδήποτε θα πρέπει να σέβεται δύο πράγματα, τη λειτουργία της εγκληματικής δράσης ως διαλυτικό στοιχείο και παράγοντα στην κοινωνία, και δεύτερον, τη μεταχείριση εκείνων οι οποίοι δεν έχουν ακόμα δεχτεί κρίση τελειωτική και οριστική δικαστηρίου, να γίνονται αντικείμενο σεβασμού ως άνθρωποι που είναι φορείς του τεκμηρίου της αθωότητας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Θεωρώ, λοιπόν, ότι οφείλετε να τις αποσύρετε αυτές τις δύο τροπολογίες στο σύνολό τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αυτή είναι η προσφορά σας στην πολιτική ιστορία του τόπου. Αυτή είναι η προσφορά σας στην ιδεολογία την οποία διακονείτε σε όλους τους ανθρώπους που περιμένουν από εσάς μια δίκαιη πολιτική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Τζαβάρα.

Ο κ. Πέτρος Ευθυμίου Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ έχει το λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι έγινε φανερό σε όλη τη διάρκεια της συζήτησης ότι πράγματι αναπτύχθηκαν δύο σχολές σκέψης και δύο προσεγγίσεις διαφορετικές. Η μία αντίληψη είναι ότι στην κοινωνία δεν υπάρχουν αποσπασματικά πράγματα. Δεν υπάρχει κάτι που είναι ξεκομμένο καθ' αυτό. Αλλά ο,τιδήποτε συμβαίνει και κατ' εξοχήν ένα φαινόμενο κοινωνικό όπως τα ναρκωτικά, είναι ένα πλέγμα που διασυνδέει τα πάντα, κυρίως το δικαϊκό και το σωφρονιστικό σύστημα. Πάνω σ' αυτήν τη γραμμή αντίληψης κινήθηκε και η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, όπως την παρουσίασε ο κ. Καστανίδης, κινήθηκε η γραμμή των εισηγήσεων του ΚΚΕ με τις πρόσθετες παρατηρήσεις και απαιτήσεις που έχει σ' αυτήν την αντίληψη, κινήθηκε η θέση του ΣΥΡΙΖΑ όπως την εξέφρασαν και ο κ. Κουράκης και ο κ. Κουβέλης.

Αυτό, λοιπόν, που πριν απ' όλα πρέπει να συμφωνήσουμε είναι ότι όταν μιλάμε για μειζονα κοινωνικά ζητήματα, μιλάμε για το πλέγμα των σχέσεων που τα περιβάλλει και τα αντιμετωπίζει με πλέγμα προτάσεων. Και αυτό που κατετέθη εδώ είναι κομμάτι μιας συνολικότερης πρωτοβουλίας, πάνω στο οποίο οικοδομήθηκε με απίστευτο τρόπο ο μηχανισμός του φόβου. Και μάλιστα με ένα πολιτικό παράγωγο το οποίο πιστεύω ότι αφορά κάτι περισσότερο από αυτήν την Αίθουσα. Ότι, αντίθετα απ' ό,τι προέβλεπαν κάποιοι με τις εξελίξεις στη Νέα Δημοκρατία, όσον αφορά τη σχέση των ενοίκων στην ίδια «πολυκατοικία», φαίνεται ότι τελικά αντί να σύρει η τυπική πλειοψηφία τη μειοψηφία της συνδιαχείρισης, ξαφνικά η μειοψηφία μπορεί να σύρει την πλειοψηφία, στη γλώσσα της, στην αντίληψή της, στις φοβίες, στην κλίμακά της, σ' αυτό που η ίδια θέτει ως ατζέντα και η Νέα Δη-

μοκρατία υπηρετεί!

Και μάλιστα, αν θέλουμε να κάνουμε και αυτές τις συγκρίσεις, ακόμα και στο έδαφος της πλήρους ανεπιτυχούς σύγκρισης με την πρωτοβουλία Δένδια, αυτό που εισάγει και προς τιμήν του ο Υπουργός, απέδειξε ως την τελευταία στιγμή την κοινοβουλευτική λειτουργία και του ίδιου και της Κυβέρνησης που το πνεύμα της εκφράζει, ήταν ριζικά διαφορετικό. Διότι αυτό που αποκαθίσταται πλήρως πια με τις αναδιατυπώσεις του κυρίου Υπουργού, είναι ότι εισάγουμε πολύ επιπλέον στοιχεία ελέγχου, όχι απλώς σε σχέση με την κίνηση Δένδια, αλλά σε σχέση με το κενό που υπήρχε ήδη στον Ποινικό Κώδικα, σε σχέση με το θέμα της υπό όρους απόλυσης.

Και για να είμαστε απόλυτα σαφείς. Το συμπέρασμα από αυτό το νόμο είναι ότι ο έμπορος ναρκωτικών είναι διπλά τελειωμένος οριστικά και πρέπει να το ξέρει. Θα πληρώσει το αντίτιμο αυτής της άθλιας επιλογής ζωής που έκανε.

Δεύτερον, σε αυτούς που συνδέονται με την απίστευτα ταλαίπωρη περιοχή που είναι ο χρήστης που εξαναγκάζεται να γίνει έμπορος, υπάρχει πλέον η δυνατότητα και της απόλυσης υπό όρους αλλά πώς; Σε σύνδεση με το 105, 106 και 107 του Ποινικού Κώδικα που θέτει δύο φραγμούς, πρώτον την απόφαση του δικαστικού συμβουλίου με όλα τα συνωδία στοιχεία τα οποία περιέχει και δεύτερον τους ελέγχους μετά την απόλυση.

Και θα ήταν απίστευτο, κύριε Μαρκόπουλε, αν κανείς έπαιρνε σοβάρια όσα είπατε, ότι η δικαιοσύνη είναι ως εάν δεν υπάρχει στο συλλογισμό σας. Αν δηλαδή θεωρείτε ότι τα δικαστικά συμβούλια δεν υπάρχουν, έχετε εξαιρέσει από τη λειτουργία της κοινωνίας τον πιο κρίσιμο κόμβο και πρέπει να μας εξηγήσετε τι εννοείτε. Τι σημαίνει αυτή η τοποθέτησή σας ότι δεν μπορεί να λειτουργήσει η πρόταση νόμου διότι τα δικαστικά συμβούλια, όπως υπονοήσατε, είναι ως εάν δεν υπάρχουν;

Και τρίτον, πέρα από τη συγκεκριμένη απόδειξη που εδόθη ότι σήμερα ολοκληρώνεται το μέτωπο με τους εμπόρους που παίρνουν την οριστική απάντηση και στα χρόνια που θα εκτίσουν, και η απόλυση υπό όρους, πέρα από το πλέγμα των τριών άρθρων του Ποινικού Κώδικα, αποκτά μέσω της πρότασης του Υπουργού μια πρόσθετη διάσταση, ότι δηλαδή, επειδή ακριβώς η απόλυση υπό όρους είναι συνέχιση της έκτισης της ποινής και όχι χάρι, αυτός παρωθείται πριν απ' όλα στο να θεραπευθεί. Πρέπει οπωσδήποτε να κάνει αίτηση ένταξης στα θεραπευτικά προγράμματα και πρέπει να πιστέψουμε ότι μπορούμε να κερδίσουμε αυτές τις ζωές. Και μπορούμε αν το θέλουμε και αν δώσουμε έμφαση σ' αυτή την πολιτική. Δεύτερον, τελεί υπό διαρκή έλεγχο συγκεκριμένων και αναγκαστικών περιοριστικών όρων και όχι δυνητικών.

Αρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που ολοκληρωμένα κατατίθεται, με τις αναδιατυπώσεις του Υπουργού κ. Καστανίδη, είναι μια ολοκλήρωση ενός δικαϊκού πλέγματος που συνδέεται με την άσκηση σωφρονιστικής πολιτικής και κυρίως συνδέεται με αυτά που δεν αναφέρονται στο νόμο. Τον τρόπο που ανέπτυξε η Κυβέρνηση, τον τρόπο που ανέλυσε ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ, ότι πρέπει να επεκτείνουμε τις δράσεις μας στην πρόληψη, στην άρση των αιτίων που γεννούν τα θέματα που δευτερογενώς ερχόμαστε εδώ να αντιμετωπίσουμε. Και από αυτή τη σκοπιά η επιλογή μας σήμερα εδώ είναι απόλυτα καθαρή και η ψήφος του ΠΑΣΟΚ θα είναι ψήφος καθαρής συνείδησης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον κ. Πέτρο Ευθυμίου, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ.

Ακολουθεί ο ειδικός αγορητής του ΛΑΟΣ κ. Μαρουδής Βορίδης για τέσσερα λεπτά.

Ορίστε, κύριε Βορίδη, έχετε το λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και υποσχομαι ότι δεν θα κουράσω τους συναδέλφους με άλλα νομικά. Νομίζω ότι ταλαιπωρηθήκαμε όλοι πολύ. Εμένα μου αρέσουν τα νομικά. Δεν είναι υποχρεωτικό να αρέσουν σε όλους.

Τελικά όμως τι πρόκειται να ψηφίσετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Σε δυο κουβέντες, για να τελειώνουμε και να ξέρουμε όλοι τι πρόκειται να συμβεί από εδώ και πέρα. Θα ψηφίσετε, μετά από τις βελτιώσεις που έκανε ο κύριος Υπουργός, αν εγκρίνετε αυτή την τροπολογία, άνθρωποι οι οποίοι σήμερα εκτίουν ποινή

φυλακίσεως γιατί εμπορεύτηκαν εκατό κιλά και ενδεχομένως είναι εξαρτημένοι και έχουν κριθεί τοξικομανείς, γιατί χρησιμοποίησαν ανηλίκους για να κάνουν την πώληση αυτή και έχουν κριθεί τοξικομανείς ή τους αναγνωρίστηκε ένα ελαφρυντικό προτέρου έντιμου βίου, να βγουν από τη φυλακή όχι έχοντας εκτίσει τα 4/5 αλλά κάνοντας, όπως λέει η Κυβέρνηση, τα 3/5. Αυτό θα ψηφίσετε. Να είμαστε συνεννοημένοι, για να μην σας μένει καμμία παρανόηση! Και μην κοροϊδεύομαστε εδώ μέσα! Λέω τις διατάξεις. Ας μην μπούμε στις λεπτομέρειες του άρθρου.

Πόσο θα είναι η πραγματική έκτιση; Με την πραγματική έκτιση θα είναι ακόμα λιγότερο. Γιατί με τη βελτίωση αυτό αφορά μόνο αυτούς που έχουν ισόβια κάθειρξη. Αυτοί οι οποίοι δεν έχουν ισόβια κάθειρξη θα πάνε με τις ευεργετικές ημέρες υπολογισμού, δηλαδή θα πάνε σε ακόμα μικρότερη ποινή πραγματική. Αυτό είναι το ένα που θα ψηφίσετε.

Το δεύτερο που θα ψηφίσετε είναι να «δέσετε» τα χέρια των δικαστών στην προφυλάκιση. Θα τους έρχεται ο κατ' επανάληψη παιδόφιλος που δεν θα έχει αμετάκλητη καταδίκη και θα πρέπει να τον αφήσουν να φύγει. Αυτό κάνετε. Δεν ξέρω εγώ ποιες «σχολές» είναι εδώ συντηρητικές ή προοδευτικές. Εδώ οι διαφωνίες δεν είναι ακαδημαϊκές. Ακαδημαϊκές διαφωνίες στα πανεπιστήμια. Εδώ είναι πεδίο, εδώ είναι χώρος που μάχεται η κοινωνία. Τις συνέπειες των όποιων διαφωνιών φιλοσοφικών ή άλλων θα τις υποστούν αύριο οι συμπολίτες μας. Σε αυτούς απολογούμαστε εμείς!

Εδώ δεν είναι θεωρία. Εδώ είναι ρυθμίσεις οι οποίες αύριο θα εφαρμόζονται στα δικαστήρια. Αυτό είναι που πρέπει όλοι να καταλάβουμε. Ωραίες είναι οι θεωρητικές διαφωνίες. Καλά είναι να βελτιώσουμε το σωφρονιστικό σύστημα. Ωραία, να βελτιώσουμε την ταχύτητα απονομής της δικαιοσύνης. Να τα κάνουμε όλα. Αλλά αυτά δεν τα έχουμε τώρα. Εκείνο που κάνουμε τώρα είναι ότι βγάζουμε τους μεγαλέμπορους από την φυλακή. Δένουμε τα χέρια των δικαστών ώστε να μην μπορούν να προφυλάξουν την κοινωνία από επικίνδυνους κατ' επανάληψη εγκληματίες. Αυτό θα ψηφίσετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Και να τελειώσουμε τώρα με το ποιος σέρνει ποιον. Πρώτη ερώτηση. Η κυρία Τζάκρη περιφέρεται στο Κοινοβούλιο. Έχει την καλοσύνη να έρθει να μας πει γιατί υπήρξε μεταστροφή στην άποψή της; Εμείς σήμερα υποστηρίζουμε την ίδια ακριβώς άποψη, την άποψη που υπεστήριζε το ΠΑΣΟΚ πέντε μήνες πριν. Δεν έχει την ευγενή καλοσύνη η κ. Τζάκρη να έρθει να μας το πει αυτό;

Το ίδιο ισχύει και για τον κ. Δένδια. Και αυτός πρέπει να το εξηγήσει κάποια στιγμή.

Τελειώνω λέγοντας ότι εκείνος που σύρθηκε σ' αυτήν την Αίθουσα, σήμερα σε αλλαγή στάσης είναι η Κυβέρνηση η οποία σύρεται πίσω από τη στάση του ΣΥΡΙΖΑ. Επιτρέψτε μου να πω ότι ουσιαστικά αυτοί καθοδηγούν τις συγκεκριμένες τροποποιήσεις και τις συγκεκριμένες διατάξεις. Αυτές οι απόψεις υπάρχουν, κύριε Κουβέλη και είναι σεβαστές. Πλην όμως δεν είναι η κοινωνική πλειοψηφία, δεν είναι καν η κοινοβουλευτική πλειοψηφία διότι είμαι σίγουρος ότι δεν θα ψήφιζαν έτσι οι ψηφοφόροι του ΠΑΣΟΚ εάν ήξεραν πού πρόκειται να οδηγήσει η ψήφος τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Στη συνέχεια θα μιλήσουν ο κ. Απόστολος Κακλαμάνης, ο ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ, και τέλος ο κ. Χατζηγάκης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, το Α' Τμήμα του Γενικού Λυκείου Γαστούνης με σαράντα ένα μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδούς-καθηγητές.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Κακλαμάνης έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΚΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα έλεγα στο συνάδελφο ειδικό αγορητή του ΛΑΟΣ κ. Βορίδη ότι θα γνωρίζω ασφαλώς ότι οι υπερβολές βλάπτουν. Μπορεί να εντυπωσιάζουν για λίγο αλλά στη συνέχεια βλάπτουν και γι' αυτό πρέπει να τις

αποφεύγουμε.

Ανεφέρθη στο πρόβλημα που όλοι γνωρίζουμε ιδιαίτερα οι παροικούντες στην Ιερουσαλήμ. Ο κ. Βορίδης είναι έγκριτος νομικός, δικηγόρος της δράσης, ποινικολόγος και γνωρίζει ότι όπως λειτουργεί η δικαιοσύνη και τα συναφή συστήματα περί την απονομή της και ιδιαίτερα όσον αφορά στις υποθέσεις ναρκωτικών, οι μεγαλέμποροι ναρκωτικών δεν θα βγουν με τη διάταξη του κυρίου Καστανίδη. Είναι ελεύθεροι. Κυκλοφορούν στα «σαλόνια» των διαφόρων ελίτ αυτής της κοινωνίας.

Δεν μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε, έχουμε ευθύνη; Η ίδια η πολιτεία έχει ευθύνη, αλλά αυτό το ξέρουμε πολύ καλά. Ξέρουμε ότι ως εμπορία χαρακτηρίζεται και η κατοχή και η διακίνηση και η μικρεμπορία, αυτό δηλαδή που κάνουν τα λεγόμενα «βαποράκια» για να εξασφαλίσουν τη δόση τους, αυτοί που παγιδεύονται και εντάσσονται στο κύκλωμα, αυτοί που δίνονται την κατάλληλη στιγμή από τον μεγαλέμπορο, τον οποίο προφανώς δεν λέω ότι δεν ετόλμησε, αλλά δεν κατόρθωσε μέχρι τώρα η ελληνική δικαιοσύνη, το πολιτικό μας σύστημα, να τον εξοντώσει.

Θα έπρεπε να μας πείτε, κύριε Υπουργέ, εάν βρήκατε στατιστικά στοιχεία για το πόσοι είναι σήμερα στις ελληνικές φυλακές οι κρατούμενοι, οι κατάδικοι για υποθέσεις ναρκωτικών και εάν πράγματι είναι εκατοντάδες, αν όχι χιλιάδες, οι έμποροι που είναι μέσα στις φυλακές, τότε κάτι στραβό υπάρχει σ' αυτό τον τόπο. Δεν είναι δυνατόν η χώρα μας να διαθέτει και μάλιστα να έχει έγκλειστους στις φυλακές τόσους –πλήθος- εμπόρους ναρκωτικών και παρ' όλα αυτά να συνεχίζει να μαστίζεται η ελληνική νεολαία απ' αυτήν την πληγή.

Αγαπητέ και έγκριτε συνάδελφε επίσης στη νομική επιστήμη, κύριε Τζαβάρα, κύριε Πρόεδρε, ελέγχθησαν πολλά. Εγώ θέλω να δηλώσω ευθύς εξ αρχής ότι πράγματι εντυπωσιάστηκα χθες το βράδυ από τις αγορεύσεις των συναδέλφων του ΛΑΟΣ. Δικηγόροι είναι, ποινικολόγοι είναι, είπα να το δω καλύτερα. Παρακάλεσα τον κύριο Υπουργό να δει και να μας πει. Μας ακούει με πολύ υπομονή. Άλλοτε εδώ δεχόμεθα μύδρους από εκείνη τη θέση, όταν τολμούσαμε να αντιτείνουμε την άποψή μας.

Σήμερα, αυτές οι προτάσεις που μας κάνει, πιστεύω ότι απαντούν και σ' αυτό το πλανώμενο, κύριε Πρόεδρε, ερώτημα για το ποια ήταν η θέση του ΠΑΣΟΚ στην τροπολογία Δένδια. Την εξήγησα από τον παρακαθήμενό σας Διευθυντή του Νομοθετικού μας Έργου. Δεν υπάρχει, κύριε Πρόεδρε, κατατεθειμένη τροπολογία Δένδια. Δεν υπήρξε. Συζήτηση υπήρξε, επισήμως όμως, κατατεθειμένη τροπολογία δεν υπήρξε.

Από τη συζήτηση εκείνη προέκυψε ότι το άρθρο 105 και επόμενα δεν αναφέρθηκαν καν. Δηλαδή η όποια ρύθμιση τελείωνε εκεί που θα έπαιρνε οποιοσδήποτε είναι αυτός. Γιατί εγώ δεν αποκλείω –το τονίζω- όπως λειτουργεί η δικαιοσύνη, να είναι έξω μεγαλέμποροι, βαποράκια μέσα. Γι' αυτόν μετά το εξιτήριο που θα πάρει τι θα γίνει στη συνέχεια, αν θα συνεχίσει να διαπράττει τα ίδια ή και χειρότερα κακουργήματα, καμμία πρόνοια δεν υπάρχει.

Κύριε Πρόεδρε, πρέπει κάποτε να τελειώσει ένα φαινόμενο που πρέπει να πω ότι άρχισε –και εδώ μπορεί να έχει κάποια ευθύνη, όπως και για άλλα πράγματα, και το ΠΑΣΟΚ- στην πρώτη τετραετία μετά το 1984 –και γυρίζω πολύ πίσω- στην πρώτη Βουλή. Εδώ υπήρχε η δυνατότητα καθένας να έχει την άποψή του. Δεν ήταν μία συνέλευση της ΕΦΕΕ ή της ΕΣΕΕ που ήταν ένας από κάθε ομάδα και αυτός εδέσμευε τους πάντες.

Κατά τον Κανονισμό της Βουλής, τα κόμματα ορίζουν τον εισηγητή τους, τον ειδικό αγορητή τους. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έχουν δικαίωμα λόγου τα μέλη μιας Κοινοβουλευτικής Ομάδας!

Κύριοι συνάδελφοι ιδιαίτερα της Νέας Δημοκρατίας, είμαι βέβαιος ότι κι εσάς που είστε σήμερα παρόντες εδώ θα σας έχει πληγώσει το φαινόμενο. Θεωρώ ότι είναι μεγάλη προσφορά στη λειτουργία του θεσμού –κάτω από τους όρους αυτούς βέβαια, να θεωρείται προσφορά το αυτόνοτο!- η θέση που πήρε ο Πρωθυπουργός και ο σημερινός Πρόεδρος της Βουλής ότι εδώ θα λειτουργήσουμε ως Κοινοβούλιο!

Δεν θα πω εγώ ποτέ σ' έναν Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας ότι επειδή ο κ. Μαρκόπουλος, ο Κοινοβουλευτικός τους Εκπρόσωπος, διατύπωσε μια άποψη, από εκεί και πέρα, άλλη άποψη είναι αίρεσις, είναι παράβασις, είναι αντικομματική στάση ή είναι

διχαστική.

Αλλιώς, να χειροκροτήσουμε αυτούς που διερωτώνται στα ραδιόφωνα και στις τηλεοράσεις τι χρειάζονται οι τριακόσιοι. Να λέμε να είναι ένας από κάθε πλευρά, κάθε παράταξη είναι «μπετόν αρμέ» και τελειώνει η υπόθεση!

Σας παρακαλώ, σας κάνω έκκληση, με την πείρα –αν θέλετε- και τον πόνο τριάντα πέντε ετών που είδα σιγά-σιγά-σιγά, από την αγωνία των πρώτων ημερών που εδώ μπαίναμε κλαίγοντας, φθάσαμε σ' ένα σημείο μιας τυπικής εντελώς λειτουργίας με την κατάργηση του έργου των επιτροπών και το μονόλογο.

Έχουμε ένα ολόκληρο νομοσχέδιο και δεν μας έχει απασχολήσει. Έχουμε σταθεί χθες και σήμερα σ' αυτή τη συγκεκριμένη διάταξη. Διερωτώμαι τι μήνυμα στέλνουμε στην ελληνική κοινωνία.

Εδώ, λοιπόν, ζήτησα, κύριε Πρόεδρε, και βλέπω στα Πρακτικά τι είπε η κ. Τζάκρη, που κάποιοι φαντάζονται ότι ερχόμενη εδώ, θα απολογείτο για κάποιο φοβερό, το οποίο θα είχε πει.

Εγώ διαβάζω: «Καμμία ρύθμιση για τα θύματα των ναρκωτικών. Δεν μπορεί να σκεφτεί η Κυβέρνηση μια τέτοια ρύθμιση. Τόσοι και τόσοι κρατούνται σήμερα στις φυλακές, γιατί σαν εξαρτημένοι χρήστες ναρκωτικών συνελήφθησαν να πωλούν ναρκωτικά σε άλλους χρήστες». Και συνεχίζει η κ. Τζάκρη: «Γι' αυτούς θα σκεφτείτε κάποιο μέτρο;»

Ε, η περιφέρεια τροπολογία του κ. Δένδια προφανώς είχε μια αναφορά. Πρέπει εδώ, κύριε Υπουργέ, να δεχθείτε ότι προφανέστατα και μετά τη συζήτηση που έγινε, έχετε προχωρήσει πολύ πιο πέρα από την άποψη του κ. Δένδια και να το δεχθούμε όλοι αυτό και να σας χειροκροτήσουμε.

Διότι, ιδιαίτερα και αναφερόμενος στις ρυθμίσεις του άρθρου 105 και επόμενα, πιστεύω ότι αυτό είναι καλύτερο από εκατό χρόνια φυλακή! Διότι εκεί στις φυλακές ξέρουμε ότι καμμία θεραπεία δεν πραγματοποιείται, ότι οργιάζει το εμπόριο ναρκωτικών, ότι οι μεγαλέμποροι ενδοχόμενως με τα ίδια τα θύματά τους τροφοδοτούν τις φυλακές και εμείς εδώ λίγο απέχουμε από το να πούμε «γιατί δεν επαναφέρουμε τη θανατική ποινή να ξοφλήσουμε;». Μα, δεν θα ξοφλήσουμε και το ξέρουμε πολύ καλά.

Εγώ, κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, και από τα είκοσι και από τα είκοσι πέντε χρόνια δίνω μεγαλύτερη σημασία στο ότι αυτός που θα βγει θα ξέρει ότι μπορεί να ανακληθεί, γιατί είναι υφ' όρον η απόλυσής του, ότι θα έχει να δίνει λόγο στις αρχές, ότι δεν θα πάει στο ίδιο χωριό που έδρασε, στην ίδια γειτονιά που έζησε, αλλά με τους όρους που θα ορίσει το δικαστικό συμβούλιο, το οποίο υπάρχει, κύριε Μαρκόπουλε, άλλο πώς πολλές φορές καταντούν και εισαγγελείς με τις κατ' εντολήν προκαταρκτικές εξετάσεις και τα συμβούλια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό είπα, κύριε Πρόεδρε!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Έχετε δίκιο, αλλά να θεραπεύσουμε τη δικαιοσύνη, να μην οδηγούμε εις την ηγεσία της αναξιοκρατικής, ανάκανα, ιδιοτελή και κομματικώς κινούμενα πρόσωπα. Έτσι θα λειτουργήσει η δικαιοσύνη!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό, όμως, έπεται, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Έπεται, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι ώσπου να το κατορθώσουμε αυτό, τα θύματα αυτής της καταστάσεως –που εμείς δεν κατορθώσαμε ακόμη να ανατάμουμε- εκεί θα μένουν και θα σαπίζουν και φυσικά τροφοδοτούν με τη δόση τους, διότι –όπως ξέρετε- αλλιώς καθίστανται επικίνδυνα και για τον εαυτό τους και για το περιβάλλον τους μέσα στις φυλακές. Αυτό θέλουμε; Είμαι βέβαιος ότι δεν το θέλει κανείς σ' αυτή την Αίθουσα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κύριο Πρόεδρο.

Ο ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Νικόλαος Τσούκαλης έχει το λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα είναι γεγονός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είχε γι' άλλη μια φορά την τιμητική του σε αυτή την Αίθουσα. Φαντάζομαι ότι υπάρχει μία ομολογία εκ μέρους της από

εκεί πτέρυγας ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ενστερνίζεται και είναι ενταγμένος σε μία από τις δύο απόψεις που διέπουν το νομικό μας σύστημα.

Αυτή η άποψη διατυπώθηκε με σαφήνεια και θεωρώ από εμένα, αλλά εναργέστερα από τον Φώτη Κουβέλη. Θα αντι-στρέψω την τοποθέτησή σας και απευθύνομαι εγώ τώρα στους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και καλώ όλους τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, τους πανεπιστημιακούς, τους νομικούς και όλους τους έγκριτους επιστήμονες να τοποθετηθούν σε ποια από τις δύο σχολές ανήκουν: Σε αυτή που εκφράσαμε εμείς και που φυσιολογικά πρέπει να ασπάζεται κάθε άνθρωπος, κάθε πολίτης που έχει αυτή την αντίληψη ή την άποψη η οποία εκφράστηκε εναργέστατα από τον κ. Βορίδη στο κλείσιμό του;

Τι είπε ο κ. Βορίδης; Εδώ είμαστε Κοινοβούλιο, τι μου λέτε τώρα; Εμείς απευθυνόμαστε στην κοινωνία, οι άλλες συζητήσεις στα πανεπιστήμια.

Τα πανεπιστήμια, λοιπόν, και αυτοί οι χώροι συζήτησης διαμόρφωσαν, κύριοι συνάδελφοι, από εκεί, το νομικό μας πολιτισμό. Αυτόν τον οποίο βιώνουμε και αγωνιζόμαστε και τον έχουμε κατακτήσει με το αίμα του καθενός και συνολικά, ο νομικός πολιτισμός και το κεκτημένο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η δική σας η άποψη και η σχολή ξέρετε ποια είναι; Η εκσυγχρονισμένη άποψη της θανατικής καταδίκης και της δημόσιας διαπόμπευσης. Επειδή όμως αυτά έχουν παρέλθει, εξακολουθείτε να χρησιμοποιείτε τη σκληρυνση...

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Ποιος τα είπε αυτά;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αυτά είναι απαράδεκτα που λέτε. Αυτά στο Μεσαίωνα, εκεί που υπάρχουν οι ρίζες στις δικές σας σκέψεις...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ακούστε. Είπα την εκσυγχρονισμένη άποψη –για να γίνω κατανοητός- της θανατικής καταδίκης και της διαπόμπευσης.

Να γίνω πιο συγκεκριμένος. Επειδή, λοιπόν, απολογούμαστε αποκλειστικά και μόνο ως Βουλευτές στην κοινωνία ερμηνεύοντας το ποινικό φαινόμενο λέμε εμείς: Η αντιεγκληματική πολιτική δεν περικλείεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποκλειστικά και μόνο στον Ποινικό Κώδικα. Είναι μια ολόκληρη διαδικασία και το ποινικό φαινόμενο είναι το καταληκτικό σημείο αυτής της αντιεγκληματικής.

Η σχολή η δική σας λέει: Όχι, το ποινικό φαινόμενο περικλείει όλη την αντιεγκληματική πολιτική. Η δική σας λογική ξέρετε ποια είναι; Αυτό ακούστηκε και από έγκριτο συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας. Ότι πρέπει να ικανοποιούμε με την επιμέτρηση της ποινής το δημόσιο αίσθημα.

Να σας πω εγώ τι λέει το δημόσιο αίσθημα, παραδείγματος χάριν, για τους βιαστές ανήλικων; Κρέμασμα στην πλατεία Συντάγματος σε ποσοστό 60% ...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Σωστό είναι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Το υιοθετείτε. Αυτή είναι η άποψή σας...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εσείς είστε δικηγόροι και υπερασπίζετε τους...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Δεν υπερασπίζομαι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Όχι διάλογο, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Τσοούκαλη, συνεχίστε χωρίς να απευθύνετε σε άλλον.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Τελειώνω.

Λοιπόν, το θέμα το οποίο συζητάμε προσέλαβε ιδεολογικές διαστάσεις και αυτά τα θέματα είναι πολύ χρήσιμα για να καθορίζονται οι διαχωριστικές γραμμές. Χαίρομαι ιδιαίτερα τέτοιες συζητήσεις γιατί πλέον σήμερα φάνηκε ανάγκη, με τον καλύτερο τρόπο ποια είναι η διαχωριστική γραμμή μέσα σε αυτή την Αίθουσα. Το αρνητικό είναι ότι φαίνεται να προσχωρεί και η νυν Αξιωματική Αντιπολίτευση, η πρώην κυβέρνηση στη θέση της δεύτερης άποψης, αυτής που ανέφερα.

Νομίζω ότι αυτό δεν θα είναι καλό για το πολιτικό σύστημα και θα ήθελα, όσον αφορά τις δύο απόψεις, να τοποθετηθούν πολλοί από τους έγκριτους συναδέλφους. Να σοβαρευτούμε για τόσο πολύ κρίσιμα θέματα, γιατί ανοίγουμε τον ασκό του Αϊόλου και όταν μιλάμε για νομικούς πολιτισμούς, όταν μιλάμε για ευρωπαϊκό κεκτημένο –για να το διευρύνω- και πάνω σ' αυτά παίζουμε, κάποια στιγμή θα τα βρούμε μπροστά μας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς, εμμένει, κύριε Υπουργέ, στην πρώτη άποψη, στη θέση αυτή, την οποία διατυπώσαμε με τον καθαρότερο νομίζω τρόπο και επαναλαμβάνουμε για άλλη μία φορά. Κανένας πραγματικός έμπορος ναρκωτικών δεν θα βγει έξω, δεν θα απελευθερωθεί και όσοι τύχουν της μεταχείρισης αυτής που προβλέπει το νομοσχέδιο, σας επαναλαμβάνω για άλλη μία φορά, πως έχουν τύχει τη βάση της δικαστικής διαδικασίας, έχει αξιολογηθεί η συμπεριφορά τους και τα χαρακτηριστικά τους στοιχεία από την ίδια τη δικαιοσύνη και βεβαίως, θα τύχουν του ευνοϊκού μέτρου που προβλέπει το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Τσοούκαλη.

Ο κ. Μαρκόπουλος έχει ζητήσει το λόγο.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Και εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Κύριε Χατζηγάκη, ως έμπειρος κοινοβουλευτικός ξέρετε ότι...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Για ένα λεπτό μόνο, γιατί ανεφέρθη στη Νέα Δημοκρατία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Αμέσως μετά έχετε, κύριε Χατζηγάκη, το λόγο.

Ορίστε, κύριε Μαρκόπουλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Προς τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ και γενικώς στους συναδέλφους θα ήθελα να πω τα εξής:

Κύριε συνάδελφε, αυτά τα περί θανατικής καταδίκης και σε συνδυασμό με τη Νέα Δημοκρατία, κρατήστε τα για το κόμμα σας να κάνετε εντύπωση μεταξύ σας. Πρέπει να μάθετε να διακρίνετε, πριν προσβάλετε μια παράταξη, πού βρίσκεται η θέση της και πώς διαλέγεται σε αυτήν την Αίθουσα. Κρατήστε για λογαριασμό σας τη στήριξη της τροπολογίας και κρατήστε και τη σχέση σας με εκείνο το κομμάτι της κοινωνίας που μπορεί να έχει τις ίδιες απόψεις. Είναι καταμετρημένο.

Θέλω, όμως, να πω ότι η Κυβέρνηση λάθος κοινωνική ομάδα διάλεξε να βγάλει από τις φυλακές για να μειώσει το συνωστισμό. Ας διαλέγατε μία άλλη, κύριε Υπουργέ. Και όλη αυτή η θεωρία περί προοδευτικών και μη προοδευτικών θεωριών για το σωφρονιστικό σύστημα και τη δικαιοσύνη, σε κάθε περίπτωση σκοντάφτει σε χιλιάδες μανάδες που έχουν χάσει τα παιδιά τους και που κινδυνεύουν να τα ξαναχάσουν για όλους αυτούς που χαρακτηρίστηκαν και τοξικομανείς, ενώ είναι αδιάτακτοι έμποροι.

Το πώς χαρακτηρίστηκαν, το είπαμε ακριβώς πριν. Το πώς θα ξαναγίνουν πλημμελήματα τα κακούργημάτα τους, τα περιγράψαμε ακριβώς πριν. Η ψήφος ανήκει στους Βουλευτές. Επαναλαμβάνουμε την έκκληση, πάρτε πίσω την τροπολογία. Γιατί αν μετά από τόση συζήτηση δεν αντιλαμβάνεστε τι θα βγει έξω για την Εθνική Αντιπροσωπεία στην κοινωνία, τολμά να πω ότι, επειδή δεν πιστεύω ότι δεν το αντιλαμβάνεστε, δεν μπορώ να καταλάβω γιατί εμμένετε σε αυτές τις τροπολογίες.

Σε κάθε περίπτωση, τη Νέα Δημοκρατία δεν την έχετε πείσει για τη προοδευτικότητα των απόψεών σας, ούτε για την αγάπη σε μία ή σε άλλη θεωρία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Μαρκόπουλο.

Νομίζω ότι δεν συμπληρώσατε ότι στις κατακτήσεις αυτές, εκτός από το αίμα, υπάρχουν και δάκρυα και άλλα βιολογικά υλικά.

Κύριε Χατζηγάκη, έχετε το λόγο και τελειώνουμε με σας.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω από μια θετική παρατήρηση.

Οπωσδήποτε οι τροποποιήσεις τις οποίες έκανε ο κύριος Υπουργός κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση. Εδώ βάζω μία τελεία. Και βάζω την τελεία, διότι κινούνται μεν στη σωστή κατεύθυνση, ωστόσο δεν θίγουν την καρδιά του προβλήματος, δεν θίγουν το πρόβλημα αυτό καθαυτό. Δεν απαντούν στην επιχειρηματολογία, όπως εξετέθη από όλους τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης σε αυτήν την Αίθουσα.

Και ποια είναι η καρδιά του προβλήματος; Το ερώτημα το οποίο τίθεται και το οποίο συζητάμε είναι, βγαίνουν ή δεν βγαί-

νουν έμποροι ναρκωτικών από τις φυλακές με αυτή την τροπολογία, με αυτή τη διάταξη; Η απάντηση είναι ναι. Τώρα, αν δεν βγαίνουν οι ισοβίτες, βγαίνουν άλλοι, όπως εξετέθη και επιχειρηματολογήθηκε σε αυτή την Αίθουσα.

Στην πραγματικότητα εκείνο το οποίο επιτυγχάνουμε εδώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι να βγάζουμε έξω τους έμπορους ναρκωτικών, έστω εκείνους που δεν είναι καταδικασμένοι σε ισόβια.

Αυτό θέλουμε; Αν θέλουμε αυτό, ψηφίστε το! Εάν δεν θέλουμε αυτό και αν κρίνουμε ότι ο έμπορος ναρκωτικών, που του βρήκαν ορισμένα ελαφρυντικά, δεν είναι στην κατηγορία των ισοβίων και δεν πρέπει να έχει την ευεργετική διάταξη των 3/5, τότε θα πρέπει να καταψηφίσουμε αυτήν τη διάταξη, όπως εμείς θα κάνουμε.

Απέναντι σ' αυτήν την καθαρή σκέψη, σ' αυτό το καθαρό έρωτημα, τι απάντηση παίρνουμε, συμπυκνώνοντας στην ουσία όλη την επιχειρηματολογία που εξετέθη εδώ; Ο κύριος Υπουργός θέλησε να συρθεί από μία ψεύτικη θεωρητική κατασκευή, την οποία διατύπωσε ο ΣΥΡΙΖΑ, περί προοδευτικότητας και συντηρητικότητας.

Κύριε Πρόεδρε, στο θέμα του εγκλήματος και του εγκληματία δεν υπάρχει προοδευτικός και συντηρητικός. Δεν υπάρχει άνθρωπος ο οποίος να έχει άλλη προσέγγιση στο θέμα του ποιος είναι εγκληματίας, τι ποινή πρέπει να κάνει και αν οι έμποροι ναρκωτικών πρέπει να βγαίνουν έξω ή όχι. Τώρα, εάν θέλετε να γίνουν κατασκευές για να απαντηθεί αυτό το οποίο δεν μπορεί να απαντηθεί με συγκεκριμένα και πραγματικά γεγονότα, είναι δικό σας θέμα.

Εγώ, απ' όσα ξέρω από τη νομική μου κουλτούρα και από τη νομική μου συγκρότηση, γνωρίζω ότι οι εγκληματίες και το έγκλημα κρίνονται βάσει ορισμένων αρχών, τις οποίες διδαχθήκαμε ως φοιτητές ακόμη στο πανεπιστήμιο. Οι αρχές αυτές είναι της ανταπόδοσης, της γενικής και ειδικής πρόληψης.

Η θεωρία της ανταπόδοσης, όπως ακριβώς –κάκιστα– ο ομιλητής του ΣΥΡΙΖΑ θέλησε να αποδώσει στη δική μας παράταξη, είναι μία θεωρία η οποία έχει καταδικαστεί εδώ και πολλά χρόνια απ' όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, απ' όλους τους ποινικούς κώδικες. Επομένως η αναφορά και η προσπάθεια με τρόπο ύπουλο και πονηρό να ταυτίσει τη Νέα Δημοκρατία με τέτοιες θεωρίες, θεωρώ ότι είναι απαράδεκτες και νομίζω ότι δεν πρέπει να ακούγονται στο Κοινοβούλιο.

Ερχόμαστε, λοιπόν, στις άλλες δύο θεωρίες, στη γενική και την ειδική πρόληψη. Και ερωτώ: αυτή η διάταξη εδώ, για να χαρακτηριστεί ως προοδευτική, ποια αρχή άραγε ικανοποιεί; Της γενικής πρόληψης; Όταν βγάζει έξω εγκληματία –έστω και όχι ισοβίτη– έμπορο ναρκωτικών; Της ειδικής πρόληψης; Βγάζοντας έξω, δηλαδή, τον εγκληματία έμπορο ναρκωτικών, θα τον κάνουμε καλύτερο στην κοινωνία και θα του διαμορφώσουμε καλύτερο χαρακτήρα;

Ποιος είναι ο προοδευτικός, λοιπόν, και ποιος είναι ο συντηρητικός;

Κύριε Πρόεδρε, εδώ δεν υπάρχει θέμα αυτού του ψεύτικου διλήμματος: προοδευτικού και συντηρητικού. Το ερώτημα που υπάρχει είναι απλό και ξεκάθαρο. Ποια είναι η στάση απέναντι στο κοινωνικό σύνολο, απέναντι στην κοινωνία, απέναντι στους πολίτες και ποιες ευαισθησίες έχουμε απέναντι σ' εκείνους οι οποίοι σκοτώνουν, δηλητηριάζουν παιδιά, νέους, αλλά και μεγαλύτερης ηλικίας ανθρώπους;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επιδείξετε ανοχή ως προς το χρόνο, όπως συνέβη και με τους άλλους ομιλητές.

Εάν, λοιπόν, θέλει κανείς να τοποθετηθεί ως προς αυτό, εμείς πιστεύουμε ότι προοδευτικός είναι εκείνος ο οποίος δείχνει μία αυστηρή προσέγγιση στο ζήτημα και δεν αφήνει ξέφραγο αμπέλι το δικαϊκό σύστημα, το οποίο με τίποτα δεν εξυπηρετείται. Δεν αναφέρθηκε ούτε ένας λόγος, ούτε μία αιτία, γιατί γίνεται αυτή η διάταξη. Ποιο δικαϊκό κανόνα εξυπηρετεί αυτή η διάταξη πέραν της αποσυμφορήσεως των φυλακών; Και, βέβαια, δεν το κάνει διότι θα είναι λίγοι αλλά επικίνδυνοι αυτοί που θα αθωώνονται και δεν θα ικανοποιείται το κοινωνικό αίσθημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το δεύτερο επιχείρημα του κυρίου Υπουργού, όπως το εξήμωσα και το απέσταξα, είναι ότι οι δικαστές και η δικαιοσύνη είναι πολύ σκληροί στις προφυλακίσεις και γι' αυτό ερχόμαστε εμείς και κάνουμε αυστηρότερους νόμους.

Αυτή η λογική, κύριε Υπουργέ, είναι επικίνδυνη όχι μόνο για μας εδώ στο Κοινοβούλιο αλλά και για τη λειτουργία της δημοκρατίας. Και είναι και μία καταφορά, μία προσβολή στη δικαιοσύνη. Τι λέτε, δηλαδή, με λίγα λόγια; Λέτε ότι η δικαιοσύνη αποτελείται από σκληρόκαρδους ανθρώπους, από στενόκαρδους ανθρώπους, από στενόμυαλους ανθρώπους, οι οποίοι δεν ξέρουν να εφαρμόσουν σωστά το νόμο και μ' ένα πνεύμα επιείκειας και ερχόμαστε εμείς και βάζουμε ένα καλούπι, ένα κολάρο, έτσι ώστε να μην μπορεί ο δικαστής να ξεφύγει από αυτό.

Θεωρώ ότι είναι επικίνδυνη μία θεώρηση η οποία δεν πρέπει να επιβάλλεται.

Κατόπιν αυτών, κύριε Πρόεδρε, κάνω μια τελευταία έκκληση. Αποσύρετε, κύριε Υπουργέ, τη διάταξη. Αποσύρετε μία διάταξη η οποία δεν ικανοποιεί ούτε κοινωνικά, δηλαδή από απόψεως του κοινού αισθήματος, ούτε και νομικά, δηλαδή από απόψεως του δικαϊκού συστήματος. Και, επομένως, είναι επικίνδυνη η εφαρμογή της.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Και μία τελευταία κουβέντα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Έχετε μισό λεπτό ακόμη.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Θεωρώ ότι ήταν άστοχη η παρατήρηση του Αρχηγού του ΛΑΟΣ, ο οποίος είπε ότι εμείς συρθήκαμε πίσω από αυτόν, εννοώντας τη Νέα Δημοκρατία.

Η Νέα Δημοκρατία επί του θέματος αυτού έχει μια αταλάντευτη, σταθερή άποψη και πάνω σ' αυτή την άποψη δεν δέχεται ούτε ενοχοποιήσεις γνώμης ούτε αστυνόμευση επειδή κάποιος είπε μια σκέψη.

Και, δεύτερον, νομίζω ότι σήμερα μ' αυτό το νομοσχέδιο επιχειρήθηκε η οικοδόμηση μιας άλλης «πολυκατοικίας», η οποία έχει σαν βασικό ένοικο τον ΣΥΡΙΖΑ στον οποίο επιχειρείται μέσα από το ΠΑΣΟΚ να συρθεί και να συγκατοικήσει με βάση αυτό το νομοθέτημα σ' αυτήν την «πολυκατοικία». Μην ψάχνετε εδώ, λοιπόν, για «πολυκατοικίες». Εκεί είναι οι «πολυκατοικίες» και μάλιστα επικίνδυνες, των οποίων η συγκατοίκηση μπορεί να δημιουργήσει δηλητήριο στην κοινή γνώμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ.

Πριν λάβει το λόγο ο αξιότιμος κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης έχει ζητήσει το λόγο ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης και αμέσως μετά θα κλείσουμε.

Κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Βέβαια, κύριε Χατζηγάκη, κάνετε μια σύγχυση. Άλλο «πολυκατοικία» και άλλο «κοινόβιο».

(Γέλωτες στην Αίθουσα)

Άκουσα με πάρα πολλή προσοχή τον αξιότιμο αγορητή του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος μίλησε για τα πανεπιστήμια τα οποία έφεραν το νομικό πολιτισμό μέσα στη Βουλή, όταν επέτρεπαν στα πανεπιστήμια τη διακίνηση των ιδεών.

Τώρα αυτή η συζήτηση που κάνουμε σήμερα εδώ θα μπορούσε να γίνει στο αμφιθέατρο της Νομικής; Υπήρχε τρόπος; Τώρα, λοιπόν, όμως απαγορεύεται η διακίνηση των ιδεών, παρά μόνο αν συμφωνούν οι αντιεξουσιαστές, οι γείτονές σας, για να μην πω τα παιδιά σας! Αυτή είναι η πραγματικότητα, αυτό θέλουμε εμείς, την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών στα πανεπιστήμια. Γι' αυτό να καταργηθεί το άσυλο, για να μην μπορούν να κάνουν εκεί μέσα ό,τι θέλουν οι αντιεξουσιαστές, οι φασίστες της πολιτικής ζωής του τόπου!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Και, επιτέλους, ακούσαμε και κάποια πράγματα πρωτόγνωρα, όπως ότι η κοινή γνώμη –ποια είναι η κοινή γνώμη;– θέλει το άλφα ή το βήτα. Δηλαδή τι είμαστε εδώ εμείς; Να καταργήσουμε την κοινή γνώμη; Εάν πιστεύουμε ότι έχουμε δυσαρμονία, πάμε σε δημοψήφισμα να δούμε τι ποινή θέλει ο πολίτης για τον έμπορο ναρκωτικών που του σκοτώνει το παιδί ή για εκείνον που του βιάζει το αγόρι ή το κορίτσι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Πάμε, λοιπόν, σε δημοψήφισμα να δούμε τι λέει ο λαός. Ελάτε να ακούσουμε το λαό που τον φοβάστε. Φοβάστε το λαό. Πάμε, λοιπόν, σε ένα δημοψήφισμα!

Και, βεβαίως, εν τέλει μετά από πέντε ώρες συζήτησης, ας δούμε πώς θα μετρηθούμε εδώ. Θέλουμε περισσότερους εμπόρους ναρκωτικών έξω από το σπίτι μας, τη γειτονιά μας ή την πλατεία ή θέλουμε λιγότερους; Εμείς θέλουμε λιγότερους. Κάποιοι άλλοι με τον έναν ή τον άλλον τρόπο θα επιτρέψουν να γίνουν περισσότεροι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσής Αποστολάτος): Κύριε Κουβέλη, έχετε το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Πρέπει να πω στον κ. Χατζηγάκη και στον κ. Καρατζαφέρη ότι εκείνο που εμείς έχουμε επιλέξει είναι το μεγαλύτερο της μοναξιάς που μπορεί να σου παρέχει μια «μονοκατοικία». Πάντοτε βέβαια με την επιλογή, κύριε Χατζηγάκη, να διευρύνει τα όριά της.

Και πρέπει να πω στον Πρόεδρο του ΛΑΟΣ το εξής: Κύριε Καρατζαφέρη, ξέρετε ότι για να ζει κάποιος σε ένα «κοινόβιο», πρέπει να έχει τη δυνατότητα επικοινωνίας και με την αντίθετη άποψη και να διαλέγεται. Και είναι καλύτερο το «κοινόβιο» που εμείς επιλέγουμε από μία αμφισβητούμενη οριζόντια ιδιοκτησία, οροφокτησία. Αυτά να τα βρείτε με τη Νέα Δημοκρατία.

Εκείνο, όμως, που πρέπει να σας αναγνωρίσω είναι ότι καταφέρατε την αρχική σιωπή της Νέας Δημοκρατίας στη Διαρκή Επιτροπή Δικαιοσύνης, σε σχέση με το συζητούμενο νομοσχέδιο, να τη μετατρέψετε σε συμπάραταξη και συμπόρευση με τις απόψεις σας...

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Δεν είναι αλήθεια όμως αυτό!

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: ...τις οποίες βεβαίως με σαφήνεια διατυπώνετε.

Εμείς σας ευχαριστούμε που μας αναγνωρίζετε τη σαφήνεια. Και θα σας έλεγα περαιτέρω, απευθυνόμενος στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, ότι η δύναμη των μειοψηφιών δεν κρίνεται στη βάση αριθμών, μόνο αριθμών. Κρίνεται με κριτήριο τι απήχηση και τι διεισδυτικότητα έχουν.

Είμαι βέβαιος ότι αν συζητούσα με πάρα πολλούς συναδέλφους, ενδεχομένως και από το κόμμα σας, κύριε Καρατζαφέρη, και από τη Νέα Δημοκρατία, στο περιεχόμενο της Βουλής για το τι είναι «νομικός πολιτισμός», για το ποια πρέπει να είναι η αντεγκληματική πολιτική, ποια είναι η δυναμική της επιείκειας, θα συμφωνούσα μαζί τους.

Βεβαίως, εμείς επιλέγουμε να μην υποχωρούμε ούτε σε σκοπιμότητες ούτε σε λαϊκισμούς, διότι έχουμε πάντοτε την άποψη ότι εκείνο που σήμερα αποκρούεται στο όνομα κάποιας πολιτικής σκοπιμότητας αναγνωρίζεται λίγο μετά.

(Στο σημείο αυτό την προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

Κύριε Καρατζαφέρη, θα σας πω κάτι: Όταν υποστήριζα την άποψη που και εσείς σήμερα υποστηρίζετε για την κρατικόγυι-ονομική αντιμετώπιση των ναρκωτικών, ολίγον απείχαμε από το να ονομαστούμε dealers των ναρκωτικών ουσιών. Όταν σε αυτό το Κοινοβούλιο είχα τη δυνατότητα και την τιμή, ως εκπρόσωπος του Συνασπισμού και τότε, να υποστηρίξω τη διαδικασία της υποκατάστασης, ξέρετε τι αρές άκουσα και μάλιστα από το σημερινό –και τότε-κυβερνητικό κόμμα; Χαίρομαι που η ίδια η πραγματικότητα εκείνου που εθεωρήθη –ας επιλέξω επιεική έκφραση- ουτοπία, έγινε δεκτή μετά. Και είμαι βέβαιος πως πολλοί συναδελφοί από τη Νέα Δημοκρατία –σε εσάς δεν αναφέρομαι, διότι τα ομογενοποιημένα κόμματα δεν με αφορούν, αφού εσείς διεκδικείτε το συμπαγές και της άποψης- θα μετανιώσουν, όταν

θα αυτοκρίνονται για την αρνητική τους ψήφο στο παρόν νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από το ΠΑΣΟΚ και από το ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Πρόεδρος του ΛΑΟΣ έχει ζητήσει το λόγο.

Ορίστε κύριε Καρατζαφέρη, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Κουβέλη, σας άκουσα με προσοχή. Αυτή τη θέση για την αντιμετώπιση των τοξικομανών από τα νοσοκομεία περιέλαβα στο πρόγραμμά μας από το 2003. Δεν περίμενα. Τώρα, αν είστε μετά ή κοντά, αυτό παίζει πολύ μικρό ρόλο. Το θέμα είναι να αντιμετωπίσουμε τους ναρκομανείς όχι ως ασθενείς αλλά ως τραυματίες ενός πολέμου. Γίνεται ένας πόλεμος. Αυτά τα οποία παράγονται στο Αφγανιστάν πρέπει να καταναλωθούν και καταναλώνονται από τα παιδιά μας.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι κάθε χρόνο χάνεται, κύριε Υπουργέ –το ξέρετε πολύ καλύτερα από τους άλλους- μία κωμόπολη, μια μεραρχία, από παιδιά. Εκεί, λοιπόν, χρειάζεται η ευαισθησία όλων μας.

Όσον αφορά το κοινόβιο, είμαι σίγουρος ότι εσείς ανήκετε σε κοινόβιο με «όμικρον γιώτα». Κάποιοι άλλοι σε κυνόβιο με «ύψιλον»!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ολοκληρώνεται η διαδικασία με την τοποθέτησή του.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να μου επιτρέψετε να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι είναι λίγο δύσκολο να «συρθώ» λόγω βάρους! Ως εκ τούτου, λοιπόν, δεχθείτε να διατηρήσω για τον εαυτό μου την ιδεολογική και πολιτική ευελιξία να συμφωνώ με αυτό που αισθάνομαι και κρίνω ότι είναι η ορθή άποψη. Αυτό υποθέτω ότι αφορά όλους τους συναδέλφους.

Επόμενη παρατήρησή μου: Έχει σημασία να κατανοήσει ο ελληνικός λαός τι ο καθένας από εμάς διαχειρίζεται. Ορισμένοι επέλεξαν να διαχειριστούν το φόβο. Άλλοι επιλέγουν να διαχειριστούν τη λογική και την ελπίδα. Ορισμένοι επιλέγουν να διαχειριστούν την αγωνία. Άλλοι επιλέγουν να διαχειριστούν τη διάεξοδο. Μία κωμόπολη αν χάνεται, κύριε Πρόεδρε, χάνεται υπό το νομικό καθεστώς που υπερασπίζεστε και ισχύει και αυτό δεν οφείλεται στις ποινές. Οφείλεται στην αδυναμία των δικωτικών μηχανισμών να πιάνουν το μεγάλεμπορο των ναρκωτικών. Έχει δικίο ο Πρόεδρος κ. Κακλαμάνης.

Η ορθή πολιτική στάση δεν είναι να σκιαμαχούμε για τις ποινές. Είναι εξοντωτικές οι σημερινές ποινές. Δεν τις αλλάζουμε. Έλυσαν το πρόβλημα των ναρκωτικών; Όχι, γιατί δεν υπάρχει σοβαρή αντεγκληματική πολιτική. Αυτό χρειαζόμαστε, ώστε να μην κυκλοφορεί ελεύθερος ο μεγάλεμπορος ναρκωτικών. Θέλουμε το ίδιο με οποιονδήποτε πολίτη, να μην κυκλοφορεί ελεύθερος, να έχει τη δυνατότητα η δικωτική μηχανή να συλλαμβάνει και να καταδικάζει. Το πρόβλημά μας, λοιπόν, είναι άλλης τάξεως και κατηγορίας.

Μην κρυφτείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πίσω από την υποκρισία, αλλά ακολουθείτε τον απλό, λογικό κανόνα που προτείνει η Κυβέρνηση. Ναι, εξορθολογίζουμε το σύστημα. Ναι, δεν επιτρέπουμε σε κανέναν μεγάλεμπορο ναρκωτικών να αποφυλακιστεί.

Και επειδή εγώ ποτέ δεν θα τολμούσα να απευθυνθώ σε συνάδελφο θέτοντάς του το ερώτημα «ξέρετε τι ψηφίζετε;», θα σας πω τι απλώς εμείς κάνουμε.

Δεν μπορεί να αποφυλακιστεί ένας μεγάλεμπορος ναρκωτικών, διότι πέραν του ότι καταδικάστηκε σε ποινή ισόβιας κάθειρξης, πρέπει να περάσει από την κρίση δικαστικού συμβουλίου. Το δικαστικό συμβούλιο εκτιμά αν υπάρχει κίνδυνος να τελέσει νέα εγκλήματα, οπότε δεν του δίνει την υφ' όρον απόλυση. Προσθέτουμε, επιπλέον, ισχυρότατες εγγυήσεις, ένα μηχανισμό προστασίας του συστήματος, της κοινωνίας.

Εάν το δικαστικό συμβούλιο αποφασίσει ότι μπορεί να τον απολύσει, υποχρεωτικώς σε ό,τι αφορά τα ναρκωτικά, του επιβάλλει μια σειρά από ιδιαίτερες υποχρεώσεις, όπως να παρακολουθηθεί μετά από αίτησή του, θεραπευτικό πρόγραμμα. Άλλος όρος μπορεί να είναι το να μην εμφανίζεται σε συγκεκριμένους τόπους ή να μη συναντά επικίνδυνα πρόσωπα. Εξασφαλίζουμε, δηλαδή, ειδικό μηχανισμό ελέγχου. Κι αν συμβεί κάποιος να ξεφύγει και τελέσει νέο αδίκημα, έρχεται η λεόντειος διάταξη, η ισχύουσα διάταξη του άρθρου 108 του Ποινικού Κώδικα και επιβάλλει να εκτελέσει και την προηγούμενη ποινή του κατά το υπόλοιπο και τη νέα ποινή. Λοιπόν, έχουν μπει συγκεκριμένοι περιοριστικοί όροι.

Έκανα εργώδη προσπάθεια από χτες βράδυ, μέχρι την ώρα που θα άρχιζε σήμερα η συζήτησή μας, σε απευθείας γραμμή με τους διευθυντές φυλακών, να ζητήσω στοιχεία. Έχουμε ένα πρόβλημα, μέγιστο πρόβλημα, ότι δεν υπάρχει οργανωμένη στατιστική υπηρεσία. Και δεν μιλάω για την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία. Δεν υπάρχει ειδικά οργανωμένη στατιστική υπηρεσία σε κάποιο σημείο επαφής στο χώρο του Υπουργείου Δικαιοσύνης που να έχει ακριβή στοιχεία για σειρά θεμάτων από το είδος των παραβάσεων, των καταδικών, των δώξεων, των προφυλακίσεων, των αποφυλακίσεων.

Απόφαση της Κυβέρνησης είναι να δημιουργηθεί μέσα από προγράμματα online σύνδεσης, ειδική υπηρεσία που θα καταγράφει όλα τα στατιστικά στοιχεία. Υπό αυτό το καθεστώς, όμως, κάναμε με τους συνεργάτες μου στο Υπουργείο Δικαιοσύνης εργώδη προσπάθεια, σχεδόν ολονυχτία, να ζητήσουμε στοιχεία γι' αυτά που υποψιαζόμασταν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σύνολο των κρατούμενων αυτή την ώρα στα σωφρονιστικά μας καταστήματα είναι λίγο πάνω από εντεκάμισι χιλιάδες άνθρωποι. Η δυνατότητα, η χωρητικότητα των φυλακών, είναι περίπου στις οκτώμισι χιλιάδες. Θα προσθέσετε σας παρακαλώ και όσους αυτή την ώρα κρατούνται στα τμήματα μεταγωγών και στα αστυνομικά κρατητήρια.

Δεν θέλω να περιγράψω τις συνθήκες για τις οποίες μας έχει καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Από τους εντεκάμισι χιλιάδες συνολικά κρατούμενους –δεν υπολογίζω τα αστυνομικά κρατητήρια και τα τμήματα μεταγωγών– οι τέσσερις χιλιάδες επτακόσιοι πέντε είναι έγκλειστοι στις φυλακές, είτε καταδικασμένοι είτε υπόδικοι για παράβαση του Κώδικα Περί Ναρκωτικών. Θα έπρεπε να πει κανείς ότι εάν η Ελλάδα έχει τέσσερις χιλιάδες επτακόσιους πέντε μεγαλέμπορους ναρκωτικών, τότε θα έπρεπε να έχουμε λύσει το πρόβλημα!

Οι βαρυποινίτες –για να είμαι ακριβής– αυτοί οι οποίοι έχουν καταδικαστεί σε ισόβια κάθειρξη...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Μόνο αυτοί είναι βαρυποινίτες;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όχι! Κάνω την κατάταξη! Δεν εννοώ αυτό, κύριε Μαρκογιαννάκη. Δίνω στοιχεία.

Πόσοι είναι αυτοί που είναι καταδικασμένοι για ισόβια κάθειρξη; Περίπου τριακόσιοι σαράντα τρεις. Πόσοι είναι αυτοί που έχουν πέραν των δέκα ετών κάθειρξη; Είναι χίλιοι είκοσι οκτώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Αυτοί ευνοούνται.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Πόσοι είναι αυτοί που έχουν ποινές κάτω από τα δέκα χρόνια κάθειρξης, είναι δηλαδή τα λεγόμενα «βαποράκια»; Είναι τρεις χιλιάδες πεντακόσιοι άνθρωποι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Τα οκτώ χρόνια δεν είναι βαποράκι, είναι καλλιεργητής!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αφήστε να τελειώσω, για να διατυπώσω και το συμπέρασμα.

Γι' αυτούς, λοιπόν, τους τρεις χιλιάδες πεντακόσιους ανθρώπους κυρίως προβλέπουμε με το άρθρο 106 του Π.Κ. την υποχρέωση παρακολούθησης θεραπευτικού προγράμματος.

Εάν κάποιος από τους χίλιους είκοσι οκτώ –δεν αναφερόμαι στους τριακόσιους σαράντα τρεις, γιατί γι' αυτούς δεν τίθεται

θέμα– θελήσει να υποβάλει αίτηση υπ' όρον απολύσεως, το Δικαστικό Συμβούλιο θα εκτιμήσει εάν πρέπει να του το δώσει. Και θα εκτιμήσει το Δικαστικό Συμβούλιο...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Είναι υποχρεωτικό!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σας παρακαλώ, κύριε Μαρκογιαννάκη. Σας έχω ακούσει με προσοχή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε συνάδελφοι, σας παρακαλώ! Αφήστε τον κύριο Υπουργό να ολοκληρώσει.

Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, έχει παρέλθει ο χρόνος και πρέπει να πάμε στην ονομαστική ψηφοφορία. Σας παρακαλώ!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εάν κάποιος από τους χίλιους είκοσι οκτώ υποβάλει αίτηση για την υπ' όρον απόλυση, αυτό, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, θα κριθεί από το Δικαστικό Συμβούλιο.

Το Δικαστικό Συμβούλιο, προβλέπει το άρθρο 106 παράγραφος 1 του Ποινικού Κώδικα, εάν εκτιμήσει ότι μπορεί να τελέσει νέα εγκλήματα, δεν του δίνει την υπ' όρον απόλυση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Το άρθρο 106 παράγραφος 1 λέει ότι ισχύει οπωσδήποτε!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κλείσω όπως άρχισα. Σεβάσθηκα το διάλογο υιοθετώντας σειρά παρατηρήσεων.

Οφείλω να πω ότι ορισμένες παρατηρήσεις που έκανε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, από τη συγχώνευση των ποινών μέχρι την κράτηση των ανηλίκων στα σωφρονιστικά καταστήματα και τη μείωση του χρόνου προσωρινής κράτησης, είναι θετικές. Υπάρχουν τεχνικά προβλήματα που δεν επέτρεπαν την ενσωμάτωσή τους στο νομοσχέδιο αυτό. Θα επιχειρήσουμε σε λίγο καιρό τη βελτίωση του Κώδικα Περί Ναρκωτικών και διατάξεων του Ποινικού μας Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Θα εκτιμήσουμε όλες αυτές τις θετικές προτάσεις και θα τις συνδιαμορφώσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε προσηλωμένοι στην υποχρέωσή μας να προσπαθούμε την κοινωνία. Γι' αυτό θέλουμε αποτελεσματική δίωξη του εγκλήματος. Είμαστε αυστηροί στην υπεράσπιση της ασφάλειας του πολίτη. Είμαστε αυστηροί, μεταξύ άλλων, απέναντι στον πραγματικό έμπορο ναρκωτικών. Θέλουμε, όμως, ταυτόχρονα να υπερασπιστούμε θεμελιώδεις αρχές του νομικού μας πολιτισμού και του ποινικού μας συστήματος.

Αυτό σήμερα επιτελούμε με όλες τις προτάσεις μας. Πιστεύω ότι επιτελούμε το καθήκον μας με αίσθημα υψηλής ευθύνης. Το πράττουμε με τρόπο που να διαχειριζόμαστε τη λογική και την ελπίδα και όχι το φόβο.

Σας ευχαριστώ πολύ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Κάνετε την κλαδική των εμπορών ναρκωτικών. Μαζί σας και οι έμποροι ναρκωτικών. Είναι οι μόνοι που έλειπαν.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ, την επόμενη εβδομάδα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Μαρκογιαννάκη, σας παρακαλώ.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Σας παρακαλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών και θα γίνει η ψήφισή τους κεχωρισμένως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 13 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 14 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 14 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 15 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 15 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 16 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 16 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 17 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 17 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 18 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 18 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 19 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 19 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 20 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 20 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 21 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 21 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση των τροπολογιών.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 2 και ειδικό 1 σχετικά με την τροποποίηση συμπλήρωσης της με παράγραφο 1 του άρθρου 495 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, σχετικά με την άσκηση ενδίκων μέσων, εισαγωγή μεταβατικού χαρακτήρα διατάξεων ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 2 και ειδικό 1 σχετικά με την τροποποίηση συμπλήρωσης της με παράγραφο 1 του άρθρου 495 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σχετικά με την άσκηση ενδίκων μέσων, εισαγωγή μεταβατικού χαρακτήρα διατάξεων έγινε δεκτή ως έχει ομοφώνως και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνταγμένου επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 3 και ειδικό 2 του νομοσχεδίου, της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

Θα αναγνώσω και τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας, για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Ο κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης. Παρών.
 Ο κ. Βαϊτσης Αποστολάτος. Παρών.
 Ο κ. Μαυρουδής Βορίδης. Παρών.
 Ο κ. Αστέριος Ροντούλης. Παρών.
 Ο κ. Σπυρίδων-Άδωνις Γεωργιάδης. Παρών.
 Ο κ. Ιωάννης Κοραντής. Παρών.
 Ο κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης. Παρών.
 Ο κ. Γεώργιος Ανατολάκης. Παρών.
 Ο κ. Κυριάκος Βελόπουλος. Παρών.
 Ο κ. Άγγελος Κολοκοτρώνης. Παρών.
 Ο κ. Παύλος Μαρκάκης. Παρών.
 Η κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη. Παρούσα.
 Ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης. Παρών.
 Ο κ. Ηλίας Πολατίδης. Παρών.
 Ο κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος. Παρών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών.

Συνεπώς διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα λεπτά σύμφωνα με τον Κανονισμό.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)
 (ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 3 και ειδικό αριθμό 2 του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Αποζημίωση των θυμάτων εγκλημάτων βίας από πρόθεση» (Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 2004/80/ΕΚ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 29ης Απριλίου 2004) και άλλες διατάξεις».

Οι δεχόμενοι την τροπολογία λέγουν «ΝΑΙ».

Οι μη δεχόμενοι την τροπολογία λέγουν «ΟΧΙ».

Οι αρνούμενοι ψήφο δηλώνουν «ΠΑΡΩΝ».

Καλούνται επί του καταλόγου οι Βουλευτές κύριοι Ιωάννης Αμοιρίδης από το ΠΑΣΟΚ και Θεόδωρος Καραόγλου από τη Νέα Δημοκρατία.

Σας ενημερώνω ότι έχουν έρθει στο Προεδρείο τηλεομοιοτυπίες (φαξ) συναδέλφων, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, οι οποίοι γνωστοποιούν την ψήφο τους επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 3 και ειδικό αριθμό 2 του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Αποζημίωση των θυμάτων εγκλημάτων βίας από πρόθεση» (Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 2004/80/ΕΚ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 29ης Απριλίου 2004) και άλλες διατάξεις». Οι ψήφοι αυτές θα ανακοινωθούν και θα συνυπολογιστούν στην καταμέτρηση η οποία θα ακολουθήσει.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΔΙΑΡΚΟΥΣΗΣ ΤΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί καθηγητές από το Β' Τμήμα του Γενικού Λυκείου Γαστούνης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Υπάρχει συνάδελφος ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Οι επιστολές, οι οποίες απεστάλησαν στο Προεδρείο από τους συναδέλφους, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρήσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων για την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)
(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 3 και ειδικό αριθμό 2.

Ψήφισαν συνολικά 250 Βουλευτές.

Υπέρ της τροπολογίας, δηλαδή «ΝΑΙ», ψήφισαν 163 Βουλευτές.

Κατά της τροπολογίας, δηλαδή «ΟΧΙ», ψήφισαν 82 Βουλευτές. Ψήφισαν «ΠΑΡΩΝ» 5 Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

«ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΣ 3/2.

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
Ραγκούσης Ιωάννης	+	
Παναρίτη Ελένη (Έλενα)	+	
Μόσιαλος Ηλίας	-	
Τσόκλη Μαρία Γλυκερία (Μάγια)	+	
Γερουλάνος Παύλος	+	
Σιούφας Δημήτριος	+	
Τσουμάνη-Σπέντζα Ευγενία		+
Αυγερινούπουλου Διονυσία		+
Αντώναρος Ευάγγελος		+
Καζάκος Κωνσταντίνος		ΠΑΡΩΝ
Κοραντής Ιωάννης		+
Μουλόπουλος Βασίλειος	+	
Α' ΑΘΗΝΩΝ		
Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος	+	
Διαμαντοπούλου Άννα	+	
Παπουτσής Χρήστος	+	
Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)	+	
Τσούρας Αθανάσιος	+	
Κουβέλης Σπυρίδων	+	
Οικονόμου Παντελής	+	
Ζούνη Παναγιώτα (Πέμη)	+	
Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)		-
Αβραμόπουλος Δημήτριος		-
Παυλόπουλος Προκόπιος		+
Βόζεμπεργκ Ελισάβετ (Ελίζα)		+
Πιπιλή Φωτεινή		+
Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)		-
Παφίλης Αθανάσιος		-
Πλεύρης Αθανάσιος		+
Τσίπρας Αλέξιος	+	
Β' ΑΘΗΝΩΝ		
Λοβέρδος Ανδρέας	+	
Χρυσοχοϊδης Μιχαήλ	-	
Κατσέλη Λουκία-Ταρσίτσα (Λούκα)	+	
Κακλαμάνης Απόστολος	+	
Δημαράς Ιωάννης	+	
Αποστολάκη Ελένη-Μαρία (Μιλένα)	+	
Δαμανάκη Μαρία	+	
Ανδρουλάκης Δημήτριος (Μίμης)	+	
Ξενογιαννακοπούλου Μαρία-Ελίζα (Μαριλίζα)	+	
Ευθυμίου Πέτρος	+	
Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)	+	
Σακοράφα Σοφία	-	
Χυτήρης Τηλέμαχος	+	
Κουτρουμάνης Γεώργιος	+	
Νταλάρα Άννα	+	
Γείτονας Κωνσταντίνος	+	
Παπαϊωάννου Μιλτιάδης	+	

Βούρος Ιωάννης	+	
Χαραλαμπίδης Γεώργιος-Ερνέστος	+	
Πρωτόπαπας Χρήστος	+	
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)		-
Χατζηδάκης Κωνσταντίνος (Κωστής)		-
Μεϊμαράκης Ευάγγελος-Βασίλειος	+	
Μητσοτάκης Κυριάκος	-	
Γιακουμάτος Γεράσιμος	+	
Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)	+	
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)	-	
Παπαθανασίου Γιάννης	+	
Πολύδωρας Βύρων	+	
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης	+	
Ντινόπουλος Αργύρης	-	
Παπαρήγα Αλεξάνδρα	-	
Χαλβατζής Σπυρίδων	-	
Μαυρίκος Γεώργιος	-	
Παπακωνσταντίνου Νικόλαος	-	
Πρωτούλης Ιωάννης	-	
Καρατζαφέρης Γεώργιος	+	
Γεωργιάδης Σπυρίδων-Αδωνίς	+	
Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος		+
Κουβέλης Φώτιος-Φανούριος	+	
Παπαδημούλης Δημήτριος	+	
Ψαριανός Γρηγόριος	+	
ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ		
Μωραΐτης Αθανάσιος (Θάνας)	+	
Μακρυπίδης Ανδρέας	+	
Γιαννακά Σοφία	+	
Κουρουμπλής Παναγιώτης	+	
Σαλμάς Μάριος		+
Σταμάτης Δημήτριος		+
Καραγκούνης Κωνσταντίνος		+
Μωραΐτης Νικόλαος		-
ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ		
Μανιάτης Ιωάννης	+	
Ανδριανός Ιωάννης		+
Παπαδημητρίου Ελισάβετ (Έλσα)		+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ		
Ρέππας Δημήτριος	+	
Κωνσταντινίδης Οδυσσεύς	+	
Λυκουρέντζος Ανδρέας		+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ		
Τσιρώνης Δημήτριος	+	
Στασινός Παύλος	+	
Παπασιώζης Κωνσταντίνος		+
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ		
Παπανδρέου Γιώργος	+	
Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)	+	
Οικονόμου Βασίλειος	+	
Πάγκαλος Θεόδωρος	+	
Ασπράδάκης Παντελεήμων (Παντελής)	+	
Βρεττός Κωνσταντίνος (Ντίνος)	+	
Βλάχος Γεώργιος		+
Μπούρας Αθανάσιος		+
Καντερές Νικόλαος		+
Γκιόκας Ιωάννης		ΠΑΡΩΝ
Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)		+
Λεβέντης Αθανάσιος	+	
ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ		
Κατσιφάρας Απόστολος	+	
Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος	+	
Παπαδόπουλος Αθανάσιος	+	
Τριανταφυλλόπουλος Ανδρέας	+	
Μπεκίρης Μιχαήλ		-

Νικολόπουλος Νικόλαος	+	NOMOS ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	
Καραθανασόπουλος Νικόλαος	-	Κατσούρας Χρήστος	+
Τσούκαλης Νικόλαος	+		
Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος	+	A' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	
NOMOS ΒΟΙΩΤΙΑΣ		Βενιζέλος Ευάγγελος	+
Τόγιας Βασίλειος	+	Καστανίδης Χαράλαμπος	+
Τσόνογλου-Βυλλιώτη Βασιλική	+	Αράπογλου Χρυσή	+
Αγάτσα Αριάδνη	+	Μαγκριώτης Ιωάννης	+
Γιαννάκης Μιχαήλ	+	Καϊλή Ευδοξία-Εύα	+
NOMOS ΓΡΕΒΕΝΩΝ		Βούγιας Σπυρίδων	+
Χαντάβας Αθανάσιος	+	Ρομπόπουλος Θωμάς	+
NOMOS ΔΡΑΜΑΣ		Καραμανλής Κωνσταντίνος	-
Αηδόνης Χρήστος	+	Γκιουλέκας Κωνσταντίνος	+
Κεφαλίδου Χαρούλα (Χαρά)	+	Καλαφάτης Σταύρος	-
Τζίμας Μαργαρίτης	-	Ιωαννίδης Ιωάννης	-
NOMOS ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ		Ράππη Ελένη	+
Κρεμαστινός Δημήτριος	+	Ζιώγας Ιωάννης	ΠΑΡΩΝ
Νικητιάδης Γεώργιος	+	Καλαντίδου Σοφία	-
Ζωΐδης Νικόλαος	+	Κολοκοτρώνης Άγγελος	+
Κουσσουνάς Ευστάθιος	+	Κουράκης Αναστάσιος (Τάσος)	+
Ιατρίδη Τσαμπίκα (Μίκα)	+	B' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	
NOMOS ΕΒΡΟΥ		Γερανίδης Βασίλειος	+
Ντόλιος Γεώργιος	+	Αρβανιτίδης Γεώργιος	+
Ρενταρή-Τέντε Όλγα	+	Καράογλου Θεόδωρος	+
Τσιαούση Ελένη	+	Αναστασιάδης Σάββας	-
Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος	+	Τζέκης Άγγελος	ΠΑΡΩΝ
NOMOS ΕΥΒΟΙΑΣ		Βελόπουλος Κυριάκος	+
Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη	-	Αμανατίδου-Πασχαλίδου Ευαγγελία (Λίτσα)	+
Κεδίκογλου Συμεών	+	NOMOS ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	
Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος	+	Παντούλας Μιχαήλ	+
Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)	+	Αργύρης Ευάγγελος	+
Μαρίνος Γεώργιος	-	Οικονόμου Αθανάσιος	+
Παπανδρέου-Παπαδάκη Ουρανία	+	Τασούλας Κωνσταντίνος	-
NOMOS ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ		Καλογιάννης Σταύρος	+
Καρανίκας Ηλίας	+	NOMOS ΚΑΒΑΛΑΣ	
NOMOS ΖΑΚΥΝΘΟΥ		Τιμοσίδης Μιχαήλ	+
Βαρβαρίγος Δημήτριος	+	Παπουτσής Δημήτριος	+
NOMOS ΗΛΕΙΑΣ		Εμινίδης Σάββας	+
Κατρίνης Μιχαήλ	+	Παναγιωτόπουλος Νικόλαος	+
Κουτσούκος Γιάννης	+	NOMOS ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	
Αντωνακόπουλος Παναγιώτης	+	Ρόβλιας Κωνσταντίνος	+
Δημητρουλόπουλος Παναγιώτης (Τάκης)	+	Σαλαγιάννης Νικόλαος	+
Κοντογιάννης Γεώργιος	+	Θεοχάρη Μαρία	+
Τζαβάρας Κωνσταντίνος	+	Τσιάρας Κωνσταντίνος	+
NOMOS ΗΜΑΘΙΑΣ		Ταλιαδούρος Σπυρίδων	+
Σιδηρόπουλος Αναστάσιος	+	NOMOS ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	
Γικόνογλου Αθανάσιος	-	Πετσάλνικος Φίλιππος	-
Τόλκας Άγγελος	+	Τζηκαλάγιας Ζήσης	+
Χαλκίδης Μιχαήλ	+	NOMOS ΚΕΡΚΥΡΑΣ	
NOMOS ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ		Γκερέκου Αγγελική (Αντζελα)	+
Κεγκέρογλου Βασίλειος	+	Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος	-
Αρναουτάκης Σταύρος	+	Χαραλάμπους Χαράλαμπος	-
Παρασύρης Φραγκίσκος	+	NOMOS ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	
Στρατάκης Εμμανουήλ	+	Μοσχόπουλος Σπυρίδωνας	+
Σκραφνάκη Μαρία	+	NOMOS ΚΙΛΚΙΣ	
Αυγενάκης Ελευθέριος	-	Φλωρίδης Γεώργιος	+
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ	-	Παραστατίδης Θεόδωρος	+
Κριτσωτάκης Μιχαήλ	+	Κιλτίδης Κωνσταντίνος	+
		NOMOS ΚΟΖΑΝΗΣ	
		Κουκουλόπουλος Παρασκευάς	+
		Αθανασιάδης Αλέξανδρος	+
		Βλαττής Ιωάννης	+

Κασαπίδης Γεώργιος	+	Διαμαντίδης Ιωάννης	+	
Παπαδόπουλος Μιχάλης	-	Τραγάκης Ιωάννης		+
		Νεράντζης Αναστάσιος		+
ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ		Νικολαΐδου Βαρβάρα (Βέρα)		-
Μπεγλίτης Παναγιώτης	+	Ανατολάκης Γεώργιος		+
Φαρμάκη Αικατερίνη	+	Λαφαζάνης Παναγιώτης	+	
Μανωλάκης Άγγελος	+			
Κόλλιας Κωνσταντίνος		ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ		
	+	Τζάκρη Θεοδώρα	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ		Θεοδωρίδης Ηλίας	+	
Ρήγας Παναγιώτης	+	Γιουματζίδης Βασίλειος	+	
Παπαμανώλης Γεώργιος	+	Καρασμάνης Γεώργιος		+
Βρούτσης Ιωάννης				
	+	ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ		
ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ		Αμοιρίδης Ιωάννης	+	
Γρηγοράκος Λεωνίδας	+	Παπαγεωργίου Αθανάσιος	+	
Δαβάκης Αθανάσιος		Μίχου Μαρία	+	
Αποστολάκος Γρηγόριος		Κουκοδήμος Κωνσταντίνος		+
	+			
ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ		ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ		
Έξαρχος Βασίλειος	+	Παπαχρήστος Ευάγγελος	+	
Σαχινίδης Φίλιππος	+	Τσουμάνης Δημήτριος		+
Νασιώκας Έκτορας	+			
Χαρακόπουλος Μάξιμος		ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ		
Ζώης Χρήστος	+	Όθωνας Εμμανουήλ	+	
Σκυλλάκος Αντώνιος		Κεφαλογιάννη Όλγα		-
Ροντούλης Αστέριος				
Διώτη Ηρώ	+	ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ		
		Χατζή Οσμάν Αχμέτ	+	
ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ		Πεταλωτής Γεώργιος	+	
Καρχιμάκης Μιχαήλ	+	Στυλιανίδης Ευριπίδης		-
Πλακιωτάκης Ιωάννης				
	-	ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ		
ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ		Βαρδίκος Πυθαγόρας	+	
Σηφουνάκης Νικόλαος	+			
Γαληνός Σπυρίδων		ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ		
Σκοπελίτης Σταύρος		Μπόλαρης Μάρκος	+	
		Κουτμερίδης Ευστάθιος	+	
ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ		Τζελέπης Μιχαήλ	+	
Μαργέλης Σπυροπάνος	+	Λεονταρίδης Θεόφιλος		+
		Καριπίδης Αναστάσιος		+
ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ		Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία		+
Καρτάλης Κων/νος	+	Πολατίδης Ηλίας		+
Ζήση Ροδούλα	+			
Νάκος Αθανάσιος		ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ		
Νάνος Απόστολος		Χάιδος Χρήστος	+	
Μαρκάκης Παύλος		Μαγκούφης Χρήστος	+	
	+	Μερεντίτη Αθανασία (Σούλα)	+	
ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ		Λέγκας Νικόλαος		+
Κουσελάς Δημήτριος	+	Χατζηγάκης Σωτήριος		+
Γιαννακοπούλου Κωνσταντίνα (Νάντια)	+			
Βουδούρης Οδυσσέας	+	ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ		
Σαμαράς Αντώνιος	-	Τσώνης Νικόλαος	-	
Λαμπρόπουλος Ιωάννης		Αντωνίου Αντωνία (Τόνια)	-	
	+	Μπατζελή Αικατερίνη	-	
ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ		Σταϊκούρας Χρήστος		-
Μάνταζη Τσετίν	+	Γιαννόπουλος Αθανάσιος		-
Ξυνίδης Σωκράτης	+			
Κοντός Αλέξανδρος		ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ		
	-	Λιάνης Γεώργιος	+	
Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		Κωνσταντινίδης Ευστάθιος		+
Καρύδης Δημήτριος	+			
Μπεντενιώτης Εμμανουήλ	+	ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ		
Μιχαλολιάκος Βασίλειος		Παπαθανάση Αφροδίτη	+	
Μανωλάκου Διαμάντω				
Αποστολάτος Βαΐτσης		ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ		
Δρίτσας Θεόδωρος		Δριβελέγκας Ιωάννης	+	
	-	Λαφαζάνης Αργύριος	+	
Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		Βαγιωνάς Γεώργιος		+
Νιώτης Γρηγόριος	+			
Λιντζέρης Δημήτριος	+			

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Δαμιανάκης Ευτύχιος	+	
Σκουλάκης Εμμανουήλ	+	
Βαλυράκης Ιωσήφ	+	
Μαρκογιαννάκης Χρήστος		+

ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ

Τσουρή Ελπίδα	+	
Μουσουρούλης Κωνσταντίνος		+

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ: «ΝΑΙ» 163

.....".....".....: «ΟΧΙ» 82

.....".....".....: «ΠΑΡΩΝ» 5

ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ: 250

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 3 και ειδικό αριθμό 2 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό και θα αποτελέσει ίδιο άρθρο του νομοσχεδίου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο του νομοσχεδίου;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το ακροτελεύτιο άρθρο του νομοσχεδίου, έγινε δεκτό ομοφώνως.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: ««Αποζημίωση των θυμάτων εγκλημάτων βίας από πρόθεση» (Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 2004/80/ΕΚ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 29ης Απριλίου 2004) και άλλες διατάξεις», έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων. Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.35' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 10 Δεκεμβρίου 2009 και ώρα 9.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτηση επί της «Ετήσιας Εκθέσεως 2008» του Συμβουλίου Απόδημου Ελληνισμού, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ